

Halil Aydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adalet kapısı

ADALET KAPISI

Adaletsizliğe uğrayanların
Çalacağı ilk kapı o kapıdır
Arkasında mazlumların hakları aranır

Canı yananların, acısının dindiği o kapıdır
Sağırların kulağı, dilsizlerin dili
Körlerin gözü o kapıdır
Hak, hukuk, huzur arayanlar
İlk baş vuracağı o kapıdır

Adalet kraliçesinin, ilk önce
Gözlerini açtılar
Elindeki kırk kırk yaran kılıcını
Adamına göre sallamasını önerdiler
Adalet terazisinin dengesini
Adamına göre ayarladılar

Adaleti kimine kurşun gibi kullandılar
Kimini yaraladılar tam da anının ortasından
Düşünme sistemini çöktürdüler
Kimini felç, kimini kanser etmek için kullandılar
Erim, erim eritip kül eylediler
Küllenen köz gibidir, adalet
İçin, için insanın için yakarda yakar
Hiç dinmeyen bir acısıdır adalet
Hayata küstürür, insanı sindirir
Korkutucu bir silah gibidir
Gözlerini yaşartır, coptan
Göz yaşartıcı gazdan daha fenadır
İnsanın üzerinde dinmeyen derin yaralar
Açmıştır hukuk
Hukuk insanları bölmüştür
Vicdanları kanatmıştır

Kurşunlar, bombalar daha adildir gardaş
Elleri daha çabuktur hiç olmasa gardaş
Her gün insanlar ölmezdi gardaş
Adalet kapısının arkasında şimdi
Her gün insanlar ölüyor gadaş
Şimdi insanları; benliğinden
Kişiliğinden, onurlarından
Asıyorlar gardaş
Bu da yeni yargı; o kapının arkasında
Uygulanıyor gardaş
Çok zor, acı, izdi rap çektiriyorlar gardaş
Bu adam kayırma var ya
Hukukla toplumu bölüyorlar

Oysa o hukukta; insanlar birleşmeli ama
Olmuyor gardaş

Vurmadıklarını vurduruyorlar
Yapmadıklarını yaptırıyorlar
Yoksa gizli tanıklar ordalar
Kimi cani, kimi terörist imiş
Hiç aldırıyorlar gadaş
Benimde tanıgım var demek yasak
Savunma yapmak yasak gardaş
Adalet kraliçesinin gözünü açtılar, bakıyor
Kim bunlar diye gardaş

Canım yansa da, kapım, camım kırılrsa da
Fırat kenarında ki kuzularım kaybolsa da
Sana vallahi güvenmem
Çalmam kapını, taşlarla kırarımda kafamı
Gelmem senin kapına
O kadar zoruma gidiyor gadaş

Halil Aydın (Sizden biri) 08/05/13

Halil Aydın

Adaletin bu mu? dünya

ADALETİN BU MU? DÜNYA
Adaleti temsil eden kadının
Gözünü açtılar
Elindeki kırkı kırk yaran kılıcını
Etkisiz hale getirdiler
Cadı kazanının içine attılar
Adaleti uygulayan
Polislerin, savcının gözleri önünde
Vicdanları sızlatan
Dayanılmaz ne dayaklar attılar
Mazlumu suçlu ilan ettiler
Haksızın yanında yer aldılar
Kamu vicdanın yaralayıp
Kanattılar da, kanattılar

Hak, hukuk
İleri demokrasi
İnsan haklarını
Hiç dillerinden düşürmediler,
Sağırın kulağı,
Körlerin gözü,
Dilsizlerin dili,
Barışın kardeşliğin öncüsü
Göründükçe, göründüler
Zalimlerin, dolandırıcıların
Yalancının, düzenbazın
Yandaşlarının, mollaların
Şehlerin, şıhların
Yanında yer aldılar
Atatürkçüleri, cumhuriyetçileri
Devlet dairelerinden uzaklaştırıp
MELE(şih) devletten maşlı
Kadro verdiler..
Binlerce öğretmene yer vermediler
Karşı çıkanlara; terörist dediler
Ergenekon denen dipsiz kuyuya
Sucu ne olduğunu bile bilmeden
Attılar yıllarca yatırdılar
İşte ileri demokrasi bu dediler
Kulaklarının üstüne yattılar...

Fikri hür
Vicdanı hür
İrfanı hür
Kafasının arkasında
Gizli kapaklı art niyeti olmayan
Gözlerini kapayıp
Adaletin kılıcını
Sallayan kırkı kır yaran
Adaleti temsil eden
Çağdaş değerleri benimseyen
Adaletin Tanrıçası yok artık

Gözünü açtılar bak artık dediler
Bizden mi sizden mi
Gör artık dediler
Kılıcını öyle artık sallayacaksın dediler
İşte bu ileri demokrasi dediler

       AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Adaletin terazisi

ADALETİN TERAZİSİ

Adaletin terazisi değişken bu ülkede
Adamına göre değişiyor ibresi
Sabit değil bozuk dengesi
Uzaktan kumandalı, kumanda kimin elinde
Bilmiyor kimsesi

Uzun yıllardır tutsak kimisi
Sucu nedir bilmiyor kendisi
Ayakkabı kutusunda milyon dolarlar
Adam boyu kasalar, içi para dolu bakan Çocukları
Serbest dolaşıyorlar aramızda

Kimisine Ergenekon'un kasası dendi
Yaka paça yakalandı zindana atıldı
Adam kahrından kanserden öldü
Cenazesini belediye kaldırdı yok cebinde Parası;

Adaletin ibresi sabit değil adamına göre gidip, Gidip geliyor;
Kimine şefkatle yaklaşıyor
Kimine kılıcını sallayıp ömür boyu yaralıyor
Uzaktan kumandalı, kumandasını kim Kullanıyor işte o belli değil

Hapishaneler hastane gibi
Kimi ölümcül döşğinde yatıyor
Kimi tedavi olup sağlığıma kavuşsam diyor
Kimi iyileşip aklanmak istiyor
Kimi bunlara kumpas kuruldu suçsuz diyor
Kimi suçlu çıkmam halinde idam sehпасına
Tepmeyi ben vuracağım diyor
Toplumun içinde şanla şerefle yaşamak istiyor
Kafalar karışık vicdanlar yaralı
Çaresini sorumlular mutlaka bulmalı
Halil aydın(sizden biri)

Halil Aydın

Ağlarız

BİZ AĞLARIZ

Kara bulutlar çöktü ÷lkemin tepesine
Bir sis çöktü, insanlarımızın gözlerine
Gözler buğulu, buğulu çocuklar yetim
Analar evlatsız eşler döl; çaresiz ağlar dururlar,
Biz ağlarız. Kaderimiz olmayan halimize

Sisler dağıldı bir acı kaldı yüreklerde
O içimizi yakan beste durmadan çalar, biz ağlarız.
Gitti dostlar; o babalar, eşler, evlatlar gitti
O gülen yüzler bitti
Sıra, sıra mezarlar kader olmadığına ağlarız

Bir orman gibi yetişmiş genç fidanlardı
Yerin derinliklerinden karadan ışık yontarlardı
Siyah yüzlerindeki gülüşleri aydınlığı açardı
Gittiler aydınlıkta, birden ortalık karardı

Bitmez bu hüznün bu matem daha sonra, daha sonra
Bu bilinmezlikler acı katar insanlara
Sim siyah bir anı, sorumluların akıllarını başlarına getirir mi acaba
O içimizi yakan acı beste durmadan çalar içimizde
Kader olmadığına ihmal olduğuna
Durmadan ağlarız..

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ağrılar

AĞRILAR

Evde sokakta
Dolanırdı durmadan
Akşama gelirdi gezmelerden
Şimdi zor çıkıyor odasından
Zor kalkıyor yatağından
Acıları, sızıları var dayanılmaz
Yüzüne ayna gibi yansıyor

İçini çekiyor kimi ansa
Eski çocukluk yıllarını
Koşmaları, zıplamaları
Ağaçlara tırmanmasını
Yaşıyor yeniden
İçinde kopuyor bilinmez fırtınalar
Şimdi yaşadıkları uzaktalar

Akşamlardan korkuyor artık
Ağrılar sızılar gece daha bir artıyor
Bir bıçak san ki, sol bacağa saplanıyor
Korkular, kaygıları düşer uslarına
Uykularını en tatlı yerinde böler

Tadı tuzu yok artık hayatın
Günler artık çok uzun
Çocuklarımız hayat savaşında
Her zaman yok yanımızda
Bir beklentimiz yok onlardan
Akıl, anlayış zaten bunu gerektirir
HALİL AYDIN (Sizden biri)
23.04. 2016

Halil Aydın

Ah ulan felek

AH ULAN FELEK

Eşimle karar verdik;
Torunlarımıza, İstanbul'un
Tarihi ve turistik yerlerini gezdirecektik
Hem de bu bahaneyle biz de gezip
Eşimizi, dostumuzu, hışım, akrabaları ziyaret Edecektik..
Bindik otobüse; vardık İstanbul denilen
Tarih ve turizm kokan merkezine
Pendik'te oturan bacımızda aldık yanımıza
Geldik Avrupa yakasında ki
Çelik tepe denen yere;
Abimin yanına;
Sarıldık biri birimize, hasret gözyaşı
Süzüldü yüreğimizin derinliklerinden
Hoş, beşten sonra; dizlerinden olduğu Ameliyattan, nasıl geçtiğinden; sordum,
kendisine
Birden yüzündeki gülümseme gitti
Yüzünü bir acı bürüdü,
Çok acı çektiğini bazen de espri katarak anlattı
Bazen güldürdü, bazen de ağlattı,

Akşam oldu yol yorgunuyuz
Vurduk kafayı yatağa yattık
Çok karışık rüyalar gördüm,
Bazen atılarak yataktan fırladım
Kalktım birazda dolandım,
Hayırdır inşallah diyerek
Tekrar yatağıma uzandım
Sabahleyin uyandığımda abiyim mutfakta
Şabah kahve altısını yapıyor
Önünde yiyecekler, iştahı yerinde
Ne güzel yemeğini yiyor,
Sonra sofraya sohbetleri yaptık, aklımıza ne Geldiyse sorup soruşturduk
Öğle vakti yeğenimle çıktık tepeye,
Bir şeyle aldık döndük tekrar eve
Yemeğini yemiş uzanmış yatağına, hatta Dalmış uykusuna
aradan biraz zaman geçti
Bir sesler geldi odasından, koştum yanına
Göğsündeki ağrı yüzüne vurmuş
Torunu 112 acili çağırması,
Beklerken birden başını atıverdi kucağıma
Gözlerini kapandı, yüzünü kaplayan acı
Öylesine donup kaldı.
Bir daha bakmadı yüzümüze
Şişli Eftal hastanesinde de
Doktorların bütün çabasına rağmen
Açmadı gözlerini, bakmadı çevresine

Altı erkek kardeşlik; aslan gibiydiler
Çok çalıştılar çapaladılar, yoktan var etmek için
Ne çok çalıştılar gecelerini gündüzlerine kattılar.
Çoluk çocuklarını iyi yerlere ulaştırmak için ne de çok çaba sarf ettiler.

Ne çok acılar çektiler, sefaletler çektiler
Kimisi benden büyük, kimisi küçüktü
Hepsi çeşitli zaman aralıklarında akıp gittiler sonsuzluğa
Bir daha beraber konuşamayacağız
Sohbet edip beraber yemek yiyemeyeceğiz
Ya ben kimlerle konuşacağım
Kimleri kızdıracağım,
Kiminle el ele verip çok bilinmeyenli
Denklemleri çözeceğim,
Kim sizin kadar beni anlayacak
Oysa ne hayallerimiz vardı
Köyde hep beraber bir şeyler yapacaktık
Atalarımızın ruhlarını sevindirecektik
Hatıralarını yaşatacaktık
Ah kardeşlerim beni bırakıp ne çabuk çekip gittiniz.
Tek başıma ne yapacağım şimdi
Nasıl çözeceğim yılların problemlerini
Ah ulan zalim felek, kimine kavun yedirdin,
Bize yedirdiğin hep kelek,
Azrail dolaşıyor sanki etrafımda
belirtileri var duyuyorum, his ediyorum
Sizden ayrıldığımı sakın sanmayın
Çok sürmez bende geleceğim yanınıza..
HALİL AYDIN (Sizden biri)

25/09/2014 perşembe

Halil Aydın

Ah! çocuklar

AH! ÇOCUKLAR

Ah çocuklar siz ağlamayın
Kırpıklarınız ıslanmasın
Gözyaşlarınız yüreğime akıyor
Bir kor gibi için, için yüreğimi yakıyor.

Sizi kucağıma aldığımda
İçimi karışık duygular benliğimi sarıyor
Hayatta başınıza kötü şeyler gelir diye
İçime korkular salınıyor
Sizi Allah'ım kötülüklerden korusun

İki ara bir dere arasında
Yatağı yorganı başka yerde
Oyuncaklarını arayan
Evini beşliğini, soran çocuklar
Aklıma geliyor da içim sızlıyor

Çocuklar siz ağlamamalısınız
Hep gülmelisiniz, oynayıp eğlenmelisiniz
Büyüklerin yerine siz düşünmemelisiniz
Onların kaprislerini siz yenmemelisiniz
Koşup eğlenmelisiniz..

Sizin ne suçunuz var
Suç sizi dünyaya getirip de
Sorumluluk yüklenmeyen
Egolarını tatmin etmek için
Her türlü kaprisleriyle
Hayatı çekilmez bir hale getirenlerde

Çocuklar siz gülerseniz,
İçime ılık bir ferahlık doğar
Sanki dünyalar benim olur,
Yeter ki yüzünüzde gülücükler
Eksik olmasın, suratınız asılmasın
Bu gülüşleriniz bana yeter
HALİL AYDIN (Sizden biri

Halil Aydın

Ah! o analar

AH! O ANALAR

Oyun oynardık harmanlarda
Tot çevirirdik köy meydanlarında
Güreş tutardık çimenlerde
İnadına iddialı, inadına hırslı
Öylesine kaptırırdık kendimizi oyuna
Analarımız bağıırdı sofalardan
Duysakta cevap vermezdik anamıza
Evlerin orta sütunlarına salıncak kurardı
Bacılar; türküler, maniler söylerlerdi
Aşk kokan

“Ayşe gider tarlaya
Dal boyunu süze, süze
İsa gider ardından
Kâkülünü süze, süze”

O analar, çileli analar
Sabah ezan sesi ile kalkarlar
Sırtlarında ya çocuklarının beşiği
Yâda omuzlarında, çapa ellerinde orak
Daha gün doğmadan tarlarına varırlar
Kimi orak biçer kimi çapa yapar
Kimi burçak yolar
Küçük parmaklarıyla, işaret parmaklarının
Eklem yerlerinde yaralar açılır, of bile demezler
Türküler yayılır nüktedan

“elimi salladım değdi dikene
İntizar eyledim burçak ekene
İlahi kaynana ömrün tükene”

O analar bacılar
Şeslenirlerdi sofalardan biz çocuklara
Öylesine daladık ki oyuna
Hayvanlar girmiş buğday tarlasına
Bizi ilgilendirmezdi oyunumuzu oynardık
Biz duysak da ses vermezdik analarımıza

Ah! O analar, o çileli analar
Gurbet ellerinde, ya çocukları, ya da
Eşleri, yavukluları, onları düşünlerde
Bayramlarda hasretle beklerler
Yollarını gözlerler;
Rüyalarını anlatırlar komşularına
“Her halde gelecek” derler
Sofalardan kaştan aşır
Gelen o mu diye yollarını gözlerler
Sevdikleri yiyecekleri köşe, bucak saklarlar
Sonra bir yakınma söylerler

“Elmayı sekiz dildim

Çamura düştü sildim
Yar senin kıymetin bilmezdim
Gurbet ellere gidince bildim”

O analar ah o analar
Ahlarla, Oflarla yaşadılar
Hep gurbetten gelecek sevdiklerinin
Mektup haberlerini beklediler
Rüyalarında sevdikleriyle beraber yattılar
Hep kaştan aşır gelen o mu diye
Yollarını gözlediler, sofalardan akşamüzeri
Baktılar; yine bir of, ah çektiler
Saçları ağardı, bel kamburlaştı
Dizleri tutmaz oldu, bastonla yürüdüler
Hastalandılar, şehre gidenlerden ağrı kesicilerin
Siparişlerini verdiler; hasret yaktı için, için
Artık yatağa mahkûm oldular, kaderimiz dediler
Umutlar kesildi bir sala sesi duyuldu
Allah rahmet eylesin diye,
Çocukları sevdikleri yoktu ölüsünde bile
İki, üç kişi tabutunu taşıdılar
Kara toprakla üstünü örtüler
Nice sonra annesini öldüğünü
Çocukları duydu; gözler buğuladı
Bir hançer sokuldu yüreklere
Acısı ömür boyu sürdü.
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ah! şu gurbet

AH! şU GURBET

Yumak, yumak dertler kr düğüm olmuş
İç içe girmiş el ele verecektik hani beraber çzecektik..
Ne hayaller kurmuştuk; niye gerçekteşmesin demiştik.
Beni bırakıp tek başıma ah! biraderler ne çabuk
Geri dönülmez yollara sıra, sıra gittiniz..
Bütün hatıraları; evimizi köyümüzü terk edip
Kimimiz eşeğe, kimimiz atlara binerek anamızı babamızı sevdiklerimizi gerilerde bırakarak
Kaştan aşıp, aşıp çekip gittik;
Ekmek aş peşine düştük, gözü yaşlı analar
Ne ağıtlar yaktılar, düğünde bayramda gelirler diye sofalardan hep kaşlara baktılar
Ne zrluklar çektik; kimseler bilmez
Gurbette eş, dost aradık acep misafir eder mi diye, bazen sokaklar, parklarda geceler geçirdik
Bazen yavan bir ekmeği buldu mu dre büküp kimseler görmeden تنها yerde yedik
Bir iş buldu mu gecemizi gndzmze katıp
Hep çalışıp durduk
Sıgmadık yurdumuza; bazen Almanya, Hollanda, dar geldi bize Avrupa
Ucu yanık mektuplar yazdık, hasret şiirleri, hasret türküleri yaktık,
Çoluk çocuklarımız gözlerimizin önünde ne göz yaşları akıttık.
Kimiz öldü sokak ortasında, kimsenin haberi Olmadı. Mezarı bile bulunamadı
Kimimiz yuva kurmak için çabaladı
Ah şu çocuklar okusunlar diye ne zahmetler,
Ne eziyetlere katlandı
Daha evlerini köylerini görmeden
Bir daha gelmemek üzere sonsuzluğa akıp çekip gittiler..
Unuttuk baba dede yurdunu
Hatırlamıştı yuvanın direği
Gitti bir ev yaptı yurduna
Bu tarlalar bizim diye gösterdi bilmezlere
Oda tez zamanda beni bırakıp çekip gitti bilinmezliklere;
şimdi yalnızım; bilmem; çaresizim
Yumak, yumak dertler; kördüğüm olmuş
Hani beraber çzecektik; o da çekip gitti
Dşsem yeğenlerimin önüne
Gelin arkamdan bana destek verin
Hep beraber çözelim şu kr düğümleri desem
Düşerler mi arkama kim bilir..
Halil aydın (sizden biri)

Halil Aydın

Aklıma düşünce

AKLIMA DÜŞÜNCE

Durgun suya atılan bir taş misali
Aklıma düşerse bir problem,
Daire şeklinde genişleyen dalgalar gibi
Dalga, dalga yayılar beynimde
Sonra çarpar beynimin en geniş düşünce
Merkezine; gerisin geri döner geriye
Dalgalar döner tekrar girer iyice iç içe
Çözülürse düşüncelerim
Düşünce dalgaları biter beynimde
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Aklına düşerim bel ki

AKLINA DÜŞERİM BELKİ
Balkonda dinlenirken,
Bir akşam vakti.
Aklına düşerim belki.
Bir anı aklına gelecek,
Demli çayını içerken.
Belki beni hatırlayacaksın..
Haksızlık yapmıştım diye
Belki pişman olup
Ağlayacaksın..

Boğazın düğümlenecek,
Ah! şimdi yanımda olsaydı
Diyeceksin.
Dalıp yıldızlara başını çevireceksin,
Hayalim gelecek gözlerinin önüne,
Sanki benimle konuşacaksın..
Gerçek olmadığımı anladığında
Kahrolacaksın...

Demli çayını yudumlarken,
Belki bir sigara yakacaksın.
Kıvrılarak çıkan sigara dumanlarını,
Ruhuma ulaşacağını sanacaksın..
Mehtaba dalıp gideceksin,
Gözlerinin önünde canlanacak hayalim..
Dalıp öylesine kalacaksın..
Düğüm, düğüm olacak boğazın,
Hıçkıracaksın ...

Gönlünden beyninden,
Silip atamayacaksın beni..
Yatağında yatarken,
Belki rüyalarına gireceğim.
Belki düşlerinde göreceksin.
İnce bir hüznün bürünecek içini,
Uyamayacaksın geceleri..
İşte o zaman beni daha çok
Anlayacaksın....

Bir şeyler karalamak isteyeceksin,
Belki içinden söyleneceksin..
Dilinin uçununa gelecek,
Söyleyeceğin insanı bulamayacaksın..
O zaman yutkunup kalacaksın..
Her şey bir film şeridi gibi,
Hatıralar gözlerinin önüne serilecek...
Her şeyi unu tuyum desen de,
Unutamayacaksın...

Her şey bir hayal gibi,
Bir rüya gibi hatırana düşecek,

Birden acı tatlı hatıralar,
Gözlerinin önüne serilecek..
Neden yanlış yaptım diyerek,
Sıcak yatağına uzanacaksın..
Uzun uzun düşüneceksin..
Yatağında dönüp duracaksın,
Belki uyuyamayacaksın ...

HALİL AYDIN(Sizden biri)
15-05 2010 cumartesi

Halil Aydın

Alayım kokunu

ALAYIM KOKUNU

Dolaş, dolaşsana
Vadiyi baştanbaşa
Yemyeşil çiçek her taraf
Çiçeklerin kokuları rüzgârlarla
Eğlensin o güzel saçlarında

Koş, koşsana bana
Gel kızım sokul bana
Öylesine biraz kalsana
O çocukluktan kalan kokunu
O sıcak cık nefesinin sıcaklığını
Omuzlarımda duysama

Boynumda ellerin
Yüreğimin derinliklerinde sevgin
Kendine öyle güvenerekten
Yürüsene vadide gururla
Büyümüş o küçük parmakların
Yakalamış kemanın perdelerini
Mutluluğu yakalamışsın
Kemanın telleri ile yayının arasında
Gel kızım sokul bana, bir kez daha alayım
O çocukluktan kalan kokunu
HÂLİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Albüme bakerken

ALBÜME BAKARKEN

Açılınca albümün yaprakları
Resimler serilir gözlerimizin önüne
Kimi sarma dolaş, kimi el ele
Sanki el sallarlar geçmişten geleceğe

Kimi baba anne, kimi el ele
Kimi yakışıklı, kimi güzel
Kimini yakıştırır, kimini yakıştıramazsın
Biri birine
Kimini tanırırsınız her halde o dersiniz
Kimini tanımaz, kim ki o acaba, nerde
Dersiniz kendi kendinize

Kimi resimler albümün başındadır
Onlar yuvayı kuranlardır
Mutluluk pozları verirler
Acaba mutlu mu yaşamışlardır
Sorar başkaları biri birine

Sonra çocuklarının resimleri gelir
Onlar şimdi ana, babadır,
Babalar çocuklarının ellerinden tutmuş
Kimi zaman asma tahta köprüde,
Kimi zaman parklarda, dedeler nineler
Salıncakta sallarlar torunlarını

Sıra okul arkadaşları fotoğraflarına gelir
Anan, ya da baban belki resimle arasında
Öğretmenleri aralarındadır bakınca bellidir
O öğretmenin kim bilir şimdi nerededir,
Hakkında iyi kötü sözler söylenir

Artık dedelerin, babaannelerin resimleri gelir
Suratların değişmişliği fak edilir
Saçlar ağarmış, alın kırışmış, yüz çizik, çizik
Belli ki yıllar iyice yıpratmıştır
Onlar şimdi nerelerdedir kim bilir

Çerçevenip resimler asılıdır duvarlarda
Konuşmadan, yemeden, içmeden
Öylesine gülerler geçmişten geleceğe
Ne yaptıklarından ne yaşadıklarından
Resimden başka iz kalmamıştır
Bir zaman sonra o resimler de iner duvarlardan
Atılır bir yerlere solar gider tanımaz kimseler
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Alın bayrakları elinize

ALIN BAYRAKLARI ELİNİZE...
İş düşüyor arkadaş sana
Alınız bayrakları elinize
Çıkınız meydanlara
Bu gün 29 ekim CUMHURİYET bayramı
Hem de en büyük bayram
Koşun, koşun Atamızın yanına
Cumhuriyeti siz kurdunuz ya
Yaşatacak biziz inancını
Verin Atamıza..
Genci, ihtiyarı, kadını kızı
İş düşüyor sana;
Haydi alın bayrakları elinize
Milli marşlar dillerinizde
Çıkın meydanlara en büyük
CUMHURİYET bayramını
Coşku ile kutlamaya..

Bağımsız hür bir vatan kurmak için
Cepheden Cape ye koşanlara
Canlarını, ayaklarını ve kollarını
Dağlarda bırakanlara,
Bize bağımsız bir vatan
Özgür çağdaş bir vatanın
Alt yapısını hazırlayanlara,
Minnettarlığımızı sunmak için
Alalım bayrakları elimize
Genci, ihtiyarı, kadını kızı
Haydi çıkalım meydanlara,
İş düşüyor arkadaş sana
Çıkın 29 ekim CUMHURİYET
Bayramını kutlamaya

Demokrasi insan hakları nerede
Yurt severler ERGENOKON denen
Dipsiz kuyuda
Yoksulun çocukları dağlarda
Yurdun dört bir tarafına
Şehit cenazeleri geliyor
Analar ağlıyor, çocuklar babasız
Ateş düştüğü yeri yakıyor
Yurdumuzu bölüp parçalamak isteyenlere
Adaletsiz bir düzen isteyenlere
Karşı durmak için
İş düşür arkadaş sana
Genci ihtiyarı kadını kızı
Bayrakları alın
Çıkın 29 ekim CUMHURİYET bayramını
Kutlamak için çıkın haydi meydanlara

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Alışacaksın gönöl

ALIŞACAKSIN GÖNÜL

Gün gelir;
Kapıların açılmaz olur
Telefonların günlerce susar çalmaz olur
Yaz olur kış olur, yıllar geçer
Ağır, ağır sonbahar gelir
Yavaş, yavaş uzaklaşır dost bildiğin dostlar
Yalnızlık korkusu bir ateş gibi içine düşer
Kendinle, kalbinle ve gönlünle
Baş başa kalırsın, içine bir yangın düşer
Bir sende değil; bu yangın gönöl
Çok gönölde dumanı tüter
Çıkamaz olursun sokaklara
Bir dostla selamlaşıp dertleşip
Gamı kasaveti dağıtıp atamasın
Ateşi basarsın bağına kaderim dersin
Başka çare bulamasın yalnızlıktan başka
Yalnızlıkla yaşamaya alışacaksın gönöl
HALİL AYDIN (Sizden biri)
04.01.2017 çarşamba

Halil Aydın

Alıştık artık ey halkım

ALIŞTIK ARTIK EY HALKIM

Umutla yaşar insan
Bir umutla yola çıkar
Bu umuda giden yolları
İnsanlar arar,
Bu umudu verecek topraklar
Düzenler elbette vardır
Ama insanın karşısına
Kocaman kale gibi kalın
Duvarlar çıkar..

Umudumuz bu kalın duvarlara çarpar
Hemen sabun köpüğü gibi bir, bir söner
Çünkü duvarın temeline, harcına
Karşı çıkanlar vardır
Kin, nefret, ve düşmanlıkla bakanlar vardır
Senin atılan temelin duvarına bakışına bakar
Ona göre elinden tutar, yada seni
O duvarlara vurarak yok etmek ister

Pusuda bekler ellerine fırsat geçince
Hemen ellerinde balyozlarla
Düşmanca yerle bir etmeyi fırsat bilirler
Kin, nefret ve düşmanlık gibi gördükleri
Atatürk'ün ördüğü temelini attığı
Temellerini yıkmayı fırsat bildiler
Onun için cumhuriyet bayramını
19mayıs gençlik ve spor bayramını
30 ağustos kurtuluş bayramını
Kutlamayı suç saymışlar
Onun için T..C.devlet dairelerinden silinmiş
Onun için Atatürk'ün gençliğe hitabesine
Karşı çıkılmış, devlet dairelerinden
Kaldırılmaya çalışılmış
Heykelleri kırılmış posterleri
Çöp sepetlerine atılmış

Atatürk 'ün onuncu yıl döneminde;
"Çıktık acık alınla her savaştan
On yılda on beş milyon insan yarattık her yaştan
Başta bütün dünyanın saydığı baş komutan
Demir ağlarla ördük yurdu dört baştan
Türk! üz cumhuriyetin göğsümüz tunç siperi
Türk'e durmak yaraşmaz Türk önde Türk ileri"
Denirken

Bu on yılda ner den nere geldik
T..C yasaklandı, Atatürk'ün' heykelleri kırıldı
Posterleri çöpe atıldı, sözleri sansürlendi
Göğüslerinde madalyaları, kahraman askerlerimiz
Tutuklandı 40 bin kişinin ölümünden sorumlu
P.K.K ile masaya oturuldu onlar mahzun saydı

İleri demokrasi bu dediler,bu olup bitenlere
Artık ey halkım yavaş, yavaş alıştık,
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Alma mazlumun ahı'nı

ALMA MAZLUMUN AHI'NI
Ortada kalmamış vicdanlar
Hepsi çöpe mi atılmış
Tırnağın varsa başını kaşı
Canavarlaşmış insanlar
Ar namus kalmamış
Vicdanları cüzdanla
Para arasına sıkışmış
Yoksa paran kimse bakmaz
Derdine,yüzüne
Alma mazlumun ahı'nı
Elbet bir gün çıkar aheste, aheste

Bakıp da aldırma şu halime
Kalbim kan ağlıyor
Çaresizliğim içimi yakıyor
Dünyanın dertleri sinemi yakıyor
Afganistan, Pakistan,Suriye de
Libya da Filistin de atılan bombalarla
Ölen çocuklar param parça olan bedenleri
Gözlerimin önüne geliyor
Bilmem taa nerede olursa olsun
İnsanın vicdanı sızlıyor
Güç bende diye güvenme
Mazlumun ah'ı bir gün çıkar
Aheste, aheste

Ey insanlık sevgi nedir bilmezmissiniz
İnsan olmanın erdemi hani nerede
Umut kaygı yok mu sizde
Her şey benim dudaklarımın ucunda
Diye güvenme kendine
Kim bilir yolun sonu nere gider
Sende bir gün düşersin çaresiz dertlere
Yeter artık yeter çektirdiğin bu çile
Kalmaz mazlumun ahı
Bir gün çıkar aheste, aheste
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Anadolu insanı

ANADOLU İNSANI

Ben Anadolu insanıyım
Geniş meydanlarında
Harmanlarında, tot çeviren
Çelik çomak oynayan
Güreş tutan yiğitlerin harman olduğu
Anadolu insanıyım ben
Bağlarında bahçelerinde çalışan
Tarlalarında tırpan, orak biçen
Tepelere doğru koşup
Uçurtmalarını gökyüzüne salan
Özgür köy çocuklarıyım ben
Çiçekli bayırlarda, yemyeşil çayırarda
Açan menekşelerin, çiğdemlerin
Kardelenlerin, papatyaların
Geliniyim, kızıyım ben
Anadolu'yum ben

Yokluk yoksulluk kaderimiz oldu
Gurbetin yollarına istemeyerek düştük
Kimimiz çok şanslıydık
Uzaktaki verimli topraklara düştük
Bir tohum gibi büyüdük
Meyvelere, ulu çınarlara döndük
Allah; ya kulum yürü dedi
Bizde yürüdük,
Yemediğimizi yedik, giymediğimizi giydik
Parmakla gösterilen insanlar arasında
Ekonomik yönden bizde vardık
Kimimizin şansı iyi gitmedi,
Sanki boz topraklara kayaların taşların
Arasına düştük, ne kök, ne budak salamadık
Öylesine yandık, öylesine kavrulduk
Köyümüzden, evimizden çıktığımıza
Bin defa pişman olduk
Eski ne Anadolu, ne insanı vardı
Aradık bulamadık..
Kimimiz hiçbir dala tutunamadık
Yükseklerden taşlar gibi yuvarlandık
Ne yosun tutuk
Ne de bir duvara taş olamadık
Yakışmadık bir yerlere
Sürüne, sürüne yaşadık
Bir köşelerde kaldık
Elimizden tutan kimseler olmadı
Hastane köşelerinde, ya da sokak ortasında
Hazin bir şekilde öldük,
Mezarımız bile olmadı
İş aş dedik, çoplandık
Hayallerimiz, sevdalarımız
Söndü bitti, dünyaya geldiğimize
Bu gurbetlik pişman etti insanlarımızı

Kimimiz yabancı ülkelerin yollarına düştü
Doktorları bizim sağlığımıza baktı
Sağlamlarımızı aldı memleketlerine götüşdü
Bir köle gibi çalıştırdı, işine gelmeyince
Kapı dışarı attı, hak hukuk deyince
Gümrüklerinden dışarı attı
Kimisini fanatikler çoluk çocuğu ile
Diri, diri yaktı.
Öldürüldükten sonra uçağa bindirilip
Tabutlarla memleketlerine gönderildi
Tabutları ne güzelmiş dedik
Anadolu insanın yaşadıkları hazin bir
Öyküdür aslında,
İşte budur Anadolu insanı

O topraklar, o yeşillikler, o kuşlar
Hep kaldı hayallerimizde
Kimi zaman atlar koşardı yazılarımızda
Çayırlarımızda
Selam dururlardı insanlarımıza
Kağnı arabaları gıcırdardı çatakta, yaylalarımızda
Koyun kuzular meleşirdi akşamları
Buzağılar koşarlardı analarına
Seslenirdi komşular biri birlerine
Köy odalarındaki sohbetleri
İmeceler bitmezdi
Anamın yanık türküleri
Sepetçi oğlu; kahramanlıkları
Oyunları, düğünleri serilir gözlerimizin önüne
Gurbetlik hasretlik yakar insanı için, için
Dertlidir Anadolu insanı
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Anadolu Kadını

ANADOLU KADINI

Evleri gecekondu
Duvarları yosun bağlamış
Nem kokusu etrafa yayılmış
Çamaşırları sobanın etrafına asılmış
Ana, ortalıkta kuş gibi uçuyor
Etrafa dökülmüşleri topluyor
Çekyatların örtülerini düzlüyor
Sobanın üstünde güğüm,
Bir de tencere..
Tencerede kim bilir ne pişiyor,
Tüp yeni bitti de diyor..
Misafirlerine ikram edeceğinin
Hazırlığı peşine düşüyor,
Ne çabuk çay hazırlamış
Bir de mısır patlatmış
Tabaklara koyup
Ortaya çıkarıyor..
Nasıl candan, nasıl hamarat
Sanki misafirleri için
Canını ortaya koyacak
Görmüş geçirmiş bir
Anadolu kızı.....
Bir iş, bir aş bulmak için
Düşmüşler gurbet yollarına
Karı koca çalışmışlarda
Başını sokacak bu gecekonduyu
Beraber yapmışlar,
Kaç defa yıkmışlar
Onlar yeniden yapmışlar

Çocukları var aslan gibi
İkisi oğlan biri kız
Hem de okuyorlar..

Babalarının sacı sakalına karışmış
Tanıyorum, daha dünkü çocuk
Saç sakaları ağarmış
Avurtları içeri çökmüş
Gözleri kocaman
Şabah iş diye çıkmış
Öğleye kadar işçi kahvesinde beklemiş
Umudu kesilince, utana sıkıla
Bir ekmek bile alamadan
Dönmüş evine
Ana onu karşılamış kapıda
"Üzülme bey demiş

Un var çocuklarıma ekmek yaparım,
Hem de içi yağlı, sen üzülme" demiş
Anadolu kadını öylesine hamarat
Öylesine fedakar, öylesine yapıcı

Her Şeyi görmüş geçirmiş
Öylesine toparlayıcı
Eli öpülesi işte böylesi
Bir fedakar
Anadolu kadını

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Anasız kalınca

ANASIZ KALINCA
Dalgınlaşırdı bazen
Oturduğu yeden kalkardı aniden
Telefonu isterdi bacısından
Melekler korusun aranjmanı
Kayıtlı ablasının telefonda
Açardı defalarca dinlerde, dinlerdi..
Bir "OF! " bir "AH! "
Çekerdi taaa yüreğinin
Derinliklerinden...

Bazen büzüşür bir köşeye
Başını eğer öne...
Başını alır elleri arasına,
Dirseklerini dayar, dizlerlerine
Dakik ikalarca kalırdı öylesine..
Ne kadar tatlı söz söyleyen de,
Başka ses duymak istercesine
Kızardı,çevresine...

Yine telefonda kayıtlı
MELEKLER korosunu açardı
"uçarsın, uçarsın geçilmez ki
Sıcak bir şarap
Yanarsın, yanarsın içilmez ki
Aşk bir kapı
Çalarsın,çalarsın
Açılmaz ki"
Dinledi defalarca, dinlerdi...
Yine "OF" lar yine "AH" lar
Defalarca yüreğinin
Ta derinliklerinden çekerdi...

Yavrucak anasını arardı
İçin, için ağlardı..
Daha küçücüktü,
Ana sevgisine muhtaçtı,
Kalbi alev, alev yanardı,
Yerinde duramazdı...
Anne sevgisi kapısını
Çalarda da çalardı...
Açılmayınca, başını anası
Okşamayınca, kucağına oturup
Mutluluk duyamayınca,
Nasıl için, için ağlardı...

Yanağından o boncuk gibi
Akan gözyaşların
Yüreğimi yakarda yakar
Yüreğim eriyor yana, yana
Ömrümden ömür çalar,
Baktıkça üzgün,gülmeyen

O mahzun yüzüne, yüreğim sizler da, sizler
HALİL AYDIN (Sizden biri)

10-6-2010

Halil Aydın

Annem

ANNEM

Annelik çok zormuş derdin
Anne olmasaydım da
Duvarlara taş olsaydım derdin bazen
Annem benim, nasıl dertlenirdin
Haklıydın ah, annem
Çil tavuk yavrusu gibi
Yavruların dağılmıştı
Gözün gibi koruyup bin bir
Meşakkatlerle büyütmüştün yavrularını
Şimdi ekmek aş peşine düşmüşler
Yurdun dört bir tarafına gitmişlerdi,
Dört duvar arasında
Tek başına öylesine yalnız,
Kimsesiz kala kalmıştın...
Parmak hesapları yapardın
Sofalara çıkıp kaş tarafına doğru bakardın
Düğün bayramda,
Umudum yok ama, belki birisinden biri
Kaştan aşır gelir diye;
Nasıl da umutlanırdın..
Yarı yıl tadilinde ben gelmişim,
Nasıl da sevinmiştin..
Hastalık falan kalmamıştı,
Umutlarım gerçek oldu diye
Kıyıda köşede ne varsa, sen seversin diye
Türlü, türlü yemekler yapmıştın..
Hiçbir zaman unutamam
Ah benim biricik annem...

Tadilim bitmişti
Gitmem gerekti annem,
Gülen o yüzünü yine üzüntüler bürümüştü
Göz yaşlarını gizli, gizli silmenden
Nasıl üzüldüğün annem belliydi..
Dört duvar benim arkadaşım
Sırlarımı hep onlara söylerim,
Yavrularımın hepsini gurbete gönderdim
Rüyalarımda onları bazen görürüm,
Gecenin yarısında uyanırım
Gözlerime uykular girmez
Ah oğlum demiştin..
Hayallerimden rüyalarımın başına
Söyle neyim kaldı..
Her şeyimi, yavrularımı tek, tek kaybettim
şimdi şu ağırlı ayaklarımla, hasta vücudumla
Ah oğlum baş başa kaldım..
Diye nasıldan dertlenmiştin
Biricik annem..

Bavul elimde çıktım yola
Annemde çıktı benimle beraber kaşa kadar

Ver elini öpeyim üşüme anne dedim de
Nasıl sarıldı boynuma
Çiçekler gibi kokladı sanki,
Cığerlerine çekti.
Kokumu hiç unutmamacısına..
Gözyaşları aktı yanaklarından aşağıya,
Rabbim diyordu, rabbim..
Bir daha kavuşturur mu acaba..
Diyerek inci gibi gözyaşlarını döküyordu.
Haydi bana eyvallah dedim
Çok zor da olsa ayrıldım annemden,
Yokuşlar indim
Yokuşlar çıktım
Düz meşeliğe geldim.
Dönüp baktım arkama
Anam hala bekliyordu ayrıldığımız yerde

Mezun oldum öğretmenim artık
Göstereceğim anama mezuniyet belgemi
Heyecan içinde geldim de köyüme
Ana diye çağırdım tam yürekten
Sesi gelmedi
Sordum, soruşturdum
Annem melekler gibi uçmuştu sonsuzluğa
Ne zaman geçersen kaştan
Anam san ki dikilir, karşımda
Ver elini öpeyim diyensim gelir
Amma elerim boşta kalır..
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Aradığın bu değil mi

ARADIĞIMIZ BU DEĞİL Mİ?
Ne güzel, ne sevecendin be gülüm;
Ne kadar hassas,
Ne kadar duygu dolu,
Ne kadar, merhametli,
Kimseyi incitmek istemeyen
İnce düşünceli,
Yüce bir yüreğin vardı...
Ah gülüm

Bir kuş sesi duysan,
Bir ağlayan çocuk,
Bir gülen insan,
Rüzgâr önünde ses veren bir ağaç
Senide etkiler,
Ya ağlar, ya da gülerdin
Be gülüm..

Bir kuş gibi kanatlanmak,
Şonsuzluğa doğru kanat çırpınmak,
Özgürce yaşamak,
Kötülerle mücadele etmek,
Mağdurların elinden tutmak,
Onlara destek olmak,
Kol kanat açmak,
Korumaya, savunmaya çalışmak
En büyük karakterindi be gülüm

Hep sorardın,
Hep araştırırdın.
Denemek isterdin,
Doğruları arayıp bulmak
Yanlışlıklardan uzaklaşmak
Senin beğendiğim en
Büyük karakterindi be gülüm..

Huzur arardın,
Huzura katkı yapmak isterdin
Bunun için akıllı yollar aradın
Bulurdun da be gülüm..
Artık tahammül etmek
Şinirleri geriyordu
Üzüldüğünü biliyordum be gülüm

İki ara bir deredeydin
Çare bulmak çok zordu
Artık huzurun senin de bozuldu
Başaralı olunmayınca
Daha da çok üzüldün be gülüm
Umutsuzluğa düştüğün anlar oldu
Her gecenin bir sabahı vardır
Mutlaka bir yol bulunur be gülüm

Üzölme be gülüm
Zaman her şeyin ilacıdır
Bakalım sonuç ne olur
Belki de iyi olur be gülüm

En azından yanlışların
Neler getirdiğini
Neler götürdüğünü
Yaşayarak gördün be gülüm,
Gelecekte doğru kararlar
Mutluluk huzur getirdiğini
Gördün be gülüm...

Hayat be gülüm
Bir bilgisayara yüklenen
Doğru bilgiler gibidir
Gülüm..
Bu bilgiler bizi yönetir
Yol gösterir, ışık olur
Be gülüm..
Gideceğimiz yönü gösterir
Ne kadar tecrübelerden yararlanırsak
Sebeplerin ilişkilerini
Doğru tahlil edebilirsek
Yanlışlarımız az olur be gülüm
Hayatımızda doğru kararlar
Bize mutluluk huzurlu
Bir yaşamın yolunu açar
Bize mutlu yaşam sağlar
Aradığımız da bu değil mi?
Be gülüm..

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Arzu hal

ARZU HAL
Karanlıklar çökmüştü ortama
Memurlar kulübünde
Oyun oynuyorlardı
Kaymakamla şube yüzbaşı
Birin eli sargılı,
Kanı çıkmış sargıdan dışarı
Yanındaki esmer, yiğit bir delikanlı
Girdiler kapıdan içeri

Kolunu bastırarak yöneldi
Kaymak'ımın masasına
"Hızara kaptırmıştı elini
Buralarda yok doktor,
Bitlis'se götürsek mi acaba
Bu saatlerde olmaz araba
Yarası derin, bilek kopmak üzere
Acaba ambulans götürür mü? "
Diye arzu halde bulundular

Hem kaymakam, hem yüzbaşı
Çevirdiler yüzünü birden hastaya
Kaymakam kükredi birden
"Be adam teknolojiyi kullanmak akıl ister
Tecrübe ister, insan olmak ister" diye
Açtı ağzını yumdu gözünü
"Ölmaz, olmaz haydi çık dışarı"
Bir azar duydu, kafasından aşağı
Sanki sıcak su döküldü,
Yüzü kızardı; "ama beyim "diye bildi
Eğdi başını geri, geri çekildiler
Kapıyı zor buldular
"Vay anasına devlet "diyebildi

Ağzına çok kötü küfürler geldi
Kapıdan tekrar içeri girmek istedi
Ağzını açtı ama yanında ki arkadaşı hemen
Kapattı
Kolunun acısı san ki yüzüne yansımıştı
Arkadaşı koluna iyice bastırdı
Gecenin karanlığında
Evlerinin sokaklarına daldılar
Kim bilir şimdilerde nasıllar
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Aşık Veyseler

AŞIK VEYSEL'E
ZÖRUMA GİDİYOR

Veysel baba,
Dost dost diye sarıldığım
En sadık yarım diye bağlandığım,
Ümitleri hiç bir zaman boşa çıkarmadı dediğim
O kara toprak var ya;
Hele bir bak
Bize neler eyledi neler

Binlerce yıl atalarım
Bu topraklar benim dedi
Kara topraklara yarım dedi
Dört elle sarıldı dostum dedi

Taşlar dizip sınırlarına
Ağllar ördüler etrafına
Ana dediler toprağına
Benim sadık yarım kara toprak dedi

Sınırlarını bozdun diye
Bu toprak senin, benim diye
Taşlı, sopalı
Tabancalı, bıçaklı
Ne kavgalar verdiler
Uğruna ne canlar verdiler
Sen görmezdin ama
Görenlerden sen çok iyi bilirdin
Veysel baba

Başlarını sokacak evler yaptılar
Sıcak yuvalarına yerleştiler
Ağllar samanlıklar yaptılar
Koyun kuzularını korudular
Ne mücadeleler verdiler
Sen daha iyi bilirsin Veysel baba

Diktikleri ağaçlardan
Meyvelerini topladılar
Onları çeşit çeşit kuruttular
Pestiller bastıklar yaptılar
O analar, o bacılar
Neler neler çektiler
Sen daha iyi bilirsin Veysel baba

Ağaçlardan kağı arabaları yaptılar
Neler neler taşıdılar
Kimi boz tepeden
Kimi çini pınarından
Sirtında yüklerle geldiler
Yorulmuş gibi inim inim inlediler

İniltileri hala kulaklarımdadır
Sen daha iyi duyardın Veysel baba

Kazma ile belle
Elle tırnak ile
Su ile çapa ile
Emek verdik kara toprağa
Senin dediğin gibi verdi
Ama kıt verdi
İnsanlarımız doymadı Veysel baba

Ekmek tavşan
Biz tazı
Düştük peşine
Kaşı aşıp, aşıp
Çekip, çekip gittik
Bir macera ki sorma Veysel baba

Dağıldık dört bir yana
Kardeş bacı uzaklaştılar
Kimi köylerinde kaldılar
Ne maceralar, ne zahmetler geçtik
Bir bilsen Veysel baba

Analar babalar kardeşler
Birbirinden uzakta
Hasret merakla yandılar tutuştular
Analar sofalardan
Gelen o mu diye yollarına baktılar
İki satır mektup
Yada haberlerini beklediler
Bu hasreti en iyi sen bilirsin Veysel baba

Kimi mektubunun ucunu yaktı
Kimi elini mektubuna gizdi
Kimi sigarasının ucunu yaktı mektup zarfına bıraktı
Kimi mektubuna ağıtlar yazdı
Kimi şiir yazdı
Söz oldu türkü oldu
Sazın telinden düştü
Yanık yanık gurbet türküleri
Halkın diline düştü
Sen çalar söylerdin Veysel baba

Kimi işini bildi köşe oldu
Kimi çalışa, çalışa heder oldu
Kimi birbirine dost oldu
Kimi birbirine düşman oldu
Kimi birbirine el oldu
Sen de yaşadın Veysel baba

Kimi Avşar kızına eş oldu

Kimi dadaş oğluna eş oldu
Dağıldılar dünyanın her tarafına
Yeni nesiller mazimizi bilmez oldu

Bilirim kusurumuz çok
Hepsini kara toprak gizliyor
Eyvah toprak atamın toprağı değil
Ziyaretime zaten yabancılar gelmez
Mezarımın başına bir ağaç diken belki olmaz

Çok garip mezarı gördüm
Taşları dağılmış etrafa
Dikenler üstünü bürümüş
Kimdir kimseler bilmez
Gurbete dağılmıştık zaten
Kimse bilmezdi zaten
Kara toprağında yatanı da tanımaz
Zoruma giden budur Veysel baba

Sizden biri..

Halil Aydın

Bahar gelince-3

BAHAR GELİNCE-3
Mevsimler geldi geçti
Gözlerimizin önünden
Kimi hüznü,
Kimi sevinci mutluluğu
Bahar mevsimi gibi
Kucağında getirdi

Toprak, havalar, sular ısındı
Buzlar; karlar eridi
Sular şelallerden, çağlayandan
Tül, tül köpük, köpük aktı
Pınarlar buz gibi sularıyla
Yer altından fışkırıp
Dereler, çaylar ve ırmaklar
Tertemiz akan sularına kavuştu
Coştı da denizlerine kavuştu
Baharın geliş sesini köpük, köpük
Akan şelaleler, çağlayanlar
Tepelerden ormanların arasındaki
Derelerden geçerken ses verdi, yankılanıp
Doğa ses verdi dile geldi canlılara duyurdu

Sular hayat verdi doğaya
Canlandı toprakta çayırlar çimenler
Börtü böcekler hareketlendi hemen
Renge ren kelebekler, arılar
Çiçeklerden çiçeklere uçtular
Karıncalar yerlerde büyük bir uğraşa girdiler
Baharın gelişi sevinci içinde
Bazıları türkülerini söylediler
Ses verdi doğa dile geldi, sesini duyurdu

Ağaçlar yeşilliğe, çiçeklere büründü
Kır çiçekleri dağlarda, yamaçlarda
Park bahçelerde lale, sümbüller
Çiçeklerle doldu balkon pencereler
Bahar rüzgârının da etkisiyle
Mis gibi kokuları karıştı biri birine
Doğa renk, renk, renkler karıştı
Döndükçe dünya Newton çarkına döndü

Çeşit, çeşit göçmen kuşları
Taa uzaklardan dalga, dalga geldiler
Aradılar hem cinslerini
Kimi cıvı, cıvı
Kimi yumuşak, yumuşak
Kimi uzun, uzun
Kimisi kalın sesiyle aralıklı öterek
Şarkılarını türkülerini söyleyerek
Sevinç içinde, iştahla yuvalarını yaptılar
Yumurtladılar, yavrularını beslemek için

Yiyecek taşıdılar, kursaklarında
Besleyip büyüttüler, sevinçlerini
Yavrularıyla mutluluk içinde
Yuvalarında yaşadılar
Ses verdiler doğa dile geldi sesini duyurdu

Cıvı, cıvı her taraf
Artık canlılar amaçlarına ulaştılar
Sularda, karada kurbağalar
Çeşit, çeşit arılar, renge renk kelebekler
Vızır, vızır öterekten
Çiçekten, çiçeğe uçtular
Kuşlar sevinç içinde
Ağaçtan ağaca uçup durdular
Türkülerini söyleyip seslendiler
Ses verdi doğa dile geldi sesini duyurdu

Ormanlarda yaban hayvanları
Bazen bir çalının arkasından sıvış
Kaçıp giden kurnaz tilki
Aniden önüne çıkıp
Yamaçlara doğru hızla kaçan tavşanlar
Yavrularıyla su içmek için
Bir dere kenarına inen geyikler
Sıçrayıp koşarlar kayalıklara doğru
Sevinç içinde yavrularıyla zıplayıp
Doğanın kucağında oyunlarını oynarlar
Uzaklardan bir çoban avazı duyulur
Çan sesleri uzaklardan duyulur
Koyun, keçileri doğanın koynunda
Yemyeşil çayırarda, ağaçların gölgesinde
Mutluluklarını yaşar dururlar

Her taraf yeşillik ve çeşit çeşit çiçekler
Doğa ısı, ısı sanki gelinliğini giymiş gibi
Benden güzeli yok, çıkın evinizden
Bütün canlılar koynumda
Haydi, insanlar sizde gelin yanıma
Der gibi çağırır bizi yanına
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Bahar gelince

BAHAR GELİNCE

Eridi dağların karı şimdi
Eriyen karların suyu
Dağlardan taşlardan yürüdü
Daha çatağa ulaşmadan
San ki gönlüme yürüdü

Bademler, erikler ve zerdaliler çiçek şimdi
Çiğdem menekşeler dağları taşlar bürüdü
Kokusu sanki burnuma düştü
İçimdeki hasretlik bir bilseniz
Nasıl da büyüdükçe büyüdü

Yazıda ekinler çıkmıştır şimdi
Yemyeşildir tarlalar
Ekinler rüzgârın önünde
Nasıl da dalgalanırlar
Kaşa çıkıp bakması ne güzeldir şimdi

Yaylamızı da çayır çimen bürüdü
Derelerden çağıldayan su
Ulu çam ağaçlarının sesi ile
Doğa türküsünü söyler şimdi

Akşam olunca koyun kuzular kaştan aşar
Kuzular ağılı açınca nasıl da analarına koşar
Analar bacılar koyunlarını sağlar
Analarının kuzularının hasreti biter
Analarıyla beraber ne güzel de yatar

Gurbette hasretler bitmez
Sıla uzakta,
Ana sonsuzlukta,
Elinden bir şey gelmez
Kader böyleymiş der, kadere küser
Bir kor düşer yüreğine
Yakar da yakar
Bir Ah! Bir Off.. Çeker
Sebebini kimseler bilmez

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bahar gellince

BAHAR GELİNCE -1

Eridi kara gerişin karları şimdi
Yaylanın üzerinden şimdi dumanlar çekildi
Eriyen karların suyu çatağa değil,
Gönlüme düştü..

Çiçekler açtı her tarafta
Çiğdem menekşeler
Harmanlar tepeler
Koyun kuzular şimdi meleşir

Hasretlik gün geçtikçe artar
Gidesim var doğduğum yerlere
İçimdeki heyecan
Ancak görürsem söner

Tarlalarda ekinler çıkmıştır
Yazı yeşildir şimdi
Dönmeye başladı gurbet kuşları
Biter artık hasretleri

Köyümüzü bahar gelir yaz gelir
Her baharda ümitler tazelenir
Gece gündüz hayali gözlerimin
Önüne serilir.

Gidesim var bizim oralara
Sağlığım da olmaşa da
Sonsuzluğa uçtuğum da
Götürün beni oralara

Toprağım anamın
Babamın toprağından olsun
Suyum köyümün suyu olsun
Yanımda köyümün insanı olsun

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Balkon çiçekleri

Nimet ve Besteye ita fen yazılmıştır
BALKON ÇİÇEKLERİ
Doğa yeşilden gelinliğini giyerken
Leylekler geldiler kim bilir hangi ülkeden
Kanatlarını çırparak
Süsüldüler de, süzöldüler
Doğadaki balkondaki çiçekler üzerine

Bir anne çocuğunu giydirmiş
Kır çeklerine benzeyen bir elbise
Kendisi de kır çiçeklerinden güzel
Tutmuş çocuğunun elinden
Tam su dökerken çiçeklerin dibine
Leylekler geçmiş süzülerek üzerinden
El sallamışlar anneyle kızı onlara

Leylekler; i çiçekler karşılamış
Güzel açmış çiçekleri ile, gülümseyerek
Kokuları ile karşılamış leylekleri
Balkon ve doğa çiçekleri...
Doğa onlarla, onlar doğa ile
Ne güzel de bütünleşmişler..
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Başaramayacaksınız

BAŞARAMAYACAKSINIZ

Bu ne artık
Her gün şehit haberleri
Patlayan bombalar
Yitip giden canlar
Bu kadar çekilen acılar
Ağlayan analar, ağlayan eşler
Yetim kalan çocuklar, dul kalan eşler
Sel gibi akan gözyaşları
Artık çekilmez oldu bu acılar
Kimi görmez oldu bunca acıyı
Sevindiriyor ülkemizde emelleri
Olanları
Yurdumuza kastedenler
Bu milleti bölmek tek emelleri
Olanlar
Bu millet yedi düvele karşı
Tek vücut olup verdiği mücadeleyi
Yine vereceğinden şüpheniz olmasın
Yine bölemeyecek siziz bu vatani

İç düşmanlar, dış düşmanlar
Caniler katiller, hendeklerde
Boğulacaksınız
Vatan evlatlarının
Ellerini kollarını bağlayanlar
Karanlık yollardan çıkar sağlayanlar
Kin nefret tohumları ekenler
Atatürk ve vatan sevgisini
Yüreğimizden söküp atmak isteyenler
Yapamayacaksınız.
Kursaklarınızda kalacak
Başaramayacaksınız
Bu aziz milletin tükürüğünde
Boğulacaksınız.
Pişman olup yalvaracaksınız
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Başkaların hatırasına saygısızlık yapanlara

BAŞKALARIN HATIRASI
SAYGISIZLIK YAPAN ADI İNSANLARA
Gitmekle gidilmez ki;
Arkanda gönlün kalır
Anıların kalır, hatıraların kalır;
Bir takım yaşanmış; acı tatlı
Yaşanmışlıklar kalır,
Ananı babanın mezarları kalır,
Babanın tırpan biçtiği, ananın deste yaptığı
Tarlaların kalır,
Oyun oynadığın, harmanlar,
Arkadaşların arkada kalır
Köyün kalır, türkülerin kalır
Kağı arabası, zevkle boyunduruk kalır
Odun kesip getirdiğin ormanlar kalır
Ananın manileri kalır
Gözlerin oralarda kalır
Aklın fikrin doğup büyüdüğü
Köyünde kalır...

Bizim çoğumuzun beşikte, eşikte
İlkokulda olduğumuz yıllarda
Çok derin bir acı yaşadık,
Evimizin direği babamız
Çok elem verici şekilde kaybettik
Köyde yaşamak çok zordu.
Yaşamak için, hayata tutunmak için
Bütün hatıraları geride bırakarak
Yollara düştük, aş ekmek peşine düştük
Dünya telaşı, ev yuva kurma telaşı
Hatıralarımızın önüne düştü
Hatıralar gözlerimizin önünde
Hasretler yüreğimizin derinliklerinde
Gece rüyalarımızda hatıralarımızı yaşadık

Yıllar geçti aradan
Hele gidelim şu doğup büyüdüğümüz köye Dedik. Hiç bir şey yerinde değil,
Kimi gözü açıklar bunlar bitti artık demiş
Tarlalarımızı bizim diye kadastroya yazdırmış
Kimi sınır buradan demiş yanlış yer göstermiş
Kimi yol yapmış, kimi hayvanlarına,
Traktörlerine yer yapmış
Baktık hinoğlu hinler bin olmuş
Aynı dili söylemişler, şeytana pabucunu ters Giydirmişler, kanunun boşluklarından Yara
nanmışlar hatıralarımızın tam ortasına
Bu gözü açıklar çıkıp oturmuşlar..
Hiç utanmamışlar, hiç sıkılmamışlar

Bilesiniz ki, bitmedik biz
Bir öldük, beş dirildik biz

Hiç kimseye kinimiz yok bizim
Çocuklarım, yeğenlerim kötülük bilmezler
İyilik meleği yardım severler
Düşenin elinden tutarlar hayata yürütürler
Yüreklerinde sevgi acıma duygusu vardır
Atın gibi parlak zekaları vardır.
Onlar gurur kaynağımız. Kötülük bilmezler

Bir zaman gelecek utanacaksınız
Bizi görünce kaçacaksınız
Toplum içine çıkamayacaksınız
Ölürken bile vicdan azabı çekeceksiniz
Bunlar onların yanlış yaptık diyeceksiniz
O hatıraların üstüne oturamayacaksınız
Hatıralar rüyalarınızda bile rahatsız edecek
Bir kapuz gibi üstünüze çökecek şaşıracaksınız
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bataklığı kurutmasak

BATAKLIĞI KURUTMASAK

Bir çürüme kokusu sarmış ortamı
Bir bataklık,
Yüzünde nilüfer çiçekleri
İnsanın yüzüne güler gibi renk, renk

Binlerce kurbağalar
Börtü böcekler
Sivri sinekler
Kimi büyük kimi küçük
Binlerce canlı yaşar bu ortamda

Sazlıktır burası
Kuşlar yuva yapmış arasına
Karada yaşayan yırtıcılar zarar vermesin
Diye yavrularına, yumurtalarına
Girerse bir daha çıkamaz oradan
Battıkça batar
Vıcık, vıcıktır bu ortam

Gücü olanın güçsüzü
Yok eder bu ortamda
Acıma, insaf arama burada
Kaçmak istersen, çırpındıkça
Daha çok batar bu ortamda
Vıcık, vıcıktır burası
Koktukça kokar,
Burnun direğini kırar

En çok bağıran, çağırان güçsüzlerdir
Yetenekleri donanımları müsait değildir
Kendilerini koruyamazlar
Yani zavallı yaratıklar
Yem olurlar oradaki yaşayanlara
Kimi zaman bir atmacanın pençesi
Arasında
Kimi zaman bir yılanın ağzında
Yutarlar Zaralıları bu yırtıcılar

Bazen bir çığlık duyulur bu ortamda
Avını yakalayan bir timsahın
Bataklığa kuyruğunu vurduğu
Şaplak sesi gibi
Bataklığa saplanmış bir mandanın
Böğürüşü gibi
Bir yılanın avının üzerine atlayışı gibi
Yada bir yırtıcı kuşun avına pençesini
Vuruşu gibi

Bu ortamı oluşturursan
Çıkamasın işin içinden
Battıkça, batarsın

Bir düzen yoktur bu ortamda
Başka çare yoktur
Ortamı kurutmaktan başka
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Ben anadoluyum

BEN ANADOLUYUM
Ben köy çocuğuyum
Ben Anadolu yum
Dağlarımın zirvesinde
Taç giymiş karıym ben
...Çiçekli bayırların
Yemyeşil çayırların
Ortalarında açan menekşelerin
Çiğdemlerin, papatyaların
Geliniyim kızıyım ben
At koşturdum düğünlerin de
Bayramlarında
Güreş tuttum yemyeşil harmanlarında
Yiğitlerin harman olduğu
Anadolu yum ben
Çiçekli bayırlarında
Yemyeşil çayırlarında
Koyun kuzu otlattım
Öğle sıcağında çaya indirip
Hayvanlarını sulayan
Ağaçların koyu gölgesine
Hayvanlarını yatırıp
Sırtımdaki azığı çıkarıp
Bir pınar başına oturup
Soğanına yumruğu vurup
Yumurtasını anasının yazım
Ekmeğinin ortasına yatırıp
Yiyen Anadolu çocuğum ben

Ne çiler çeken
Suyunu taa bağbaşın dan
Çataktan getiren
Kışın o soğukta buram, buram terleyen
Allından terler akan
Gurbetteki çocuklarının
Hasretini çeken
Hasret türküleri dilerinde
Yanık,yanık söyleyen
Çileli Anadolu anasının
Çocuğuyum ben

Gecesini gündüzüne katarak
Çalışan Anadolu insanıyım ben
Şoframda tarhana çorbası
Mancar aşısı, kuru soğan
Birde anamın yaptığı çörek
Bulabilirsek bunu da eğer
Şükür deyip kalkan,
Yoksa yavan ekmeği
Dürüp büküp yiyen
Anadolu insanıyım ben

Yollarım çamur çatlak
Diz boyuna kadar çamur
Vıcık, vıcık ayaklar
Nezle girip esik olmaz
Hastalık sökellik
Doktoru ilacı
Hiç görmedi benim gözüm
ıhlamur dağ çayı ilacım
hiç of demedi insanım
ben Anadolu yum
Dayandım bütün acılara
Çünkü başka çarem yok
Çok çalışıp çabaladık
Toprağım bir şey vermedi
Kimi zaman sel bastı
Kimi zaman toprağımı alıp götürdü
Kimi zaman dolu vurdu
Allah dan geldi dendi
İneğin cayırlarda, öküzün
Boyunduruk altında öldü
Kader dendi ellerin kolların bağlı
Eyvah dendi

Asker dendi çağrıldın
Yedek dendi çift sürerken
Dur bakalım deyip jandarmalar alıp gitti
Vergi dendi memur geldi
Köy odasını milleti çağırdı
Paraları getirin dendi
Vermesen kazanın tavan
Alıp gidildi devletimiz dendi

Okul yok, suyu yok
Yolu yok doktoru yok
Hastalıklarla baş edilmiyor
Fakirlik diz boyu çaresizlik boyun büküyor
Baktılar olmayacak
Anadolular evlerini köylerini
Onca hatırasını
Anılarını arkadaşlarını
İhtiyar analarını babalarını terk edip
Çekip gurbet ellere gitti
Köyler bomboş
Üç beş hane kalmış
Çoğu yaşlı, hasta
Gurbetteki kızından, oğlundan
Haber bekler yolarını gözler
Ağıtlar söyler, ne diller döker
Gurbettekiler bazen gelir
Bıraktıkları yoktur artık
Gözyaşlarını döker..
Ayrılık hasret için, için insanın içini yakar

İşte bu Anadolu duyun bu insanların feryadını
Durdurun Ey yetkililer bu göz yaşlarını
HALİ L AYDİN(Sizden biri)

Halil Aydın

Beste güne

BESTE GÜNE

Boncuk gibi gözlerinle
Odaklanınca bir yere
Başlarsın tatlı tatlı
Gülmeye

Kıpırdanır durursun
Başını çevirip durursun
Ayakların, ellerin iner iner kalkar
Başlarsın sevinç sesleri çıkarmaya

Yüzün şekilden şekle girer
Gözlerin fır, fır döner
Bir şeyler alırsan eline
Atarsın onu yere
Çıkardığı sese güler, güler durursun

Alıp başını gitme
Hayal etmek doldurmuyor yerini
Unutma ne olur dedeni
Gülüştün gitmiyor gözlerimin önünden

DEDEN(Halil aydın)
Yedi aylıktı, evimden ayrılmıştı

Halil Aydın

Bırakın

BIRAKIN

Bırakın güneş aydınlatsın evreni
Bırakın çocuklar güneşte oynasın
Artık silahlar sussun, çocukların suçu ne
Artık bebeler ölmesin
Artık savaşlar bitsin
Artık sömürüye dur densin
Denizler dalgalansın savaş gemileri olmasın
Çocuklar bırakın denizlerde yüzsün
Bitkiler yeşersin çiçekler açsın dağlarda
Sular temiz aksın zehir solumasın insanlar
Kuşlar türkülerini söylesin
Çocuklar analarının ninnileri ile uysunlar
Bırakın artık herkes hürriyetini yaşasın
Anaların göz yaşı akmasın
Çocuklar yetim kalmasın
Bırakın herkes türküsünü söylesin
Yeni dünya düzeni bumu dur?
Küreselleşme dediğiniz bumu dur?
Batsın böyle düzen, batsın!
Bizim ATATÜRK'ÜMÜZ var
(Yurda barış, dünyada barış) diye
Yol göstermiş bütün dünya ya
Ah! seni anlasak, seni yanlış tanıt masalar
Senin büyüklüğünü bütün insanlık anlayacak
Çağlara ışıksın, büyüksün ATAM! ...

Halil aydın (Sizden biri)

Halil Aydın

Bir gün anlarsın

BİR GÜN ANLARSIN

Sakın bu yiğitlik, bu güzellik
Bir ömür boyu sürer sakın sanma
Yıllar, yılları kovalayınca anlarsın
Alının yüz hatların buruşunca
Kaşların, saçların ağarınca anlarsın

Ömründen günler çalar yarınlara
Hazana döner yaşadığın anlar
Hilal kaş altındaki gözlerine
Sis çöküp puslanınca
Yazıları okuyamayınca, iğneyi
Telleyecek birini arayınca anlasın

Delikanlılık çağındaki o güç, o kuvvet
Yavaş, yavaş kaybolunca,
Dizlerin ağrıyıp, kolların tutmayınca
Düz yolda bile, adım başı yorulunca
Nefesin taşıp oturunca anlarsın

Gençlik çağındaki resimlerine bakınca
Hiç birisi biri birine benze-meyince
Ben miyim Allahım diye tereddüde düşünce
O eski günler, o şevk, o heyecan
Yavaş, yavaş bitip bir karamsarlık
İçine iyice çökünce anlarsın

Duymayınca kulakların
Ne olmuş diye tekrar sorunca
Eşinde, kızından, oğlundan
Of! Ah çekerek terslenince
İşte o zaman üzülmeye anlarsın

Hastane yolunu bilmezken
Yoğun bakımlarda yatarsan eğer
Poşet dolusu ilaçlarla yollara düşersen
Hayatta kalmak için verdiğin mücadele bitince
Kara toprağa canlar sarılınca
Nasıl olsa; o zaman sen de anlarsın
HALİL AYDIN (Sizden biri) 08/12/2014
Pazartesi

Halil Aydın

Bir kere dağıldık

BİR KERE DAĞILDIK
Aç haritayı ser masaya
Şanki yel attı bizi bu yerlere
İçimizdeki o hasret, o sevgi ve özlem
Sonsuza kadar sönmeyecek sandık
Nasıl da hayaller kurduk
Savrulduk bir tohum misali
Dünyanın dört bir yanına
Kimimiz çok şanslıydık
Verimli topraklara düşen tohum misali
Kök saldı, çiçekler meyveler açtı
Zengin oldu, fakir olanlara hor baktı
Kimimizin şansı iyi gitmedi
Verimsiz kurak, susuz kayalar üzerine
Düşen tohum misali
Ne kök saldı ne yosun tuttu
Yuvarlandı san ki kayalıklardan
Parça, parça oldu; toz gibi savruldu
Kader böyleymiş diyerek
Hayata küstü
Zannediyoorduk ki kan bağı
Her şeyden güçlü
Kimimiz sarıldık bu dala
Kimimiz çoktan unuttu biri birini
Kimiz başkasını daha fazla öne çıkarttı
Seni yok sayıp incitti
El gibi, düşman gibi oldu
Kanından olana.
Yarınlar bu günlerden güzel
Olacak dedik
Köyümüzü, yuvamızı, onca hatıraları
Atalarımızın anamızın bastığı toprakları
Terk ettik, gurbet yollarına düştük
Savrulduk her yere
Meğerse gittiğin yollardan dönülmezmiş geri
El olduk biri birimize
En sonra umutlar bir, bir söndü
Günlük hayatın telaşından
Ekmek aş davasından
Mesafeler, yollar uzadıkça, uzadı
Herkes ben haklıyım diye ayak diredi
Atadan, deden kalan hatıralar heder oldu
İncir çekirdeğini doldurmaz nedenler
Sen ben davası çıktı öne
Gereksiz bir gurur kibir
Dediğim yine de doğru inatlaşmaları
İletişim kopukluğu kaybettirdi bize
HALİL AYDIN(Sizden biri) 26/06/13

Halil Aydın

Bir  m r nasılda geçti

BİR ÖMÜR NASILDA GEÇTİ

Onca yıllar nasılda çabucak geçip gidiverdi
Nice acılar, nice sevgiler nice ayrılıklar
Biraz buruk, biraz umutsuz, nasılda yıkıp geçti
Şimdi hayatımın sonbaharı his ettiğim
Nasılda habersiz çabucak geliverdi
Eski tadı, yok artık hayatın
Umutlarım hayallerim nasıl da yıkıldı artık
Tadı tuzu kalmadı yiyeceklerin içeceklerin
Gözlerimde hep soluk artık renkler
Aynalarda hep donuk, o gülmeyen yüzler
Umutlarım söndü yavaş, yavaş
Hayatta başarısızlıklarım hep  uurumun altında..
Zamanla çıkıyor rüyalarımda
Zamanla hayalleri serilir gözlerimin önüne
Üzülerek, kendime kızarak, ahl r oflar çekerek
Buruk acı içinde elem dolu bir hayat
Serilir gözlerimin önüne
Acılar,  l mler yetim kalanlar,  ocuklar
Savaştan kaçıp, elindeki yavan ekmekleriyle,
Dilenen  st  ba ı yırtık  ocuklar
Parklarda bir bank üzerine uzanmış yatan yaşlıları
Gördükçe, bu hayat hep u ursuz, hep kalles e
Kimseler sormaz; içi yolunda olanlar zevk sefada.
Yetimi, fakiri kim arar, kim sorar, zengini severmiş insanlar
Sevgi dolu bir yürek; hep düşünen sensin
Bir şey yapamamanın acısını çeken sensin
Bir köşede unutulan bir eşya gibi görülen sensin
Kullanılıp bir çöp gibi bir köşeye atılma hissini taşıyan sensin.
Hep aman boş ver, ne olursa olsun diye unutulan çocukların yürekleri yakan hazin
Öyküsünü yaşayan sensin
Bu yürek her acıya her ayrılı a şimdiye kadar iyi kötü dayandı
Ama kalbimde dört siten takıldı, yine acılar, yine hüzünler bitmedi, dertler y re ime
oturdu.
Bu  irkin dünyada güzellikler beklerken
Hep çirkinlikler,  irkeflikler ya adık
Buda gelip geçer diye beklerken
Bir  m r nasıl da habersiz gelip geçti
Hiç farkına varamadık
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bir tat alamadım bayramlardan

BİR TAT ALAMADIMBAYRAMLARDAN
Bir tat alamadım bayramlardan
Şehit anaları, eşleri çocukların
Anıları gözlerinin önünde canlanırken
Gözyaşları; gözpınarlarında bir, bir dizilirken
Yanaklarından ılık, ılık süzülürken
Nasıl bir tat alayım bu bayramlardan

İçimde buruk bir acı
Ana pencerede, bayramlarda
Gelecek diye şehit oğlunu gözlerken
Mezarlarının başınsa ana bacı göz yaşlarını Dökerken
"Oğlum sen gelemedin bu bayram yine;
Ben geldim" diye ağıt yakarken
Nasıl tat alayım bu bayramlardan

Öksüzler daha öksüz bu bayramlarda
Başını okşayan anası, babası yoksa eğer
Bayram haşlığı yoksa cebinde
Bayram sabahı arkadaşları sırtında bayramlığı
Cebinde parası, giderse oynayacak yerlere
Boynu bükük dolaşırken sokaklarda
Büyüğünün acısı yüreğinde
İnsan olarak bir şey yapamasam eğer
Yüreğinde acısı daha büyür bir şey yapansan
Nasıl bayramlarda mutlu olur insan

Boşaltılmış köylerde
Bacası tütmeyen evlerde
Gurbetten gelmemişse evlerine
Anasının babasının mezarına
Gidenmişse evladı
Gurbette bayram acı verirse ona
Nasıl bayramlardan bir tat alsın o insan
İhtiyar ana bakarken kaşa
Aşıp gelmemişse gurbetteki evladı
Bu bayramlarda; nasıl acı çeker
O ana, o baba
Sen nasıl mutlu olursun bayramlarda

Bizden saydığımız bize yabancı
Üniversiteye bu yıl girememişse evladı
Şuriye'nin Mısırın çocuklarına
İmtihansız kucak açmışsa üniversiteler
O kadar emek ve paralar boşa gitmişse eğer
Nasıl mutlu olsun o gençler analar babalar
Bu haksızlık karşında mutlu değilken yurttaşların
Gençler, anaları babaları mutlu değilken
Nasıl mutlu olayım bayramlardan.

Gelecekte umutlarını kestiler
Silivri'deki tutsak askerlerin cezaları

Yargıtay'ca onandı,
Rütbeleri sökülecek, maaşları kesilecek
Onca yılları boşa gidecek
Yaşamışlıklar gözlerinin önüne serilecek
Eşleri hapiste çocukları parasız, nasıl kurban Kesecek
Acıları yüreğimde nasıl tat alır insan
Bu bayramlardan

Dertlerimiz çoktur
Hangisini yazıp söylesem
Düşündükçe yüreğim yanar
Dertlerim depresir
Analardan babalardan uzaktakilere
Gönül yarası çöker, bir buruk acı
Özlem ve hasret yüreğini sarar
Sevdikleri gözlerinin önünde, hayalleri Canlanır Yüreğine bir ateş düşer
Yanar yüreği hep derinden, bayramı öyle geçer
Onlar bu acı içindeyken
Nasıl tat alır, insan olan bu bayramlardan
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Bizde bahara döneriz

BİZDE BAHARA DÖNERİZ
Aman Allah'ım
Ağaçlar sevinç içinde
Çeşit, çeşit yapraklar, çiçekler açtılar
Renge, renge renk doğa
Portakal çiçeklerinin
Kokusu sardı doğayı
Tatlı, tatlı esen bahar rüzgarları
Bu kokuları başka çiçeklerin kokusuyla
Yayıldı doğaya
Arılar, kelebekler renk, renk
Bir vızıltıyla uçarlar çiçeklere
Güller açtı; bülbülün figanı sustu
Gülüne kavuştu
Kumrular pencereler deler
Kur yaparlar biri birine
Yiyecek taşırlar yavrularına
Göçmen kuşlar uçuşurlar
Türkülerini söylerler
Kimi kalın sesiyle kimisi cıvıltısıyla
Ses verirler biri, birine
Doğa yemyeşil
Her taraf çayır çimen
Kuzular, oğlaklar, buzağılar
Ahırlarından çıktılar
Gözlerini açıp doğanın güzelliklerini
İlk defa gördüler
Oynaşırlar, koşarlar, zıplarlar
Özgürlüklerini doyasıya yaşarlar
Kim bilir; belki bir gün terör biter
Anaların eşlerin gözyaşları diner
Biz insanlarda; sevinçten bahara döneriz
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bizde Bahara Döneriz 2

Dağlar benek, benek kar
Karlar yavaş, yavaş erimiş
Yol bulup ıgıl, ıgıl
Toprağın kılcal damarlarından
Bir sevda gibi aşağılara inmiş
Aşağıda dereler, çaylara sular yürümüş
Sular çağıldar da, çağıldar
Rabbim ne güzel de, gece gündüz
Akarda, akar

Ağaçlar yeşilliğe, çiçeklere büründü
Renk, renk her taraf, renk cümbüşüne döndü
Çiğdem menekşeler, ormanlar, kırlarda
Park bahçelerde sümbüller
Çiçeklerle süslendi balkonlar
Baharın rüzgârı, mis gibi kokuları
Toprak kokusuyla karıştırdı biri birine
Rabbim ne güzel kokular
Burnumuza kadar geldi

Renk, renk kelebekler
Çeşit, çeşit arılar böcekler
Çiçekten çiçeğe uçtular
Çiçekler sevindikçe sevindiler
Rabbim ne güzel manzaralar

Biz insanlarda doğa gibi
Biri birini sevebilseydi,
Biri birimizi görünce gülebilseydi,
Bağırtılar çağırırlar,
Bir birine hor bakmalar,
Suçlamalar, aşağılamaları,
Bir bitirebilseydik.
Biri birimizi kabullenip
Bir dostluk bağı kurabilseydik
Önderimiz Atatürk'ün gösterdiği
Çağdaş medeniyete el, ele kolla
Yürüyüp çağdaş medeniyeti
Rabbim bir kurabilseydik
Bizde bahara dönerdik

(Sizden biri)

Halil Aydın

Boyalı köyü geneleksel köy yemeğinin ardından

BOYALI KÖYÜ
GELENEKSEL KÖY YEMEĞİNİN ARDINDAN
Senin ataların bu topraklardan
Gözyaşlarını sel gibi akıtarak
Geri.geri dönüp bakarak ayrıldılar
Ekmek aş peşine düştüler
Onların çocukları, torunları
Geleneksel türbe yemeğine gelmişti
Yemeklerini yiyenler
Ne çabukta arabalarına bindiler
Bir iki gün sonra çekip, çekip gittiler
Köy yine yaslı, yine üzgün bomboş kaldı
Evler ağaç kilitlerle kitli
Evler bomboş; yemekten sonra
Atalarının o kadar hatıralarını
Yaşanmışlıklarını bırakıp, çekip gittiler
Vedalaşacak kimseler yok,sokaklar
Yine bomboş, pencerelerden bakan
Kimsecikler yok
Köyüm yine üzgün, yine bize küs
Nereye gitmiş bu insanlar
Atalarınız gözyaşlarını akıtarak
Ayrılmıştı ey gençler bu topraklardan
Hiç saygı kalmamış hatıralarına
Mezarlıklarda kimseler yok
Atalarını sanki unutmuş insanlar
Onlar kavuşturdu sizi bu imkanlara
Hele dolaşsaydınız şu mezarlıkları
İnsan ders alırdı o yatan insanlardan
Neler yazılı o taşlarda hele bir okusana
En büyük okul sanki çok şey verirdi sana
İşte bir taşta ki yazı bir oku bak ne diyor
HÜVEL BAKİ
GENÇ YAŞIMDA
ERMEDEN MURADIMA
DÜŞTÜM KARA TOPRAĞA
BİR FATİHA OKUYUP BAĞIŞLAYIN BANA
Bağışlasaydınız da bir ders alıp çıksaydınız yola
Belki de hırsınıza, bencilliğinizi gem vurup
İyi davranırdınız insanlarımıza
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Böyle gelmiş Böyle gider

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER
Böyle gelmiş böyle gider
Üzümünü yer,bağı onu ilgilendirmez
Sahibi kimmiş
Onu hiç bilmez
Aklına ne gelirse söyler de söyler
Çaldığım düdük der
İster beğen ister beğenme
Ben bildiğimi çalarım
Başkası beni hiç ilgilendirmez
Böyle gelmiş böyle gider

Hak hukukmuş ona ne
Koyarsın raflara, işte orada
İşine gelirse adalet dersin
İşine gelmese çalışmaz dersin
İstersen benden olanlara niye dava açtın
Diye, diye hakim savcıyı yargıyorsun
Güç bende sana ne diye
Ağzına geleni söylersin
Böyle gelmiş böyle gider
Örneklerini gösterdikçe gösterirsin

Vatan için gecesini gündüzüne katmışlar
Kimi şehit kimi gazi olmuşlar
Sağ olanlar Ergenokon denen bir kuyuya atılmışlar
Gizli tanıklar
Kimi habıs, kimi terör örgütü üyesi
Kimi ise örgütün başı imiş
Öçlerini alıyorlarmış
Seni ilgilendirmiyor ya
Geç sen bunları
Minareyi çalan kılıfını hazırlarmış
Yardımcıları, bilenleri çok ya
Bana dokunmayan yılan
Bin yaşasın diyen, diyene
Böyle gelmiş böyle gider diyen diyene

Servetine servet katan,katana
Son model arabalarında keyif atan, atana
Siyah gözlükler gözlerinde
Gaza basan basana
Trafik gazası olmasa eğer
Değirmenin suyunu kim soracak
Bal tutan parmağını yalar diyen diyene
Böyle gelmiş böyle gider diyen diyene

Ne usulden ne ahlaktan bahsediyorsun
Üzümünü yiyip bağını satmışlar
Bağ sahibi benim diye bağırıp durma
Kim dinler seni, hem de babalar gibi satarlar
Güç bende sana ne derler, kalırsın öylesine

Kiminin şansı güldü, kimi aradan sıvışıp
İstedığı yere geldi,kimi köşeyi döndü
Kiminin başı döndükçe döndü
Ne yaptığını bilmeden hiçbir kurala
Uymadıkça,uymadı
Kanun nizam tanımadı
Böyle gelmiş böyle gider diye
Her olumsuzluğa evet dedikçe dedi

Halka; kefenin cebi yok dendi
Dünyanın bir de öbür tarafını gösterdiler
Gizli eler ceplerini doldurdu
Çulsuz geldiler KARUN'A döndüler
Yetimin mazlumun hakkı dediler
Fakir fıkara için topladıkları paraları
Metresleri ile yediler, zevk sefa sürdüler
Boş ver dünyaya böyle gelinmiş
Böyle gider diye akıl verdikçe verdiler
Zaten dünyanın çivisi çıkmış,sen mi düzelteceksin
İşte dünyanın düzeni bu diyen diyene
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bu acı hiç unutulmaz

BU ACI HİÇ UNUTULMAZ

Sen uyurken mışıl, mışıl yatağında
Hayal ettiklerini görürken rüyanda
44 şehit anası, eşi ve çocukları
Hastane kapılarında, heyecanla
Yakınlarından iyi bir haber beklediler

Sen hiç şehit anası, babası ve çocuğu
Yakını oldun mu genç yaşta
Yüreğin yandı mı o kışta kıyamete
Ateş düştüğü yeri yakar
Sönmez bu ateş sonsuza kadar,
İçini yakar da, yakar

Nice çocuklar babasız
Nice eşler dul, nice analar evlatsız kaldı
Artık gecenin bir vakti gelmeyecekler
Çocuklar uymadan babasının geleceği
Saate kadar beklemeyecekler
Artık babaları ile hafta sonunda gezmeye
Gidemeyecekler
Artık hiçbir şey eskisi olmayacak
Ne bir oyuncak ne sıcak bir kestane
Babaları çocuklarına yatmadan
Önce alıp gelemeyecekler,

Terör bombası çocukları yetim bıraktı
Babasının fotoğrafını minicik elleri ileri ile
Okşayarak dudakları büzülen
Gözlerinden yaşlar süzülen
Babam, babam diye hıçkırıklara boğulan
Babam niçin bu kutunun içinde diye
Şaşkınlığını yaşayan o çocukların
Ruh halini bir düşünün
Hiçbir zaman mahşere kadar
Bu acıyı unutmayacaklar..
HALİL AYDIN (Sizden biri)
Cuma 16.11.20016

Halil Aydın

Bu gönöl çaresiz

BU GÖNÜL ÇARESİZ

Yanar dağlar patlar sanki içimde
Kraterler açıldı sanki yüreğimde
Acılar, dertler yumak, yumak içimde
Tarif edilemez anlatılmaz biçimde
Tarif edilemez bu gönöl çaresiz

Başım yüce dağlar gibi bulut, bulut
Gözlerimin önünü sisler bürüdü
Yollar yokuş, çatallı, kar fırtına gidilmez
Elim kolum bağlı çaresiz oturdum kaldım yerimde
Yol iz bilmez bu gönöl çaresiz kaldı

Gönöl dağlarıma karlar yağdı, buz bağladı
Yağmurlar yağdı çığlar yaşandı
Yamaçlardan aşağı umutlarım kaydı
Gönöl dağları heder oldu bomboş kaldı
Kimseler bilmez bu gönöl çaresiz kaldı

Virane olan baba ocağında
Şimdi baykuşlar öter
Çaresiz hayvanlara geceleri saldırır
Bu yırtıcılara dur diyecek kanunlar kalmadı
Biçare bu gönöl çaresiz kaldı..
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Bu vatan bizim

++ BU VATAN BİZİM

Ne eziyet, ne cefa ile kurtardık bu vatani
Düşün toprak altında binlerce şehit yatani
Kimsenin babasının malı, çiftliği değil
Bu vatan hepimizin bizim de hakkımız var
Bu vatan için, söz söylemek hakkımız
Ben yaptım oldu demek yerine
Biz yaptık oldu demek daha mantıklı

“Dörtnala gelip uzak Asya’dan
Akdeniz’e bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim”
Ayakları yalın ayak, tabanları kan revan içinde
O cepheden o cepheye koşan
Bu atalarımız bizim,
Cephelerde sağınak, sağınak
Yerlere düşen bu yiğitler bizim
Düşün binlerce kefensiz yatani
Bu askerler bizim
Savaşlarda çiğnetmedik
Bayrağımızı düşmanlara
Bu bizim onurumuz, gururumuz dedik
Yine çiğnetmeyiz, bu askerler bizim
Ne işleri var zindanlarda
Nedir suçları bilmek hakkımız

Bölmeyin bizi parça, parça
Kardeş kavgası sakın çıkartmayın
Yurdumuz da; bu gençlik bizim
Bu askerler, bu polisler bizim
Sakın ayırım yapmayın
Maşını bu halk ödüyor
Senin değil bizim

Okuyup bir araştır tarihimizi
İyice oku; bak
Bizi yıkamayan iç ve dış düşmanlar
Bizi işten bölmüşler
Sonra çeşit bahaneler uydurup
Toraklarımızı işgal etmişler
Yazıktır çiğnetmeyin atalarınızdan
Yadı kâr kalmış bu vatani
Düşün toprak altında binlerce
Kefensiz yatani

Seferberlik oldu; verdik el, ele
Cepheden, cepheye yürüdük güle, güle
Büyük komutan ATATÜRK en önde
Kan revan içindeki ülkemizde
Elbirliği ile düşmanı kovduk ülkemizden
Yaralar sarıldı, yollar yapıldı
Milletimiz kucaklaştı

Demir ağlarla ördük dört baştan
Yine baş komutan en önde
Çağdaş medeniyetlere ulaşmak için
Alt yapımızı oluşturduk
Yine de beğenmediniz bu insanları
Acep niye,
HALİL AYDIN (Sizden biri) 14/06 /13 cuma

Halil Aydın

Cemil Abi! 2

Herkes bir yerlere gitmek istiyor
Köylerimiz bomboş
İş aş peşine düşmüşler
Kimi Ankara
Kimi İstanbul diyor.
Gurbet yollarına düşmüşler
Çuvallar, sepetler, bidonlar
Yataklar yorganlar
Valizler yığılmış yazıhane önlerine
Yiyeceklerini yüklemişler..
Kiminin kucagında çocuklar
Gözü yaşlı analar, babalar
Kimi dışarıdan otobüs içindekine,
Kimi otobüs içinden dışarıdakine
El salıyor, kimi çocuklar gitme diye;
Ağlayarak kendini yere atıyor
Kimi analar göz yaşlarını tutamıyor
Bir hüznün bir acı bu ayrılık esnasında
Çok yoğun olarak yaşıyor..
Bir görsen, bir bilsen
Ah! Cemil ağabey..

Geride yaşlı analar, babalar,
Kapıları çekilip kilit vurulan evler
O tarlalar, o bahçeler
Suyunu içtiğin pınarlar
Koyun kuzularını otlattığın
O çiçekli bayırlar
Mantar, kızılıcak topladığın o ormanlar
Atla, eşekle ya da yaya dolaştığın yollar
Gözlerinin önünde
Çekip gidiyorsun bilinmezliklere
İnsan ne sıkıntılar, ne endişeler yaşar
Bir bilsen ah! Cemil ağabey

Yok artık anasının o çöreği, yufka ekmeği
Yok artık sabahları içtiği tarhana çorbası
Nerede yatacak, nereden kalkacak
Bir tanıdık bir arkadaş bulacak
Otellerde nasıl yatsın
Yok zaten cebinde beş parası
Gündüz sokaklar, parklar ev ona;
Gece bir tanıdığının kapısını çalacak
Utanarak, sıkılarak, zor olmasına zor ama
Düğüm, düğüm boğazında sözler
Kapıyı açan olursa;
Başını yere eğer, kendini tanıtır
Ya almasalar içeri diye nasılda endişelenir
Ne kadar zordur sen bilirsin Ah! Cemil ağabey

Gündüz olunca dua eder bugün iş bulsam diye
Kapı, kapı dolaşır zavallı

Kimi başka kapıya yollar
Kimi hadi git sonra gel der
Cebinde yok ki parası
O dolmuştan o dolmuşa binsin
Kimi yaya, kimi otobüsle
Oradan, oraya koşar ama
Umutları yavaş yavaş söner
Çekilir bir köşeye
Bir yavan ekmek bulursa eğer
Düre büke etrafını gözleyerek yer
O da insan, o da yaşayacak
Çok zor be Cemil ağabey

Beyninde bir ışık çakar
Devlet kapısını çalsam mı acaba der
O kurumdan o kuruma
O bakanlıktan o bakanlığa zavallı
Bir umutla koşar ama
Kimi falanca gün
Kimi falancadan yazı al gel der
Kimi yetkili şimdi yok derler
Emmi dayısı yok ki zavallının
Ne umutları vardı
Nasıl da yıkılır bir bilsen ah! Cemil ağabey

Daha dünkü çocuklar
Nasıl da çökmüşler
Saç sakal ağarmış
Avurtları içine çökmüş
Her işte çalışmışlar
Ekmek parası boğaz dokluğuna
Acınacak halimize güleriz
Ah! Cemil ağabey..

Halil Aydın

cemil Abi1

CEMİL ABİ

Bakma öyle boynu bükük durduğuma
İçimden öyle geçtiğini sanma
Ah! Cemil Ağabey...
İnsan bu ya;
Düşleri var, parası pulu var
Yok, yoksulu var
Alamasa bir şey
Ekmek götüremese eğer,
Çoluğuna çocuğuna
Hastası sökeli doktoru
Gurbetteki çocuğu, nişanlısı
Hasretler korkular
İnsanı nasıl endişelendirir?
Bakma öyle mahzun
Dalgın dalgın durduğuma
Beni en iyi sen anlarsın cemil ağabey!

Bakma öyle boynu bükük durduğuma
İçimden geçenleri
Bir bilebilsen
Toprağına bir ekip, yirmi alıyorsa
Suyu şarıl şarıl akıyorsa
Biraz da yaşamasını biliyorsa
Güler şakır şakır
Dertlerini unuttur,
Hepsinin üstüne üstüne gider
Bizim gibi dertlerini ötelemesin
Ondandır dalgınım be Cemil ağabey!

Bizim oraları bilirsin
Dağlar yüksek duman duman
Her taraf yamaç,
Yollar bozuk bozuk
İnsanı efkar basar
Yüzleri su kanalı gibi çizik çizik
Gözyaşları oradan akar
Sen bilirsin bir ekersin
Bazen bir alırsın
Dalgınlığım boynu bükük durmam
Ondandır be Cemil ağabey!

Gurbet yollarında dırlar
Kimi Ankara, kimi İstanbul
Çuvallar, sepetler, bidonlar
Valizler yığılır yazıhane önüne
Yiyecek taşırlar köylerinden
Kızına, oğluna
Ah! Bu analar bu babalar
Ne eziyetler çeker bir bilsen!
Ah! Cemil ağabey!

Adres sormasından
Bakışlarından,konuşmasından
Ürkekliğinden, sesinin titremesinden
Anlarsın be Cemil ağabey!
Bir hemşerisinin yanına gidecek
Utanarak büzülerek
Zor olmasına zor Cemil ağabey!
Başka çaresi yok anla işte
Cepleri bomboş

Minibüslerde,otobüslerde
Tanırsın onları
Gecekondu, varoşlara giden dolmuşlara binerler
Falanca falanca yerden geçer mi diye sık sık sorarlar
Ara sıra uykuya dalarlar
Sık sık şoföre geldik mi diye sorarlar
Yüzündeki teretüt de bir bak
Bizim insanlarımız olduğu bellidir
Cemil ağabey!

Sevmesine severler
Bağlanmasına bağlanırlar
Kanmasına kanarlar
Kul köle olurlar
Bir iş bir aş bulsunlar
Ne hayaller kurarlar
Hep insancıl hep sevgi üzerine
Bir bilsen Cemil ağabey!

Düşleri vardır,düşleri
Bir başını sokacak yuva
Kendisine sadık bir eş
O çocuklar,Ah! O çocuklar
Nasıl da en iyi okulda okutacaklar
Analar saçlarını süpürge
Babalar gecesini gündüzüne katacaklar
Çocuklarını okutacaklar
Onlar çekmesin acı
Bizim çektiklerimizi çekmesin diye
Nasıl hayaller kurarlar
Bir bilsen Cemil ağabey!

Halil AYDIN

Halil Aydın

Çaresizlik

ÇARESİZLİK

Kafam karma karışık
Neler etsem, neler yapsam
İçim içime sığmıyor ki

Akşam olunca bir yalnızlık
İçime çöker
Dört duvar sanki üstüme, üstüme gelir
İçimdeki dertler büyür de büyür
Hiç bitmiyor ki

Kimseler bilmez derdimi
Anlatacak candan yok ki biri
Olsa da onlar için önemli değil ki
Dertlerim kor gibi yakar içimi
İçim içime sığmıyor ki

Bazen dağlara doğru
Elimi verip gidesim gelir
Bir ulu ağaca belimi verip
Bağıra bağıra ağlayasım gelir
Dertlerim hiç bitmiyor ki

Feleği bulansım gelir
Alnındaki kara yazıları
Sen mi yazdın diye sorasım gelir
Neden hepsi kötü sil diyesim gelir
Ama bulamıyorum ki

Gökten paldım düşse
Ayağıma dolanır
Milyonda bir olan hastalık
Gelip bizi bulmuş
Bilim insanları çare bulamıyor ki

Baba ocağı tütmüyor
Tarlalarımızı eller sürüyor
Yaylım su kanalı olmuş köylüye
Yükümlülüklerimi biliyorum
Fakat elimden bir şey gelmiyor ki

Ah! ..bu çaresizlik var ya
Ne kadar kötü şeymiş meğer
Elin kolun kelepçeliymiş gibi bekliyorsun
İçin içine sığmıyor ki
Dönüp duruyorsun olduğun yerde.
Halil AYDIN (emekli öğretmen)

Halil Aydın

Çatışma

ÇATIŞMA

Gönül teli titrer, titre durur
Hüzünlenince,
Geceleyin el ayak çekilince
Karışık duygular içime çökünce
Bazen akortlu, bazen akortsuz
Çalıp, çalıp durur
Ne çalıp, ne söylediğini bilmeden

Ben ve gönlüm kalırız baş, başa
Neler, neler geçer aramızda
Bazen anlarız, bazen çatırırız
Bazen sözümüz geçmez
Çatırırız biri birimizle

Bazen güleriz beraberce
Bazen ümit bile edemeyiz
Bazen karışık duygular içinde
İyice çatırırız biri birimizle

Bazen gönlümden neler, neler geçer
İkimizin arasındadır kimseler bilmez
Bazen uçuşu istekler
Ne yapıyorsun diye müdahale ederim
Bazen anlarız, bazen söz dinlemez
Doludizgin uçar gider

Bazen ben isterim, gönlüm istemez
Çok zaman anlarız, bazen çatırır
Huzurum bozulur zevk almam hiç bir şeyden
Bazen havalanır gönlüm
Olmayacak zaman diliminde
Çok şeyler ister benden
Uçar durur yükseklerden
Gönül teli çalar her telden
Teller karışır, akort iyice bozulur
Uykularım kaçır söz geçiremem gönlüme
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Çelişki

ÇELİŞKİ
Uç çocuk sahibi olan aileye
Çocuk başına ödül koydular,
Uç çocuk sahibi olan, Antalya
Belediyesin de çalışan işçiyi
Uç çocuğu ile şu kışta, kıyamette
Sokağa atıp, aç susuz bıraktılar..
HALİL AYDIN(Şizden biri)

Halil Aydın

Çengel boynuzlu manda

ÇENGEL BOYNUZLU MANDA

Bir zamanları
Yemyeşil çayırlarda
Çiçekli bayırlarda
Baharın ilk aylarında
Uçsuz bucaksız ormanlarda
Tamda ormanların ortasındaki
Düzlük çayırlarda
Özgürce otlayan mandalar
Yaşarlarmış
İşkembelerini çayır çimenle
Doldurup
Akşam güneşi tepelerden
Aşarken, zifiri karanlık etrafa
Tam çökerken
Mandalar açık bir alana
Kalçalarını biri birine dayayıp
Halka şeklinde yatarlarmış
Gözleri hafif kapalı
Rahat, rahat geviş getirip
Tatlı bir uykuya dalarlarmış

Bir gün yine tam saatinde yatmışlar
Çengel boynuzlu manda bir ses
Bir tehlike sezmiş, gözlerini açmış
Dikkatlice bakmış, çalılardan kıpırdadığını görmüş
Hemen öbürlerini usulca uyarmış
Birden saldırıya geçmişler
Bakmışlar çakal sürüsü
Yürümüşler üstlerine
Katmışlar önlerine
Boynuz darbesi tekme tokat
Kam revan içinde
Çakallar zor yetişmişler inlerine

Her akşam aynı yeri seçmişler
Çakallarda hep peşlerinde gezmişler
Aylar geçmiş aradan
Yaratana sığınmışlar
Artık bıkmışlar, usanmışlar
Bu utanmaz arlanmazlardan

Mandalar rahat bırakın bizi
Özgürce dolaşalım işimiz, aşımız var bizim
Çekilin gidin etrafımızdan
Ütanın, arlanın başka işiniz yok mu sizin
Demesine demişler ama
Dinleyen kim
Aynı tas aynı hamam
Bir türlü söz dinletememişler
Bu çakal sürüsüne

Çakal sürüsünden biri atılmış öne
Bire mandalar dinleyin bizi
Şu çengel boynuzlu manda
İftira attı bize
Kafamızı bozuyor, verin onu bize
Bir daha rahatsız edersek aha
Yazın şuraya

Mandalar düşünmüş danışmışlar
Yaşlı mandaya sormuşlar
Yaşlı manda sakın ha,
Demesine demiş ama
Mandalar hep birden başlarını sallamışlar
Bu da evet anlamı demekmiş
Vermişler bir defa
Sonradan keşke demişler ama

Dadanmışlar bir defa
Her zaman bir mazeret uydurmuşlar
Kimi zaman kuyruğu kısa,
Kimi zaman uzun kuyruk
Kimi zaman şişman,
Kimi zaman zayıf demişler
Hep isteyip afiyetle yemişler
Sonra sormaya bile gerek görmemişler
Aralarına dalıp istediğini
Götürür ya inlerine bağlamışlar
Ya da sorgulamışlar,

Geride kalanlar korku ile dolaşırlarmış
Sıra bana ne zaman gelir diye
Endişeyle beklermiş
Yaşlı ve tecrübeliye sormuşlar
Ne olacak bizim durumumuz demişler
O da iş işten geçti
Çengel boylu mandayı vermeyecektiniz
Demiş,,demiş ama
Çakallar işini bitirmiş
Gurur ve itibarlarını ayaklar altına alıp
Böbürlenmeyin, yalnız biz demeyin
Hepimiz deyin
Aklınızı başınıza alın diye mesaj vermiş

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Çileli Annem

ÇİLELİ ANAM

Her acıyı yaşadın. Bilmez miyim
Ah! Anam..
Eşin öldürüldü bir hiç yüzünden,
Dünya yıkıldı sanki başına
Öylesine kala kaldın
Koskoca dünyanın ortasında
Çocuklarınla tek başına..
Kimi askerde,
Kimi mektep de,
Kimi daha küçük daha anasını emmekte
Öylesine şaşkınlık içinde
Dizlerini döverek, göz yaşlarını akıttın içine

Çocukların küçük yaşta
Ekmek aş peşine düştüler,
Dağıldılar gurbet ellere
Ne yerler, ne içerler, merakı içinde
Gece uykular girmezdi gözüne
Hasret, ayrılık bir kor gibi
Düşmüştü içine..
Alev, alev yaktı seni
Sığmadı için içine..
Rüyalarına girdiler,
Anlatırdın komşularına
Hayıra yorardın kendi, kendine

Yokluktan başka gözlerin bir şey görmedi
Bilmez miyim Ah anam..
Ahır, saman ve yem
Çocukların yiyecekleri, içecekleri
Derdine düşerdin sen
Oradan oraya koşardın unuttur muyum ah anam

Sabah erkenden inek sağımında
Hamurun tekne de,
Sacın ocakta
Tarhana çorbası tavası sacın yanı başında
Çocukların daha uykuda
İçyağlılar sofrada
Nasıl gayretler içindesin
Kimseler bilmez benden başka

Kimi zaman yorgan dokusun
Kimi zaman işlikte aba,
Çocuklar üşümesin diye
Geceni gündüzüne katarsın
Ne maharetle sergilemiştin
Göz yaşlarını akıtarak
Hüzün yüklü manileri söyleyerek
Hiç aklımdan çıkmaz Ah anam

Tarlaları sürmeye
Deh deyip mandalara
Sabanın arkasında
Ekmek için tarlayı
Biçmek için sapları
Harmana çekmek için desteyi
Su getirmek için taa bağ başına gidişini
Ter içinde yayık sırtında merdivenlerden
Çıkışın hala gözlerimin önünde
Hiç gitmez Ah fedakar annem

Ya harman zamanı geceleri som savuruşun
Tozunu yele verip eleyişin
Çeççi ambara daha güneş doğmadan yerleştirişin
Yeni bir güne başlamak için yaptığın hazırlıkları
Nasıl yetiştirirdin akıl sır ermez bu duruma
Bilmez miyim Ah anam

Bu kadar çile, nasıl büktü belini
Gözlerin kararırdı, başın döner düşerdin yere
Elinden tutan yoktu yanında
Kızın Hava'dan başka
Bir gün yürüyemez olmuşun
Gitmişin hastaneye
Sarılık demişler ama
Bir zaman sonra
Melekler gibi geri dönmüşün köye
Uçup gitmişin geri gelinmez yerlere
Hala içim yanar yanında yoktum anam
Seni koklayıp öpüp öylesine göndermediğime

HALİL AYDIN (Sizden biri)

15.11.2012

Halil Aydın

Çocuklar ölmesin

.

ÇOCUKLAR ÖLMESİN

Bırakın ırmaklar gecenin sessizliğinde aksınlar
Bırakın dağlar beyazlara bürünsünler
Bırakın meteorlar kayarak yansılar
Bırakın yıldızlar ışıklarını saçsınlar
Fosfor bombaları aydınlanmasın Gazzeyi
Bırakın ahtobot bombaları sarıp yakmasın çocukları
Bırakın misket bombaları ile ölmesin yavrular
Dünyada analar ağlamasın bombalarla ölen
O melek yüzlü yavrularına
Bırakın onlar çiçekler gibi gülsün dünyada
Bırakın insanları aldatmayı soymayı
Buluşsunlar çocuklar güle oynaya okullarına varsınlar
Şarkılarla türkülerle beraber oynasınlar
Anasından babasından ayrılmasın yetim kalmasın çocuklar
Bırakın çocuklar ağlamasınlar
Bırakın dağlara doğru koşsunlar
Bırakın dağlarda karda kaysınlar
Bırakın uçurtmalarını bulutlarla buluştursunlar
Bırakın çocuklukları yaşasınlar
Bırakın özlemlerine koşsun çocuklar
Yakalasınlar umutlarını
Bırakın sevecen bir anne eli okşasın onları
Bırakın sevgiye doysun çocuklar
Bırakın ölmesin doya doya yaşasın çocuklar

Kalabalık sokaklarda siren sesleri duyulmasın
Babaların kucığında boynu düşmüş saçları sarkmış
Anaların feryatları etrafa yayılmış ölmüş çocuklar olmasın
Korkutan,ürperten o uçak sesleri ile çocuklar uyanmasın
Bombalarla Gazze de ölmesin çocuklar
Şis perdeleri birer birer kalsın
Özgürlüğün dalgaları ile bırakın çocuklar coşsunlar
Mavilikler içinde renkler çoğalsın
Savaşlar artık bitsin çocuklar ölmesin
Okşasın ananın sevecen eli onları

Bırakın güneş aydınlatsın evreni
Bırakın çocuklar güneşte oynasın
Artık silahlar sussun,çocukların suçu ne
Artık bebeler ölmesin
Artık savaşlar bitsin
Artık sömürüye dur densin
Denizler dalgalansın savaş gemileri olmasın
Çocuklar bırakın denizlerde yüzsün
Bitkiler yeşersin çiçekler açsın dağlarda
Sular temiz aksın zehir solumasın insanlar
Kuşlar türkülerini söylesin
Çocuklar analarının ninnileri ile uysunlar

Bırakın artık herkes hürriyetini yaşasın
Anaların göz yaşı akmasın
Çocuklar yetim kalmasın
Bırakın herkes türküsünü söylesin
Yeni dünya düzeni bumu dur?
Küreselleşme dediğiniz bumu dur?
Batsın böyle düzen, batsın!
Bizim ATATÜRK'ÜMÜZ var
(Yurda barış, dünyada barış) diye
Yol göstermiş bütün dünya ya
Ah! seni anlasak, seni yanlış tanıt masalar
Senin büyüklüğünü bütün insanlık anlayacak
Çağlara ışıksın, büyüksün ATAM! ...

Halil aydın (Emekli öğretmen)

Halil Aydın

Çocuklar siz ağlamayın

ÇOCUKLAR SİZ AĞLAMAYIN
Bu analar, bu babalar bu kardeşler
Çok acı çektiler, çok gözyaşı döktüler
Çok eziyet çektiler, yürekleri sızladı
Başları ağrıdı, endişeleri çoğaldı
Bari bundan sonra çocuklar
Torunlarımız ne olur ağlamasınlar
Mutlu bir yaşana bilir Türkiye
Bırakalım bari çocuklarımıza
Kendimizi en mutlu sandığım zamanda
Eski günler gelir serilir gözlerimizin önüne
Çok yokluklar çektik, yalın ayak gezdik
Belki şimdiki gibi beslen emiyorduk
Üstümüzde başımızda yoktu
Dağdan mantar, kuşekmeği, ebelik toplardık
Ama mutluydu insanlar
Şimdi bir korku düştü içimize
Şanki sökölür yüreğimiz yerinden
Bizim yaşadığımız şimdi acı günleri
Dertlerimizi, kaygılarımızı çekmeyen
Yaşana bilir bir Türkiye bırakalım
Gelecek kuşaklara gençlerimize
Çocuklarımız torunlarımız ağlamasın
Biz çok ağladık onların yerine
Bir gün yokluğumuz düşerse
Bir gölge gibi gözleriniz önüne
Çocuklarımız siz ağlamayın
Çünkü bu günlerde çok ağladı
Analar, bacılar kardeşler
Sizlerin yerine ne olur siz ağlamayın
Çocuklar siz gülünüz, seviniz, sevgiyi
Kardeşliği, yüreğinizde büyüttünüz
Halaylar çekiniz, kırlara doğru
Uçurtmalarınızı uçurunuz
Özgürlüğünüzü yaşayınız
Soluduğunuz hava içtiğiniz su
Tertemiz olsun, yiyecekleriniz hormonsuz
Her şeniz mükemmel, güzel olsun
İleri ülkelerin yaşamlarını yakalayıp
Her şeyiniz temenni ederiz ki, onlar gibi olsun
Yeter ki siz ağlamayın mutlu yaşayın
Yüreğimizin derinliklerinden istediklerimiz bu
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Dayan be kalbim

DAYAN BE KALBİM
Seni bir bilsen,
Nasıl hırpaladılar.
Seni bir bilsen,
Nasıl acıttılar.
Öyle değil mi kalbim
Ne olur dayan biraz
Dosta düşmana karşılık

Nasıl çarptın yıllarca,
Kimi zaman sevgi için,
Kimi zaman nefret için.
Yıllarca kan pompaladın damarlara.
Sana yapılan haksızlıklara
Dayanamadın be kalbim.
Bazen de çarpıp durdun boşuna,
Yoruldun artık be kalbim.
Ne olur dayan bari
Sevenlere karşılık

Karıncıklar, kulakçıklar
Kapakçıklar.
Yıllarca çarpıp, çarpıp kapandılar.
Kalp kasları kan pompaladılar
Atar damarlara.
Su toplamış kalp zarı ile arasına.
Plaklar oluşmuş kalbi besleyen
Koroner damarlarda.
Sten taktılar doktorlar.
Yoruldun artık be kalbim.
Ne olur,dayan bari
Hiç gün görmedim
İyi günlerimi görünceye kadar

Bu kadar kanı pompaladın,
Damarlardan taa hücrelere
Kadar gönderdin..
Bu kadar öfke ve strese
Sen oldun hedef.
Yine de iyi dayandın,
Altmış yılı geçti yinede.
Biraz daha dayan,
Ne olur şöyle
Güzel günleri görünceye kadar
2010-05-14

HALİL AYDIN (Sizden

Halil Aydın

Değişim

DEĞİŞİM

Sacların bembeyaz
Yüksek tepelerdeki karlar gibi
Bazı yerlerin hafif siyah
Karı erimiş, toprağı görünen tepeler gibi

Yüzün çizgi, çizgi
Acıların çentiğı gibi
Elmacık kemiklerin çıkmış
Göz yaşlarının oyugu gibi

Yükünü çekemeyince
Çöker emeklersin ya,
Boyun bayağı küçülmüş
Emekleyen çocuklar gibi

Dayanacaksın;
Gücün bitene kadar
Uzanacaksın kara toprağı
Üstüne toprak örtölünceye kadar

Dağılacak sın molekül, molekül
Eriyip dağılacak sın sular gibi
Emecek seni bitkilerin kılcal kökleri
Tekrar açılacaksın çiçekler gibi
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Deli etmeyin adamı

DELİ ETMEYİN ADAMI

Bildiklerim var, düşündüklerim var
Görüp de yaşadıklarım var
Aklım var, fikrim var
İnsanlığın yüz karası, alçaklığın daniskası
Hem de tam cehennem zebanileri var
Ama onları kurtarıcı olarak görenler
Sırtımızı biz onlara dayadık
Onlar kurtarıcı, kahraman savaşçılar diyorlar
Yakıyorlar, yıkıyorlar yolları kazıyorlar
Fakir fıkranın arabalarını yakıyorlar
Ekmek teknesini ellerinden alıyorlar
Masum insanları kurşuna diziyorlar
Bunlar mı kurtarıcı, bunlar mı insan
Bu fakir fukara millet öde yor
Ey! milletvekilleri maaşınızı
Deli etmeyin adamı

Şimdiye kadar bu kadar bağırtıyı çağırtıyı
İşiten yok, gören yok, kulaklar sağır
Konuşan yok, sorumlular dilsiz
İster ağla ister bağır duyan yok
Yetkililer oy devşirme, seçim derdinde
Öyle açıklama yapıyorlar ki
Seni çocuk yerine koyuyorlar
Bu toplumu hiç yerine sayıyorlar
Bunlar ne söylersek kanar diye düşünüyorlar
Bizimde hislerimiz, bizimde aklımız var
Deli etmeyin adamı,

Maşallahınız var; öylesine iştahınız var ki
Deveyi hamuduyla yutanlar var
Dünyayı yeseler maşallah doymuyorlar
Emekli, fakir, fukara akıllarına bile gelmiyor
Kendilerinden başkasını yok sayıyorlar
Unutma; koşma öyle; kara toprak sona varış
Zaten ömür dediğin zaman diliminde kısacık
Yedi sülalesini düşünüyorlar
Fakir fukara onlara ne ki
Hep bana hep bize diyorlar
Suyun gözünü biz tutuk
Darül harp diyorlar
Deli etmeyi adamı, başkasını da düşünün biraz

Sonsuzluğa doğru akıp giden bu gemi
Beynim allak bullak ne tarafa kırılacak acep dümeni
Atatürk'ün gösterdiği; muasır medeniyete mi?
Yoksa Orta doğu bataklığına mı?
Hem kaptan, hem yolcular derin bir uykuda
Sabah oldu, güneş doğdu; hala derin bir uykudan
Uyanmadılar
Deli etmeyin adamı haydi uyanışınıza

Belki dalgalara yenik düşecek gemimiz
Bir telaş, bir telaş sardı benliğimizi
Artık kurtulmak zor görünüyor
Kurtul sakta zayıat, çok
Gözyaşı, üzüntülerimiz çok
Şehitlerimiz geri gelmeyecek
Bağrımız yanıyor, üzüntümüz derin
Deli etmeyen adamı; bu ateşi çabuk söndürün
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Dilek eşmesi

DİLEK ÇEŞMESİ

Dilek çeşmesi derler adına
Bir çeşme var bu sonsuz boşlukta
Şöyle bir dolandım etrafında
Su yosunları tutmuş etrafında

Ağaçtan oyulmuş oluklar
Beş oluk bileşik kaplar gibi
Biri birine bağlı
Oturdum ilk oluşun başına
Kaldım doğanın o güzellikleriyle baş başa

Ben hem uzakları hem de
Yakınlarımı sizi diledim; sizleri düşündüm
Anılar etrafında dolanıp durdum
Uzun uzun baktım, o kalem gibi uzanmış
Çam ağaçlarına;
Örtü yem yeşil, çiğ düşmüş çimenlere
Ağaçlar arasından sızan sabah güneşi ile
Pırıl, pırıl ışıltıyor her taraf
Çiğdem menekşeler açmış
Tomurcuklar daha çiçek açmamış ağaçlarda
Özgürlük, aşk şarkıları söylüyor kuşlar
Uçuşuyorlar daldan, dala. kur yapıyorlar birbirine

Bu berrak suyun hafif, hafif
İnen çıkan kabarcıklarında
Güneş ışınlarının kırılıp
Süzülen renk cümbüşünün arasında
Sizi görür gibi oldum
O berrak suyun şavkın da
O gülüşler iniz, o sabırlı davranışlarınız
O güzellikleriniz, o esprileriniz
Bir, bir serildi gözlerimin önüne

Hayatın gamını, kasavetin i
Öteleyip yaşamın güzellikleri için
İnsanlara koşarak; yaptığınız hizmetleriniz
O imkansızlıklar karşısında
Kendiliğinizden imkan yaratıp yaptıklarınızı
Konuşur gibi oldum o tatlı sohbetlerimizde
Dilek diledim o çeşme başında
Ülkemin geleceği için,
İnsanlarımızın maden ocaklarında
Göçük altında ölmemesi için
Şehitlerin cephelerden gelmemesi için
Anaların bir daha ağlamaması
Eşlerin dul, çocukların yetim
Boynu bükük; sokak ortasında kalmaması için
Özgürlük şarkıları; dillerinde
Çocuklar uçurtmalarını uçurmaları için
Çocukların ölmediği, kadınların öldürülmediği

Bir lke için, ülkemin ilelebet zgr yaşaması
Çocuklarım, dostlarımla sonsuzluğa kadar
Yaşamak ve milletimle ğnmek,
İlimde bilimde teknikte daha ileri
Ülkelerin seviyesine ulaşa bilmesi için
Avularımı açtım o sonsuz boşlukta
Sonsuzluğu yaratana yalvardım;
Dualarım kabul olsun, lkem huzur bulsun diye
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Diyorum ki

DİYORUM Kİ;
Gurbetlerde öldü bütün kardeşlerim,
Mezarları dahi bilinmez. Gurbet zor gelir bana
Gidenler gurbetten bir daha gelmez
Anamın babamın mezarlıkları çok uzakta
Ziyaret dahi edenimiz olmaz İşte bu acı gerçek
Derinden yakar içimi
Çocuklarım ayrılınca
Yuvadan
Bu duygu, düşünce,yıkar beni..

Bütün çocuklarım ve torunlarıma
Atfen yazılmıştır
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Doğanın intikamı

DOĞANIN İNTİKAMI

Köprüden geçerken köprü yıkıldı
Araçlar suya döküldü
Nice anaların, eşlerin gözyaşları
Yanaklarından süzülerek aşağı düştü
Nice çocukların umduğu dağlara karlar yağdı
Arkasını yasladığı dağlar devrilip
Boşluğa düştü
Boynu bükük, anasız babasız
Kimi, kimsesiz yetim
Boynu bükük, çaresiz bir köşede kaldı

Öfkesi dinmedi suların
Çiğ şeklinde yüksek dağlardan
Aşağıya kayd
Canlı cansız ne varsa önüne kattı
Hepsini koyununa alıp
Bir potaya kattı
Yol demedi, iz demedi
Hepsini dümdüz yaptı

Kimi karlar buzlar eridi
Dağlardan taşlardan
Sel,su olarak aşağılara yürüdü
Yatağında ne varsa hepsini alıp
Götürdü başka yerlere koydu
İntikam aldı insanlardan
Karşımda geliştirdiğiniz
Teknoloji duramaz diye
Gücünü, kuvvetini gösterdi

Kimi dev dalgalar oldu
Tsunami denen balyoz oluşturdu
Dev tokmağı ile vurdu da, vurdu
Bütün gücünüzü toplayıp gelin
Karşı koymasam namerdim der gibi
Nükleer santirallarmış
Fabrikalarmış
Yollar, asfaltlarmış
Hepsini doğanın dev balyozları
Vurdukça vurdu,
Parça, parça edip bir tarafa koydu
İntikam işte böyle alınır diye
İnsanların gözlerinin önüne
Gücünü kuvvetini doğa ortaya koydu
HALİL AYDIN(Sizden biri)

13/04/2012

Halil Aydın

Dudak büker geçerim

DUDAK B KER GEÇERİM

Tutunacak ne bir d l m
Ne de bir dost kalmadı.
Sabret, dayan diye, diye
Yılarım ne çabuk akıp, geçti gitti..

Aylar yıllar geçip, geçip gitti
Acı hasret içinde gecen  mr mden
Dudak bükerek bakmaktan başka
Hiçbir şey gelmezdi elimden

Böyle gelmiş böyle gider,
Sabır ta ıyım, s rtt k e ufalanırım.
Geçen yılların arkasından baka kalırım
Kader bu der; dertlerimi hep  uurumun altına atarım..

Derdimi dinleyecek kimsem kalmadı
En sevip; g vendiklerim bile
Beni taşlardan, ta lara çaldı,
Sebebini ararım, bir sebep bulamadım

Bazen bakarım geçmiş günlerime
Neler gelmiş, neler geçmiş hayatımda
Nasıl da dayanmı ım bunca acıya
Bende  a arım; dudak büker geçerim..
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Eski günlerden

ESKİ GÜNLERDEN

Bakma geriye dönüp, dönüp arkana
Dünyayı tersine eviremezsin
Geçen yılları geri getiremesin
Geçti artık o yiğitlik, o güzellik
Yüzün izik, çizik, kaşlar, saçlar ağarmış
Tek bir iz bile kalmamış eski günlerden
Tanıyamazlar seni eskiden bilenler,
Sen o musun diyenler olur,
Hayretle yüzüne bakanlar olur

mrnden günler çalar yarınlar
Kalmaz o aşına yüzler
Telefonlar gelmez; eski dostlardan
Kardeşlerinden
Sen ararsan o telefonun numarasını
Ya kimseler cevap vermezler
Ya da o ses; bildik ses çıkmaz karşına

Bir zamanlar zevk alırlardı yaşamaktan
Evlerinde duramazlar çıkarlardı meydanlara
Dolaşırlardı sokaklar da, ya da kırlarda
Deniz kenarı su kenarlarında
Piknik yaparlardı doğanın güzellikleri arasında
Şarkılar türküler yayılırdı sonsuzluğa
Şimdi sessizliğe brnmüşler
Glckler değişmiş yüzlerinde
Endişeler çökmüş yüreğine

Köprülerin altından çok sular akmış
Güneş çok kez doğup batmış
Kalanlar evlerine kapanmışlar
İlaç doktorlardan konuşurlar
Ağrı, sızı hastalıklarını anlatırlar
Geçmiş günlerde yaptıkları yanlışlıklarını,
Geçmiş günlerindeki başarılarını anlatır dururlar
Bir ooof çekip, yaşılandık artık deyip
areşiz gerçekleri kabul ederler..
HALİL AYDIN (Sizden biri) 01/05/15

Halil Aydın

Eskilerde kalmış

ESKİLERDE KALMIŞ

Bir çift mandan varsa eğer,
Hele sağlamsa kara saban
Deh deyince mandalarına
Eker biçerdin tarlalarını
İyi giderse eğer havalar
Alın terinin karşılığını
Şöyle, böyle alırdı insanlar
Artık her şeyi değiştirmiş zaman

İmece usulü vardı bizim oralarda
Düşkünün, asker annesinin elinden
Tutulurdu, yardımına koşulurdu
İyi bir sosyal dayanışma örneği yaşıyordu
Şimdi tırnağın varsa başını kaşı,
Bencilik insanların ruhunu sarmış
O sosyal dayanışma çok eskilerde kalmış

Bazı evler yıkılmış, yan yatmış
Bazı evlerin kapıları kapalı, tahtadan kilitlerle
Kilitlenmiş, sofalardan bakan ana bacılar azalmış
Koyun kuzular kaştan aşmıyor artık
Koyun sürüleri çan sesleri çok eskilerde kalmış

Mahsunlaşmış artık köyümüz
Bir garip gibi boynu bükülmüş
Kavaklar rüzgarın önünde
Mahzunluğunun türküsünü çağırır dururlar
Köyde kalan yaşlı insanlar
Çokluğunun çocuğunun özlemiyle yaşar dururlar

Yazılarda tırpan biçerlerdi
Saplar yerlere serilirdi
Tırpanla sapların sürtünmesinden çıkan sesleri
Bir türkü gibi dinlerlerdi
Tırpan körlenirse örsün üstünde çekiçle döverlerdi
Omuzlarında havlular terlerini silerlerdi
Analar bacılar deste yapar
Sapları tepecik yaparlardı
Çocuklar tırmık çeker ne haller kurarlardı
Neşe türküler çevreye yayılırdı
O sesler kesilmiş, mazide kalmış

Yığın yapar sapları harmanlara yığardı
Harmanlara serer dövenlerle
Akşama kadar sürerdi
Öğleye doğru kömüşleri göllere sürerlerdi
Samanlıkların koyu gölgesinde
Komşularla beraber yavan yağlı
Allah ne veriyse hep beraber öğle
yemeğini yerlerdi
O neşeli günler çok geride kalmış

Sabah erkenden hamurlar mayalanırdı
İçi yağlı taş ekmeği tarhana ęorbası ile
Doyardı aç karınlar,
Kimi davarları, kimi sığırılar gütmeye
Kimi ifte çubuğa giderdi insanlar
Bir biçimde doyardı çoluk ocuklar
Hep umutla yaşıardı insanlar
O eğki güzel günler, eskilerde kalmığ
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Eşit olacağız

EŞİT OLACAĞIZ

Böbürlenme öylesine
Hor görme bu insanları
Tepelerden bakıp aőađılama
Güvenme olduğun mevkine
Oturduğun koltuğa, őanına őöhretine
Bir gün çekip alırlar bu millet
Hani Saddam'a, Kaddafiye
Neler yaptı bu millet

Bir gün olur bağıramasın
Konuş amasın; sesin soluğun çıkmaz
Yaş akmaz gözlerinden
Telefonlara çıkıp konuşamazsın
Kimselere talimatlar yağdır-amasın
Bütün duyguların söner
Kurumuş bir ağaca dönersin

Kapını çalanlar olsa da açamasın
Artık tek başınasın dır
Kulakların duymaz, gözlerin görmez
O etrafındaki şak sakçılar
Seni çukura bir bırakıp
Üstünü toprakla örtüp
Çoktan gitmişlerdir
O pırıl, pırıl ışıklar sönmüőtür

Kimin umurunda başkaları
Çan őöhret havalara uğurur insanı
Hayatın yükü onlara bir kuőtan hafif
Yaşamak; iş, aş fakirin omuzlarına ağır yük
Çekemezler dünya meőakkatini
Hayat akıp giderken sonsuzluğa
Sende belki de ölmeyi
Yaşamaktan iyi bulacaksın
Melekler gibi akıp giderken sonsuzluğa
İşte orada eşit olacağız fakiri de zengini de
Makam çan őöhret sahibi de
O sonsuzlukta...
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Etme

ETME

Sözlerin kurşun gibi
Kanadı yor insanın içini
Sözün söyleneceği bir zamanı
Bir de zemini vardır,
Hiç düşünmüyorsun
Sözlerini iyice ölçüp biçip
İçinden geldiği gibi söylüyorsun
Ama sözlerinin nereye gittiğini
Tartıp, biçip söylemiyorsun
Ne olur etme

Aniden çıkışların var,
Sözlerini söylerken hiç düşünmüyorsun
İnsanların kalplerini kırıyorsun
Alay eder gibi konuşuyorsun
Sözlerine karşı çıkanlara darılıyor, kızılıyorsun
Ne olur etme,

Bağırıyla karşı fikri bastıracağını sanıyorsun
Susmanın erdemini hiç düşünmüyorsun
Mesleğinde uzman o insan
Mesleğini en iyi sen bildiğini sanıyorsun
Gülünç durumlara düşüyorsun
İnsan olarak üzülmüyor insan
Küçülme insan karşısında
Ne olur bir daha etme

Hep yemek zamanını buluyorsun
Hiç yüzünden kavga çıkarıyorsun
İşi gücü yok diyorsun
Olsa da işe gitmez diyorsun
Bu hale geldi eve bir şey getirmez
Diye laflar edip, genci iğneli yorsun
Senin kanından, senin canından
Yediklerini, içtiklerini zehir ediyorsun
Burunlarından fitil, fitil getiriyorsun
Ne olur etme,

Kendini mecbur hissedip uzaklardan
Yanına ziyaretine gelmiş,
insanı geldiğine yediğine pişman
Etme

İnsanın bir gururu, onuru var
İnsanın akli var,
Aklın terazisi dili var,
İnsanın duracağı bir yeri var
Sen boşa alınmış araç gibi
Firene basmadan gidiyorsun
Ha babam ver yasın ediyorsun
Kırıp, dökme kırma gençleri

Ne olur etme
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ey maganda

EY! MAGANDA
Ne oluyor Allah aşkına sana
Ey! utanmaz insan
Elinde bıçak, ya da tabanca
Katmışın bir anayı, ya da kızı önüne
Kovalıyorsun, o kadar insan içinde
Yetiştigin yede bıçağı saplıyorsun
Yada tabancanı ateşliyorsun
Ey! utanmaz mağara devrinin insanı

Mağara devrinde bile
Oklar belde, yaylar elerinde
Koşarlardı avlarının peşinde
Kadın değildi avları
Ana pişirir taşırır,
Derisini elbise yapar
Yıkar paklar, giydirirdi onları
Korur, kollardı, o bir anaydı.

Dövülen bir ana yada kız
Sokağa atılan kadın
Bir gece yarısı babasının yada
Anasının evine kolundan
Tutulup bırakılan kadın
Bir eşya gibi satılan kadın
Utanmıyor musun ey! insan
Bu yaptıklarından
Nasıl sokağa çıkıyorsun
Bir de adamım diyorsun inanmam

Neymiş efendim
Kocanın vurduğu yerde gül bitermiş
Görülen, gözünün altındaki siyahlık
Kan oturmuş ondan
Tokattın izi çıkmış suratında
Utanmıyor musun be adam
Yüzün kızarmaz mı be utanmaz
Bir de yemek istersin akşama
Elbisemi ütüle dersin
Evi niye silip süpürmedin
Diyerek horozlanırsın
Sen kahvelerde pişpirik oyna
Taş diz
Hiç ama hiç utanma
Yazıklar olsun senin gibi insana

Kaç gece talihine ağlamıştır
Kaç defa bulaşık suyuna göz yaşları karışmıştır
Kaç defa çocuklarına sarılıp göz yaşlarını onlar görmeden
Silmeye kalkmıştır, kim bilir,
Yattığını görmediğim, kalktığını görmediğim
Analara kalkan eller kırılsın, hakları ödenemez, utan

HALİL AYDIN(Sizden biri) 05/02/13

Halil Aydın

Gaddar siyaset

Suriyeli AYLAN çocuk anısına
GADDAR SİYASET
Hani nerede anne kardeşler
Yalnız baba sağ çıkmış denizden
Çaresiz şaşkın, şaşkın bakıyor etrafına
Kim bu hale getirdi, acı gözyaşı dinmeyen
Bu gözyaşı ile sulanmış Orta doğu denin topraklarda
Gördünüz mü Ege sahilinde
Yatan küçücük sabi bir çocuk
Vidansızlığın yaşandığı bu uğursuz toprak
Sözde İslam'a hizmet ettiğini sanan
Kafa kesen yakıp yıkan canı insanlar
Aylan bebeğe bak ta biraz utan
Düşün biraz; o kara siyasetin
O vidansızlığının; sorgulamasını yap biraz
Nerede hata yaptık diye lütfen biraz düşün
Neden Ege denizi insanlara oldu mezar
Denizin tuzlu suyu anne sütümü
Dalgalar pırpırlayarak uymaz ki çocuklar
Bak boğuldular o kadar insan ve çocuklar
İşte bak; zaferin bu senin
Sen utanmadın deniz utandı da
Küçücük bedeni bıraktı sahile
Kum dolmuş gözüne avuçlarına
Bak bayram geliyor, şeker olmalıydı ellerinde
Şarkı söylemeliydi gülmeliydi
Kırlara doğru koşup özgürlüğü solumalıydı
Ne güzel giydirmiş anası, umutları vardı
Umutlara yürüyorlardı, deniz utandı sahile bıraktı
Yeter; sizde utanın bu kadar gaddar siyasetten
HALİL AYDIN (Sizden biri) 22,09, 2015

Halil Aydın

Garipliğim;

GARİPLİĞİM

İçimde bitmeyen bir öğretmenlik aşkım vardı
Göğsümde her an çarpan
Yüreğimde yumak, yumak
Bitmek bilmeyen sevgim ve saygım vardı

Mesleğim ile ilgili kanunları bilir
Koşulsuz uymayı bilenlerdendim
Sağ, sol gibi düşüncelerin
Öğrencilerimizi kutuplaştırıp
Biri birine düşüreceğini savunanlardandım

Maalesef okullara siyaset girdi
Hısım akrabalık öne çıktı
Aynı siyasi görüşe sahip olanları
Yetkililer korudu kolladı
Angarya işleri garibime verdiler
Para pul varsa bizim görevimiz dediler

Kanun, nizamları bu guruplar
Hiç beğenmediler
Sen uyarsan zaten bu garip
Diye pusuda beklediler,
Bir takım çamur atmayı denediler
Bazen üzdüler, bazen guruplara
Yol gösterdiler, tehdit bile ettirdiler
Pencereme gece taş bile atmasını
Maalesef denediler

Meslek arkadaşlarım kırdı beni
Hısım akrabalık yine öne çıktı
Seslerini soluklarını çıkarmayıp
Maalesef sessizliğe büründüler

Meğerse;
Boşunaymış kanunlara nizamla uymak
Taraf olacaktımsın
Yoksa bertaraf ederlermiş garibi
Gurbet ellerde değil memleketinde
Görev yapacaktımsın
Taş düştüğü yede ağırmış
İş işten geçti, çok geç anladım

Ne söylesem;
Garibim işte, benim dediğimi yapacaksın
Diyenler çıkıyor karşına tehdit ettiriyorlar
Fiiliyata geçip çamur bile atıyorlar
İzi kalır bıktırırız nasıl olsa o garip diyorlar
Menfaati varsa, kapını açarlar, selam dururlar
Yoksa garibe selamı, kelamı keserler
Yanından çekip çekip giderler..
HALİL AYDIN (Sizden biri) 13/11/2015

Halil Aydın

Geç sen aradan

SEN GEÇ ARADAN

Ne çalışmadan bahsediyorsun
Niçin gündüzüne geceni katacaksın
Çek yorganını başına
Rahat, rahat uymana bak
Uyanınca koş partine yada dergaha
Olmasa gençlik kollarına,
Bazı mesleklere nasıl kolay yoldan ulaşılır
Taktikler öğren
Şöyle geçiver kolay yoldan aradan

Okulun evin yanında
Sen tarikat evlerinde, ablaların
Ağabeylerin yanında kalıver be bilader
Hem taktikler öğren,
Hem kolay yoldan nasıl sıvışılır zirveye
Nasıl geçilir aradan öğreniver be bilader

Sana ne ilimden bilimden
Ne zorlayacaksın kendini
Çıkıversin şu yollardan zirveye
Taktik öğren sıvışiver aradan
Nasıl olsa geleceğin amirisin
Onların başına sen geçeceksin
Doktor, hakim öğretmenler
Hepsi emrinde, yetmez mi be bilader
Nasıl olsa zirvede sensin
Her türlü talimatları sen verirsin
Ara sıra Ankara ya gidersin
Yan bakanları sürüverirsin
Herkes sana kul köle
Yetmez mi be bilader, işte büyük sensin

Kamu damı çalışacaksın
Üniversitemi okuyacaksın
Gidersin yandaş Candaş dershanelere
İmtihan zamanı ya sorular, ya da şifreler
Gelir önüne, her şey garanti
Daha ne istesin ki be bilader
İşte iş, işte üniversite her şey emrinde
Yeter ki dostlar alış verişte görsün
Cepler para görsün
Seçim zamanı sandıklar oyla dolsun
Adamlarınız başınızda
İşte demokrasi, işte adalet
Daha ne bekler ki sizden bu millet
İşte ileri demokrasinin nimetleri
Her şey emrinizde yetmez mi
Be bilader,,
Yete ki sen geçiver şöyle aradan
Her şey işte yolunda be bilader
HALİL AYDIN(Sizden biri

Halil Aydın

Geçmiş günler vardı ki; hayali cihanı değer

GEÇMİŞ GÜNLER VARDI Kİ;
HAYALİ CİHANA DEĞER
Hayvan otlatırken düz meşede
Yalnızlığın sabahlarında
Siyah bir yağmur bulutu
Kapladi ortamı
Sicim gibi yağmur yağmaya başladı
Doğa yeşilden gelinliğini yeni giydiği sıralarda
Çayır çimen kaplamış her tarafı
Çiğdem. Menekşe kokuları
Bürümüştü ortamı
Göz alıcı şimşekler çakıyordu
Bulutlardan buluta
Bazen şimşekler yerle birleşiyorlar
Ortam aydınlanıyor yeniden
Gök gürlüyor, korkuyor insan
Sevdalı bir bulut, yağmur bulutunun
Yerine geçiverdi birden
Şimşekler duruverdi aniden
Güneş ışığı sızdı bulutlar arasından
Gök kuşağı oluşuverdi yedi renkten
Gerdanlığı altın sarısı
O güzel kuşlar havalandı
O ulu meşe dalları arasından
İbibik kuşları ötüyordu düzlüklerde
Uçuyordu ağaçlardan ağaca
Bir tavşan çıkıverdi mantarlık daki
Başak açmış ekinler arasından
Koşuyordu taşla doğru
Karga, saksağan sesi yayılıyordu ortama
Keklik tepesinden keklik sesleri geliyordu
Kulaklarıma
Kıp kıp sel akıyordu kıpıl dereden
Sığırlar, mandalar zor geçiyordu
KöprülÜ dereden
Boyalı çayı gürlüyordu öte geceden
Hayvanlar aşılar kırağın kaştan
Koyun kuzu, inek buzağı sesi
Karıştı biri birine
Sesler geliyordu sofalardan
İneğini buzağını soruyordu biri birine
Analar babalar ve çocuklar
Pırıltılı ışıklar söndü evlerde
Ses soluk kesildi; köy sesliğe büründü
Köpek sesleri geliyor ara sıra uyku arasında
Sabah ezanı duyulurken, uyanır köyüm yeniden
Yeni bir gün başlardı köyümde
Baş başka güzellikler içinde
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Gel artık

GEL ARTIK

Sen gittin ya
Ev bomboş
Ses seda yok
Sanki ev yasta
Yetim kalmış boynu bükük
Kimi kimsesi yok

Mutfakta her şey birbirine karışmış
Kavanozların içinde ne var
Kekik nerede
Senden başka kimse bilmez ki
Şu iğne iplik nerede
Arağım bulamadım yine
Çağırsam ses vermez
Havlular yerinde değil
Bulamazsın ki

Mutfaktaki tek fincanın anlamını
Banyodaki havlunun hatırasını
Eşyaların şifresini dilini
Senden başka kimse çözemez ki
Senden başka kimse değerini bilemez ki

Ev darmadağınık
Çamaşırlar yatak üzerinde
Kirliler yıkanmamış
Kokular içinde
Ev isyan etmiş
Kimi gidelim der gibi
Kimi otur oturduğun yerde der gibi

Balkondan kimseler seslenmez
Sözler sohbetler kesildi
Evin zili çalmaz sustu
Radyo televizyonun sesi kesildi
Koskoca evden ses soluk gelmez

Ev konuşmaz
Neler gelecek ne gidecek
Kimseler söylemez
Dertler yüklendi
Yalnız çekilmez
Petunyalar üzgün
Gecelerin sessizliğinde
İçimizdeki burukluk nasıl bitecek
Gel artık
Arkada bıraktıkların
Senin özlemini çeker.

Halil AYDIN(emekli öğretmen)

Halil Aydın

Gelecek nesillere güzel bir yurt bırakmalıyız

GELECEK NESİLLERE
GÜZEL BİR YURT BIRAKMALIYIZ
Ayrımcılık olursa bir ülkede
Toplumsal acı gerçekler
Serilir gözlerimizin önüne
Hiç de üstüne vazife olmasa da
Kendisine vazife çıkarır
Akli evveller

Adalet yoksa bir ülke de
Adamına göre değişiyorsa adalet
Sadece kanunların mahkemesi yok
Birde insanların vicdanlarında
Halkın mahkemesi vardır
Ayrımcılık kahreder vicdanları

Adaletle sığınmalı insanlar
Adalet karşısında
Eşit olmalı yurttaşlar
Adaletin amacı korkuyu
Ortadan kaldırmaktır

Adalet bir gurubun elinde
Siyasi iktidarın emrinde
Hizmetine girerse
Korku bir virüs olur
Topluma yayılır iyice

Korkarlarsa insanlar adaletten
Kullanılmak istenirse insanlar
Zorlamayla insanlar kul köle olmazlar
O zaman insanlar;
Kendileri gibi düşünmeyenlerin
Acılarından mutluluk duyarlar
Bazı akli evveller, kötülükleri
Kendilerine hak olarak görürler

Aynı şeyleri fikirleri elbet düşünemeyiz
Farklılığımız düşüncel zenginliğimizdir
İyilikte buluşmalı insanlar
Ortaklaşa gülmeliyiz
Ortaklaşa ağlamalıyız
Ortak değerlerimizi,
Ortak liderlerimizde buluşmalıyız
Senlik, benlik yok, bu ülkeyi
Gelecek nesillere yaşanabilir
Güzel bir yurt olarak bırakmalıyız
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Gidiyorum

GİDİYORUM

İşte ben gidiyorum
Hiç istemeden
Elimden bir şey gelmeden
Elim kolu bağlı
Ağzımı bile açmadan
İşte ben gidiyorum

Geride kalan sevenlerim
Ağlasalar da başucumda
Sesleri kulaklarımda, azalır
Hayattan yavaş, yavaş uzaklaştıkça

Çok şeyler gördüm,
Çok şeyler yaşadım
Hiç biri kalmadı aklımda
Yavaş, siliniyor hav zamdan
Gidiyorum hiçbir şey
Artık umurumda olmadan
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Gitme

G İTME

Gitme, gitme bilinmezliklere
Gittiğin yerde; bir garip
Bir yabancı olursun..
Gitme, gitme el olursun,
Yollara düşme
Yollar giderde, gider
Vardığın yerde sen kimsin
Diye sormaz kimse
Gitme, gitme belirsizliklere
Ne gelir başına bilmez kimse
Belki şansın iyi giderde
Bir iş, bir aş bulursun kendine
Belki de hayat savurur seni
Düşersin sarp, kayalık bir yerlere
Yuvarlanırsın hayatın içinde
Toz gibi savrulursun
Heder olup gidersin
Gitme, gitme..
Gurbetçi olursun
Şüphe ile bakan gözler
Bulunur..
Evini barkını yıkarlar
Çoluğunu çocuğunuzu yakarlar
Adalet arar durursun
Kapı, kapı dolaşırsın
Bakmaz kimseler yüzüne
Gitme, gitme
Gittiğin yoldan
Geri dönülmez
Bıraktıkların yoktur yerinde
Bağlantıların vardır oralarda
İpini bir türlü koparamasın
Doluya koyarsın almaz
Boşa koyarsın dolmaz
Uykuların kaçır, kimselerin
Umurunda olmaz
Her günün kış olur
Konuşursun ağzına ne gelirse
Konuştuğun yerine gelmez
Kahrolursun, huzurun olmaz
Günler, aylar yıllar geçer
Yaz olur kış olur güz olur
Gülmez bir türlü yüzün
Bir gün hazan olur
Düşersin toprağa
Bir garip öldü derler
Araarlarsa mezarını
Çok zor bulunur
Gitme, gitme el olursun
Kılavuzun yoksa gitme,
Mesleğin yoksa sakın gitme

Heder olursun

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Gittiler

GİTTİLER

O yiğit analar, o fedakar analar
O güzel analar bin bir zahmetle
Çocuklarını yetiştiler,
Erkekleri yiğitlerdi
Kızları kır çiçeklerine benzerdi
Öylesine güzellerdi
Oranın karlı dağlarına kışına kıyametine
Benzerlerdi.
Engel tanımazlardı, yiğit insanlardı
Taşı sıksalar suyunu çıkarırlardı
Güreş tutarlardı harmanlarının
Çayır, çimenlerinde
Pehlivanları vardı,
Yiğitlerin harman olduğu yerde
Başa güreşirlerdi,
Kulaksızlar, kara Mehmetler
Mahirler, yaşarlar, daha niceleri
Bu topraklar dandı.

Köy odasında hoş sohbetler kurulurdu
Bilge kişiler konuşur; gençleri eğitilirdi
Köyün sorunları konuşulur, çareler aranırdı
İmeceler kimin için diye kararlar alınır
Fakir, fukaranın yardımına koşulur
Bir huzur birliktelik vardı

Bu yiğit insanlar, bu güzel insanlar
Atalarının mezarlarını, onca hatıraları
Çocukluklarını, ekip biçtikleri toprakları
Kimi evinin iç kapısını, dış kapısını kilitledi
Kimi o fedakar yaşlı anasını, babasını
Gözyaşları içinde bırakarak
Kaştan aşarken son kez, köyüne
Geri dönüp tekrar bakıp
Kimi o güzel atlara binip,
Kimi eşeğe, kimi yaya çekip gittiler,

Kimi tekrar döndü, kimi dönmedi
Dönenler bıraktıklarını tekrar bulamadı
Anası babası yoktu artık
O güzel analar, o yiğit babalar
O fedakar insanlar, yoktu artık
Onlarda gittiler, her şey hatıralarda kaldı
HALİL AYDIN(Sizden biri)

17 /10/2014

Halil Aydın

Göbeğini kaşıyan adam

GÖBEĞİNİ KAŞIYAN ADAM

Deve kuşu gibi başını gömmüşsün kuma
Başını kumdan çıkarıp şöyle bir baksana etrafına
Ne oluyor ne bitiyor, iyimi kötümü bir düşünsene
Tatlı, tatlı göbeğini kaşımdan başka
Hiçbir şey gelmez mi senin aklına

Yerde sürüm, sürüm sünürsün
Aç susuz gezer, gezer durursun
Evine akşam olunca bir ekmek götüremesin
Doktor, ilaç parası bulamasın
Kimse tutmaz elinden
Bir kısmının neden bir eli yağda, bir eli balda
Diye hiç düşünmesin, kader deyip geçersin
Göbeğini kaşımdan fırsat bulamasın

Kabuğuna çekilmiş kaplumbağa gibisin
Öylesine kapanmışsın içine, öylesine rahat
Evim sırtımda, hem de zırlı der gibisin
Gaygısız, gaygısız dolaşıp duruyorsun
Bir tehlike görünce hemen kabuğuna çekiliyorsun
Bana kimse bir şey yapamaz diye düşünüyorsun
Bir atmaca çullanırsa tepene
Alır seni pençesine
Götürür seni taa yukarı gökyüzüne
Bırakır seni yüksekte kayaların üstüne
Parçalanırsın; kabak gibi
Acımaz hemen çöker senin tepene
Hem kanın içer, hem etini yer
O güvendiğin dağlara karlar yağar
Öyle göbeğini kaşıyarak güvenme kimseye

Bazen boş fıçıya benzersin
Dom, dom ötüp, ötüp durursun
Ne söylersin ne düşünürsün kimseler anlamaz
Esneyip, esneyip durursun
Ağzın salya sümük
Gerine, gerine göbeğini kaşıyıp durursun

Ne iş, ne aşı, sana ne ki be kardeşim
Sen yat, yat uyu
İşten aştan sana ne
Beklerler seni arkadaşların kahvede
Göbeğini kaşıya, kaşıya at zarını be kardeşim
Çatı akıyormuş odalara
Yataklar ıslanmış akmaktan
Leğenler ortalık ta dolaşmakta
Sen rahatsız olma be kardeşim
Yat yatağa çek başını yorganı uyumaya bak
Döne, döne şöyle göbeğini kaşı
Çek horluğu sana ne be kardeşim
Halil aydın (Sizden biri)

Halil Aydın

Göz yaşım ondandır

GÖZ YAŞIM ONDANDIR
Öylesine ağlamaklı
Öylesine boynu bükük
Öylesine umutsuz
Durduğumun nedenlerini
Bir sor, bir anla
Hemen yorumlamaya kalkma
Benim içimi korku sarmış
Kuşkular, endişeler bürümüş
İçim sanki kan ağlıyor
Bir nedenini, bir dinle
Ne olur Allah aşkına
Boşa konuşup üzme beni

Gidiyor ufacık çocuk yarın ya da
Bir gün
Gurbet ellerine
Üstünde yok, başında yok
Bir ipliğini çeksen yamaları dökülecek
Daha dünkü çocuk
Yetim babası yok
Ne bulacak ne yiyecek
Cebinde yok ki beş kuruş
Otobüs parasını borç bulmuş anası

Nasıl iş, nasıl aş bulacak
Nasıl çalışacak
Ne yer, ne içer
Nerde kalacak, nerde yatacak
Kim gel diyerek yetime kapısını açacak
Koskoca İstanbul'da
Nasıl dolaşacak,
Hangi kapıyı çalacak
Benim ağlamaklı olmam
Çaresizliğimdendir
Beni sen bari anla

Kör olsun şu yokluk yoksulluk
Daha dünkü çocuklar hayatının baharında
Gurbet yollarında
Ekmek aş peşine düşmüşler
Anada yok,
Baba zaten yok
Yıllarca çalışmışlar ama
Bütün emekleri boş
Yağmur yağar
Tarlaları seller basar
Dolu yağar kökünden kırar
İki inek, birkaç keçi
Onu da ormana sokmazlar
Mecburlar onları gurbet bekler

Biraz tarla
Bölüne,bölüne sanki bir mendil
Araziler yamaç
Yağmur yağdığında kayar aşağıya
Yarısını sel götürür
Emeklerin boşa çıkar

Yok başka tutacak dal
Tuttuğun dal eline gelir
Umduğun dağlara karlar yağar
Aşmaya çalışırsın
Kimi zaman batarsın
Kimi zaman çıkarsın
Kimi zaman boğulursun
Kimsenin umurunda olmaz
Üzüntüm ağlamaklılığım
Göz yaşım ondandır

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Gurbet

GURBET

İçimde buruk bir acı
Hasret için, için yakar içini
Gurbet ellerde kimseler sormaz derdini,
Gözden uzaksan gönülden de uzaksın
Unutulursun gurbet ellerde...

Bazen doğduğun topraklar
Serilir gözlerinin önüne,
Mantar toplamaya gider
Analar, bacılar
Kimi eteğinde, kimi sepetinde
Aşar gelirler ormanlardan..

Ne kadar mutludurlar,
Mantarları kavururlar tava
Ya da saçlarda,
Otururlar sofralarına
Gülen yüzlerden
Mutluluk saçılırdı etrafa..

Bulduklarıyla mutluydu insanlar,
Hasret,gurbet yakmazdı içlerini,
Ağlamazdı analar bacılar..
Az da olsa, bulduklarına şükrederdi
Hiç olmazsa mutluydu insanlar...

Isırgandan yemek yapsalar da
Kuşekmeği toplasalar da
Tarhana çorbası bazlama
Kebap yemiş gibi gelirdi
Onlara

Gurbet çıktı karşımıza,
Saçıldık dört bir tarafa,
Yüreklerde hasret,
İçlerinde buruk bir acı,
Babalar analar sonsuzlukta,
Bayramlarda,seyranlarda
Yakınından kimseler yok...
Yıkılmışken bir daha,
Yıkıyor gurbet insanları

14 2010-09-
HALİL AYDIN(SİZDEN BİRİ)

Halil Aydın

Gurbet ellerinde

GURBET ELLERİNDE
Ekmek aş peşine düşmüşünüz
Bulabilir misiniz acep
Şu gurbet perişan etti insanları
Ana, baba ve kardeşler uzaklar dalar

Hasret yakar insanın içini; için, için
Düğünlerde, bayramlarda
Bir hasretlik çöker insanın içine
Sılda güler oynarken
Göz yaşın akar gizli, gizli içine

Hayaller serilir gözlerinin önüne
O güzel yürekli güzel insanlar gelir
Gözlerinin önüne
Yayıkla bağ başından, Çataktan
Su taşıyan analar bacılar hatırana düşer

Harmanların yeşil çimenlerinde
Güreş tutan yiğit pehlivanlar
Koyun kuzuların melemeleri
Akşama kaşı aşip köye girmeleri
Ayşe teyzenin anama seslenişleri
Duyarım san ki seslerini

Dertler sarar dört bir yanını
Mehle mi, ilacı yok, bunun çaresi
Dost görünür düşman çıkar
İnsanları tanıyamazsın ki
Kökü, gümeci yok ki,
Çekip köküne bakasın
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Gurbet ellerinde bayram

GURBET ELLERİNDE BAYRAM
Bayram sabahları bir başkadır
Çocuklar sarılır büyüklerin ellerine
Şarma dolaş insanlar sevinç içinde
Geçmişten süzülüp günümüze gelen
Adet ve geleneklere uygun
Özen ve maharetle hazırlanmış yiyecekler
İkram edilir gelen misafirlere
Masalar kurulur uygun yerlere
Tatlı sohbetler, muhabbetler
Kahkahalar, gülüşmeler
Taşar komşu evlerden
Yer eder yüreğinin derinliklerine
Bir özlem düşer yüreğine
Acı ile karışır, olup bitenler
Gözlerinin önüne serilir
Geçmiş günler, anan baban
Düşer aklına
Bir gariplik duygusu
Bir hasretlik duygusu
İyice çöker yüreğinin derinliklerine
Gözlerin pınar olur
Akar gözyaşların ılık, ılık
Yüreğinin derinliklerine
Bayramları bir başka yaşar
Garipler gurbet ellerinde

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Gurbet Zor Be Kardeşim

Gurbet elerindesin
Ah! Kardeşim,
Kim tanır, kim sorar seni
Zaten soyun sopun dağılmış
Koskoca şehirlerde
Bir zerisin
Kim açar, kim çalar
Kapını senin..

Buralarda hesaplar başka
İhtimal hesaplarıyla hayatın,
Bulgura dökülen yağla hesaplanır..
Çoğaldıkça ihtimaller artar.
Şen koskoca şehirde bir zerresin
İşi bitinceye kadar seninlesin,
İşi bitince selamını keser
Allahısmarladık demeden
Bile çekip gider..
Soy sop güder
Emmi oğlu, dayı oğlu hesabını
güder
Sen ağzınla kuş tutsan
Onlar öne geçer.
Kimse işin ehli yada
Uzmanıymış demez..
Emeklerin boşa gider

Yolarda yürüsen de
Selamını esirgemesen de
Kural hiç değişmez
Suratını döner de
Selamını esirger de
Yine çekip gider

Karamsarlığa düşersin
Yapılanlar haksızlık dersin
Buralarda çalışılmaz
Ekmek bulamасыn dersin
Çekip gitmek istersin
Bazı şeyler bağlar seni
Bir türlü ipini kesemesin

Düşünürsün hep atacağın adımı
Doluya koyarsın aldiramasın
Boşa koyar dolduramasın
Bu yüzden huzurunu bozarsın
Acıdıkça acır için
Hep içine atıkça atar durursun
Gurbette huzur bulamасыn
Gurbet zor be kardeşim

Halil Aydın

Gurbette bayram

GURBETTE BAYRAM

Kimi giyinmiş kuşanmış sokağa çıkıyor
Kimisi çeşitli vasıtalarla hısım
Akrabasının evine gidiyor
Dostlar kucaklaşıyor, eller öpülüyor
Sarma dolaş insanlar akrabalarla

İnsanların mutlu, mutlu gülüşleri
Hoş muhabbet ve sohbetleri
Taşar evlerden balkonlardan sokaklara
Bardak fincan sesleri gelir gider kulaklara

Kimi girer kapıdan; kimi çıkar
Gurbette isen beklediklerin bile gelmez
İçine bir acı bir kor düşer
Bir gariplik duygusu gurbette içine çöker

Buram, buram içinde hasret tüter
Anan baban gardaşların aklına düşer
Mezarlarını ziyaret edip bir Fatiha bekler
Yakar bayramlar gurbette insanın içini

Bayram gelince bir hüzün çöker içime
Damla, damla gözyaşlarım dökülür içime
Kimseler anlayamaz seni, gurbete değilsen eğer
İçin, için ağlatır gurbette bayramlar..
Halil aydın (Sizden biri) 27/09/2015

Halil Aydın

Gurbette bir gurbet

GURBETTE BİR GURBET 2

Gurbette bir kız çocuğu
Daha okul çağında, adı gurbet
Kameralar karşısında, boncuk gibi
Gözyaşları kayıyor yanağından aşağı
Bir hüzün çöktü içime,
Dağladı yüreğimi en derinden

O kış soğuklarında, Ayaz ağada
Ayazda çadırda kalıyorlar
Gece kondularını yıkmışlar
Bir çadır kurmuşlar ulu orta
Altı kardeş çadırda yaşıyorlar
O dondurucu soğuklarda
Rüzgâr bir baştan giriyor
Çıkıyor öbür taraftan
İlgililerin aklının işi değil
Kendileri yatıyorlar sıcak bir yuvada

Büyük olan kız kardeş Gurbet
Uymuyor çok zaman
Anneleri yok ölmüş herhalde
Kız çocuğu kendini anne yerine koymuş
Kardeşlerim üşür de hasta olmazsın diye
Yorganlarına bakıyor, üstü açılanın üstünü
Koşuyor yorganını örtüyor,
Sularını çok uzaklardan omzunda taşıyor

Babası çalışıyor, geliri yetmiyor
Gurbet babasını yükünü azaltmak için
Okul çağının kadersiz yavrusu
Bir yerde çalışmaya başlıyor
Bir müddet sonra çalışanlar soruyorlar
Okuma yazmasın var mı diye
Bu çağda okulda olmalısın, okuma
Yazması olmalı bir insanın diyorlar
Karışık duygular sarıyor Gurbet'tin içini
Okula gitmeye karar veriyor gurbet

Okulları çok uzakta, yollar çamur derya
Servis arabasına binecek yok parası
O kararlı yine de gidecek okuluna
Çaresiz Kader; kader deyip,
Yine döker gözyaşını yanağından aşağı

Burası Şırnak değil, cehennem deresi hiç değil
Burası çok uzaklarda bir köy değil
Burası İstanbul, duy, inan arkadaş
Türkiye'nin aynası, bak görürsün kendini
Bir Anadolu mozaigi, uyan arkadaş
Dünyanın bilmem nerelerine
Evler yapanlar, okullar kuran

Yollar yapıp asfaltlayan yetkililer
Hayır, kuruluşları, ey cemaatler
Dön de ÷lkene; geldiğin yerlere bir bak
Her taraf Somali, her taraf Etiyopya
İşte burnumuzun dibi burası
Ne işiniz var sizin oralarda, bizden alıyorsunuz
Niye ellere, yabancılara dağıtıyorsunuz
Okulları yok nice köylerin, olanlar ahırdan
Fakları yok, övünürsünüz şu ÷lke bu ÷lke diye
Ekmeğini yediğin, suyunu içtiğin bu ÷lke
Niçin aklınıza düşmez, insan şaşıyor bu gelişkiye
HALİL AYDIN (Sizden biri) 19.11.2008

Halil Aydın

Güzel kızlarım

GÜZEL KIZLARIM

Hani Münevver isimli bir yavrucak
Daha hayatının ilkbaharında
Güvenmişti sapık bir yabancıya
Bak neler geldi başına
Ne acılar yaşattı
Ana baba ve sevdikleri insanlara
Bir balık gibi düştü oltalarına
Zalim acımasız insanlar
Testere ile boğazından kestiler
Sanki odun keser gibi şerefsizler
Acı çektirerek nasılda kestiler
Olup bitenler kanımızı dondurdu
Kanmayınız yalancıkta sevdim demeye
Bir düşünsenize güzel kızım

“Ne işi vardı onların yanında
Niye okuldan çıkıp evine gitmedi”
Daha nice nice uydurmalar
Nice dedi kodular
Hem de sorumlu insanlar
Ne dedi kodular yaptılar
Başına bir iş gelirse
Ne yalanlar ne dedi kodular
Ne yakıştırmalar üretirler
Yakınların bile şaşar kalır
Bütün bu dedi kodular
Şaşar kalırsın güzel kızım

Et tırnaktan ayrılmaz
Annenin babanın ve sevdiklerinin
Kalbindedir yeriniz
Sizi bizim kalbimizden
Sizden başka kimse çıkaramaz
Kal orada be kızlarım
Çıkmak için çabalayıp durmayınız
Sor sual et anan babana
Kırma be kızlarım onların
Sizin için ne eziyetler çektiler
Gecelerini gündüzlerini verdiler
Sizi yaşatmak için
Düşün be kızım ne fedakarlıklar
Özveriler verdiler
Düşün bir kerede
Üzmeyin ne olur onları
Be güzel kızlarım

Sebebi neydi nedeni neydi
Niye öldürdüler zavallı Münevver
Bir elveda dahi bile diyemedi
Bir
kuş gibi uçtu gitti

Öldürenler "o suçluydu "dedi
Atasının başını yere eğdirdi
Sevdikleriniz bunları hak etmedi
Sakin düşmanlar sevinmesin
Size bu yakışır be kızım

Sizi çok seviyoruz
Yolunuza canımızı koyarız
Gönlümüzde yeriniz
Hiç kimse çiçeklerimizi soduramaz
Sizlerden başka
Sizde kendinizi soldurmayın
Sizi sevenleri üzmeyin
Düşmanları sevindirmeyin
Yüreğimizi ağzımıza getirmeyin
Kalbimizden çıkmayın oda kalın
Her şey sizinle güzel
Be dedelerinin güzeller
Güzel kızlarımız, sizi çok, çok sen dedeniz

HALİL AYDIN(SİZİ SEVEN DEDENİZ)
BEŞTE
GÜN- EKİN- İREM' bu sözler kulağınıza küpe olsun

Halil Aydın

Güzel köyüm

GÜZEL KÖYÜM

Ücra bir köyde doğmuşun ben
Anamın sırtında beşğim
Tarla, tarla gezmişim ben
Babam, amcalarım ve dayılarım
Adını bile bilmedikleri yerlerde
Düşmanlarla dövüşmüşler
Kimi savaş cephelerinden dönmüşler
Kimileri bir daha geri dönmemişler

Köyümün suyunu içtim, ekmeğini yedim
O toprakların bağrında büyüdüm
Orak biçtim, tırpan salladım
Köyümün yazısında
Samanlıkların gölgesinde
Ilık, ılık esen dağ yellerinde
Serinledim.
Hayvanlarımızı güttüm
Köyümüzün meralarında
Acık tıgımda oturdum bir pınar başına
Ekmeğimi yiyerek, soğuk sularını
İçerek büyüdüm
Sıcaklarda çimişim sularında
Mantar toplamışım anamla
Ormanlarında
Yiğitler güreş tutmuş harmanlarında
Tot çevirdim köy meydanlarında
Düğünlerde anamın bacılarının
Oyunlarını. Davulcuların şovları
Hala gözlerimin önünde unutmadım
Çapa yapan anaların, bacıların
Türküleri, ağıtları yürekleri yakar
Ben onları dinledim, yüreklerimi yaktı

Yatılı okumak için gurbete çıktım
Tatillerde köyüme döndüğümde
Çocukluk aşkım evlenmiş üzüldüm
Göz yaşına bürünmüşüm
Kardeşlerim gurbette uzaklarda
Sık, sık görüşemedim hasret
Düştü içime
Görev icabı diyar, diyar gezmişim
Köyüm hep senin hayalinle yaşadım
Vesselam sevdim seni köyüm
Üzülsem de, iyiliğine kötülüğüne katladım
Anam, babam koynunda
Onların nasıl özlemini duyarsam
Senin de öylesine özlemini duyarım
Güzel köyüm,
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Hasan abi

HASAN ABİ

Sen anlarsın, bilirsin, Hasan abi
Hele gerçekleri anlayacağımız
Dilden anlat bize, Hasan abi
Cahilliğimize bıyık altından gülme de
Hele şu karışık durumları anlat bize

Biz bir şey bilmeyiz, önümüzü göremeyiz
Tabanlı tarlada bile yürüyemeyiz
Sizin gibi bir eli, yağda, bir eli balda
Soframızı kuramadık kabahat kimin
Bilemedik; bize anlat Hasan abi

Bunlar hacı dedik hoca dedik
Bunlar haram yemez dedik
Alınları secdeye geliyor dedik
Ordumuzu, bilim adamlarını
Kışlaları, askeri okulları, askeri hastaneleri
Yerle bir ettiler, iyimi ettiler Hasan abi

Yeter artık dedik kulaklarını tıkadılar
Söz verdiler yerine getirmedi
Yemin etiler yeminlerine uymadılar
Anayasaya uymadılar, anayasayı
Onlara uydurdular; iyimi ettiler Hasan abi

Sen konuşurken bütün kanallar, yayını kestiler
Sabırla sizi dinledik Hasan abi
Muhalefetin sesini kestiniz
Sizler güldünüz, biz ağlayıp inledik
Hayır, evet oylaması sırasında hayır diyenlere
Ne ağıza alınmaz sözler ettiniz
Bu yetkiler yetmez, yargı, yürütme,
Yasamayı da istediniz, 600 milletvekilin
Niye boşuna maaş verilecek Hasan abi

Hayır, evet için halk oylaması istediniz
Hayır diyenlere şer cephesi dediniz
Devletin bütün imkânları elinizde
Muhalefetin eli, kolu bağlı gel yarışalım
Dediniz, Hasan abi bu işin içinden nasıl çıkılacak

Paraları ayakkabı kutularına koydunuz
Kasalara istifleyip, makinalarla saydınız
Fakir fukarayı düşünmediniz,
Somali'ye her türlü yardım gönderdiniz
Daha ne diyeyim, ne söyleyim yetmez mi?
Hasan abi söylenecek söz çok Hasan abi
Ama duyan yok Hasan abi

Çanakkale de deprem oldu, evler yıkıldı

Kış kar çamur, yağmur Hasan abi
Bak ayakkabılarının üstü açık terlik
Bacıların anaların ayakları ıslak
Bu insanlar da bizim, Suriyelilerle bir bak
Bu insanlara da çok yazık Hasan abi
Devir sizin, devran sizin
İster terörist, ister vatan haini deyin
İster ezin, ister üstümüzü çizin
İsterseniz zindanlara atın, yetki sizde
Allah hepimizin ve hepimizden büyük Hasan abi
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Hasret

HASRET

Hani ya
Toprak yarım, yarım yarılır ya
Sular derelerden göllerden çekilir ya
Kurbağalar suya hasret
Yağdır Mevla'm su der gibi
Öter dururlar ya
İşte öylesine hasretim sana

Hani ya
Beslersin büyütürsün ya
Otobüse bindirip el sallayıp
Bir gülümsemeyle eli kınalı
Askere gönderirsin ya
Gülümsemesi gözlerinin önünde
Öylesine dalar kalırsın ya
Haberini merakla beklersin ya
Terhis olacağı günleri iple çekersin ya
Hasret, merak içini yakar ya
İşte öylesine hasretim sana

Hani ya
Anan işlikte çul dokur ya
Mekiğin geliş gidişi sesine
Ananın yanık türküsü karışır ya
O türkülerle hasretle yanarsın tutuşursun ya
İşte öylesine hasretim sana

Hani ya
Bülbül gülüne hasret
Yanık, yanık öter durur ya
Gülünü bulunca
Başka güler arar durur ya
Hasretin biri biter
Biri başlar ya
Bendeki hasretler hiç bitmez
Alev, alev içimi yakar da yakar
Hiç kimseler bilmez..

Halil aydın(emekli öğretmen)

Halil Aydın

Hasta ziyaretinin arkasından

BİR HASTA ZİYARETİNİN
ARKASINDAN
Gözlerini dikmiş sonsuzluğa
Gelmiş geçmiş bütün acılar
Toplanmış suratında
Haykırıyor sanki
Karşındaki insana
Ne söyler!
Ne inler!
Anlatamaz ama..

Bir medet umar gibi
Çaresizliğini anlatır gibi
İnler durur kaşında
Ne söyler!
Ne inler!
anlatamayınca
Gözlerini hemen yumar
Bütün acı, tatlı hatıralar
Canlanıyor suratında...

Bazen gülümser gibi,
Bazen ağlar gibi,
Söyler, söyler
İnler, inler..
Anlatamayınca
Gözlerini tekrar yumar
O insanla yaşadığı
Acı tatlı hatıralar
Yine canlanır suratında.

Nasıl konuşurdu;
Sözüne söz yetiştirirdi
Lafı gediğine oturttururdu.
Şimdi yine konuşur belki;
Amma ne söyler anlaşılmıyor,
Dedikleri mimiklerinde,
Gözlerinde, inleyişinde
Gözlerinin yumuşun da
Eski günlere gidişinde
Toplanıyor..
Ne söylenir, ne denir bilinmez ama
Umut kesilmez Allah dan
HALİL AYDIN (Sizden biri)

30/01/2012

Halil Aydın

Hatıraların üstüne yatanlara

HATIRALARIN ÜSTÜNE OTURANLAR'A

Gitmekle gidilmez ki;
Arkanda gönlün kalır
Anıların kalır, hatıraların kalır;
Bir takım yaşanmış; acı tatlı
Yaşanmışlıklar kalır,
Ananı babanın mezarları kalır,
Babanın tırpan biçtiği, ananın deste yaptığı
Tarlaların kalır,
Oyun oynadığın, harmanlar,
Arkadaşların arkada kalır
Köyün kalır, türkülerin kalır
Kağnı araban, zevle boyunduruk kalır
Odun kesip getirdiğin ormanlar kalır
Ananın manileri kalır
Gözlerin oralarda kalır
Aklın fikrin doğup büyüdüğü
Köyünde kalır...

Bizim çoğumuzun beşikte, eşikte
İlkokulda olduğumuz yıllarda
Çok derin bir acı yaşadık,
Evimizin direği babamız
Çok elem verici şekilde kaybettik
Köyde yaşamak çok zordu.
Yaşamak için, hayata tutunmak için
Bütün hatıraları geride bırakarak
Yollara düştük, aş ekmek peşine düştük
Dünya telaşı, ev yuva kurma telaşı
Hatıralarımızın önüne düştü
Hatıralar gözlerimizin önünde
Hasretler yüreğimizin derinliklerinde
Gece rüyalarımızda hatıralarımızı yaşadık

Yılar geçti aradan
Hele gidelim şu doğup büyüdüğümüz köye Dedik.
hiç bir şey yerinde değil
Kimi gözü açıklar bunlar bitti artık demiş
Tarlarımızı bizim diye kadastroya yazdırmış
Kimi sınır buradan demiş yanlış yer göstermiş
Kimi yol yapmış, kimi hayvanlarına,
Traktörlerine yer yapmış
Baktık hinoğlu hinler bin olmuş
Aynı dili söylemişler, şeytana pabucunu ters
Giydirmişler, kanunun boşluklarından
yararlanmışlar hatıralarımızın üzerine
Bu gözü açıklar çıkıp oturmuşlar..
Hiç utanmamışlar, hiç sıkılmamışlar

Bilesiniz ki, bitmedik biz
Bir öldük, beş dirildik biz
Hiç kimseye kinimiz yok bizim

Çocuklarım, yeğenlerim kötülük bilmezler
İyilik meleşti yardım severler
Düşenin elinden tutarlar hayata yürütürler
Yüreklerinde sevgi acıma duygusu vardır
Atın gibi parlak zekaları vardır.
Onlar gurur kaynağımız. Kötülük bilmezler

Bir zaman gelecek utacaksınız
Bizi görünce kaçacaksınız
Toplum içine çıkamayacaksınız
Ölürken bile vicdan azabı çekeceksiniz
Bunlar onların yanlış yaptık diyeceksiniz
O hatıraların üstüne oturamayacaksınız
Hatıralar rüyalarınızda bile rahatsız edecek
Bir kabuz gibi üstünüze çökecek şaşıracaksınız
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Hayal

HAYAL

Çoban yıldızıdır benim yönüm
Çok uzaklara çeker, çeker giderim
Gittiğim yerleri siz bilmezsiniz ki

Oralarda benim çocukluğum geçti
İçimden neler, neler geçiririm
Çirkin mi güzel mi?
Doğru mu? Yanlış mı?
Gönlümden çıkarıp gösteremem ki

Gözlerim kapalı görürüm ben
Hiç adım atmadan yürürüm ben
Ormanlara dalarım
Sular içerim pınarlarından
Mantar toplarım ormanlarından
Anam saçta kavurur
Oturup yeriz hep beraber
Kimseler görmez ki

Bir hüzünlü
Eski bir şarkı, çalar içimde
Hiç dinmez ki,
Siz duymasanız, belki de beğenmezsiniz
Ben bayılırım bu hüzünlü şarkıya.
Götürür beni çok eski günlere.
Gözlerim yaş dolar, siz niye ağlarım
Bilemesiniz ki
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Hele Yaşa Da Gör

Hani ya insanın bir anda
Umutları hayalleri yıkılır ya;
Umduğu dağlara karlar yağarda
Bir türlü aşamaz
İki dere, bir arada kalır ya,
Elinden bir şey gelmez
Çırpınıp durur ya;
İşte o zaman
Bölünmüş umutlarına
Çaresizliğine hıçkır, hıçkır
Ağlar, ağlar durursun...

İçindeki fay hatların kırılır
Bir anda depremler kopar
Volkanlar patlar
Yüreğine kraterler açar
Dumasız için, için yanan
Yangınlar çıkar
Yüreğin yanar da yanar
Göz yaşların söndüremez
Hele yaptığın fedakarlıklar
Bir boşa gitsin de gör

Anlattıkça yangınların alevlenir
Sanki benzin dökülmüşe dönersin
Göğsüne vura, vura
Yaptıklarım, fedakarlıklarım
Boşa gitti diye
Çırpınıp durursun
Hele bir yaşa da gör

İnsan ne yapacağını bilmez
Sığınacak bir yuva,
Candan seven bir ana,
Arkasında dağlar gibi duran
Bir baba yoksa eğer
Umutlar çamlar gibi nasıl devrilir
Hele bir başına gelsin de gör.

Yalnızlıktan unutulur adın
Arkadaşın olur dört duvarın
Sırlarını göz yaşlarını saklar odan
Kimseler duymaz, hele hiç acımaz
Elinden gelirse ne kazıklar bile atar
Hele sırtına arkadan bir hançer saplansın da gör

HALİL AYDIN(Sizden biri)
2011-09-20 salı

Halil Aydın

Herkesin Bir Umudu Var

Herkesin bir umudu
Bir hedefi vardır
Umutlarını yakalamak
Umutlarına; hedeflerine ulaşmak için
Bir çabası bir gayreti vardır,
Bazen umutlar, hedefler
Bir yıldız kadar; bazılarına uzaktır.
Bazen ellerini uzatsalar yakalayacak
Kadar yakınındadır ..
Herkesin bir acısı vardır,
Hiç atamaz içinden
Durur şuurunun altındaki derinliklerinde
Gözlerinin önünden hiç gitmeyen
Acı tatlı hatıraları vardır,
İnsanı en derinden etkileyen
Herkesin içinde biri vardır
Durur yüreğinin derinliklerinde
Bir türlü yaşadıklarını kabullenemediği,
İçinden bir türlü sonsuzluğa uğurlayamadığı,
Ömrünün sonuna kadar yaşattığı,
Bir sevdiği, bir sevgilisi, vardır..

(sizden biri)

Halil Aydın

Herkesin bir umudu vardır

HERKESİN BİR UMUDU
VARDIR
Herkesin bir umudu
Bir hedefi vardır
Umutlarını yakalamak
Umutlarına; hedeflerine ulaşmak için
Bir çabası bir gayreti vardır,
Bazen umutlar, hedefler
Bir yıldız kadar; bazılarına uzaktır.
Bazen ellerini uzatsalar yakalayacak
Kadar yakınındadır..
Herkesin bir acısı vardır,
Hiç atamaz içinden
Durur şuurunun altındaki derinliklerinde
Gözlerinin önünden hiç gitmeyen
Acı tatlı hatıraları vardır,
İnsanı en derinden etkileyen
Herkesin içinde biri vardır
Durur yüreğinin derinliklerinde
Bir türlü yaşadıklarını kabullenemediği,
İçinden bir türlü sonsuzluğa uğurlayamadığı,
Ömrünün sonuna kadar yaşattığı,
Bir sevdiği, bir sevgilisi, insanların vardır..
Halil aydın (sizden biri)

Halil Aydın

Hey! uyanıklar

HEY! UYANIKLAR;

Hani gözüm çıksın
Gözümüz yok haramda
Demıştiniz.
Maşallah deveyi hamutu ile
Yuttunuz,
Aman kimseler görmesin diye
Ne kılıklar uydurdunuz

Kamu ihale yasasını
Ne hale getirdiniz,
Yetmedi
Tam on sekiz defa değıştirdiniz
Yasayı kalbura çevirdiniz,
Adamlarınızı iş başına geçirdiniz
Teftiş denetim kurumunu da içdiş ettiniz
Hadi yürüyün Candaşlarım, yandaşlarım
İş bilen kılıç kuşananın
Ya bismillah diyerek
İş başına geçirdiniz..
İşini bildiler, kılıçlarını kuşandılar
Köşe üstüne köşe oldular
Adaletin adaleti belgelendi
Kim bilir hakimler mi ceza verir
Yaksa onlar mı hakimlere ceza verir
Yaşadık gördük
Deniz feneri davasını,
Yılan hikayesine çevirdiniz

Atatürk'ün kurduğu cumhuriyeti
Bilmem neden beğenmediniz
Savaş üstüne savaş verdiniz
Amma malını mülkünü
Pek çok sevdiniz
Satıp savdınız
Ucuz ya da bahalı diyenleri
Hiç ama hiç sevmediniz

Gençliğin uyanmasını hiç istemediniz
Atatürk'ün gençliğe hitabesi
Ne ki canım;
Ayet değil ki diye
Kitaplara koymak istemediniz
Bu aldatmacayı gençliğe
Şirin görünerek atlatmak istediniz
Bel ki yerler dediniz
Amma yemezler bilemediniz

Gençlikle Atatürk arasında
Ne işiniz var
Çekilip gitseniz aradan

Gençler cumhuriyeti

Bin bir zorlukla kuran
Atalarıyla dertleşmesinin
Allah aşkına ne zararı var
Silemezsiniz bu gençlikteki Atatürk sevgisini
Boşu boşuna uğraşmayın yalan dolanlar
Uydurup beyinlere formatlar atmayın
Ne kadar düzenler kursanız da
İnanmazlar artık size
Silemezsiniz beyinlerden
Çağlar boyu Atatürk sevgisini

HALİL AYDIN (Sizden biri) 03/03/12

Halil Aydın

Hey! uyanklar;

HEY! UYANIKLAR;
Hani gözüm çıksın
Gözümüz yok haramda
Demıştiniz.
Maşallah deveyi hamutu ile
Yuttunuz,
Aman kimseler görmesin diye
Ne kılıklar uydurdunuz

Kamu ihale yasasını
Ne hale getirdiniz,
Yetmedi
Tam on sekiz defa değıştirdiniz
Yasayı kalbura çevirdiniz,
Adamlarınızı başına geçirdiniz
Teftiş denetim kurumunu da içdiş ettiniz
Hadi yürüyün Candaşlarım, yandaşlarım
İş bilen kılıç kuşananın
Ya bismillah diyerek
İş başına geçirdiniz..
İşini bildiler, kılıçlarını kuşandılar
Köşe üstüne köşe oldular
Adaletin adaleti belgeledi
Kim bilir hakimler mi ceza verir
Yaksa onlar mı hakimlere ceza verir
Yaşadık gördük ama

Atatürk'ün kurduğu cumhuriyeti
Bilmem neden beğenmediniz
Savaş üstüne savaş verdiniz
Amma malını mülkünü
Pek çok sevdiniz
Satıp savdınız
Ucuz ya da bahalı diyenleri
Hiç ama hiç sevmediniz

Gençliğin uyanmasını hiç istemediniz
Atatürk'ün gençliğe hitabesi
Ne ki canım
Ayet değil ki diye
Kitaplara koymak istemediniz
Bu aldatmacayı gençliğe
Şirin görünerek atlatmak istediniz
Bel ki yerler dediniz
Amma yemezler bilemediniz

Gençlikle Atatürk arasında
Ne işiniz var
Çekilip gitseniz aradan
Gençler cumhuriyeti
Bin bir zorlukla kuran
Atalarıyla dertleşmesinin

Allah aşkına ne zararı var
Silemeziniz bu gençlikteki Atatürk sevgisini
Boşu boşuna uğraşmayın yalan dolanlar
Uydurup formatlar atmayın
Ne kadar düzenler kursanız da
İnanmazlar artık sana

HALİL AYDIN (Sizden biri) 03/03/12

Halil Aydın

İhtiyar anneye

İHTİYAR ANNEYE

Oturmuş yüksek bir tepeye
Yaşlı bir nine, başında fesi
Alnına dökülmüş simleri
Üzerine örtmüş desenli
Bir şal örtüsü,
Yüzü güleç mi, güleç
Yüzü oyuk, oyuk
Derinlemesine çizik
Yılların acısının haritası
Sanki yüzüne çizilmiş,
Selam verdim, yanaştım;
Hoş beşten sonra
Sordum; nasılsın teyze
"Nasıl olayım ah oğul
Bu yaştan sonra
Ağrılarım sızılarım
Sardı her yerimi
Oturunca kalkamıyorum
Kaldım işte bu yerde"
Amaca nasıl?
"Bir ah çekti ta yürekten
Çoktan beni bıraktı gitti
Bir daha dönülmeyecek yere
Ya çocuklar
"Hiç sorma
Dedi yedi tane
Hepsi de, gurbet ellerinde
Haber sorarım gelen gidenden
Büyük oğlum sizlere ömür
Beş çocuğu kaldı külde belde"
Ortamı kapladı bir hüzün
Yağmur gibi gözyaşı döktü
Yanağından aşağı süzüldü
Sorduğuma çok üzüldüm
Daha fazla bu acıya dayanamadım
Elini öptüm ihtiyaçlarını sordum
"Sağ evlat "
Müsaade istedim
"Haydi, güle, güle evlat,
Çocuklarımı görürsen salam eyle"
Gurbete çocuklarını
Çok merak ediyor anneler
Sanki kuşun kanadından
Haber soruyorlar
Çocuklarından ayrı yaşamak
Çok zor geliyor annelere
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

İnanmam artık

İNANMAM ARTIK

Size inanmam artık
Nefretiniz sabrımı aştı artık
Bundan sonra söyledikleriniz
Hiçbir sözünüze inanmam artık
Askerlerimize müebbet
30 bin kişinin ölümünden sorumlu
Olanlarla muhabbet ettiniz
Sabrımızı taşırdı artık

Evelediniz gevelediniz
Arkadan dolanıp,önden kaçtınız
Milletin kafasını iyice bulandırdınız
ATATÜRKÇÜLERİ,vatan severleri
Ergenekon denen yerde esir ettiniz
30 bin kişinin ölümünden sorumlu
Olanlarla muhabbet ettiniz
Askerlerimize müebbet cezası dediniz
Size inanmam artık

İnsanlarımızı domuz bağı ile
Diri, diri betona gömenleri
Davul zurnayla, halaylarla
Serbest bıraktınız..
Sıvatsa madımak otelinde insanlarımızı
Diri, diri yakanları zaman aşımına uğrattınız
Daha neler nelerle uğraştınız
Örümcek adamı namaza başlattınız
Milletin kafasını iyice karıştırdınız

Ne yaptı ATATÜRK'ÇÜLER ve vatan severler
Düşmanı kovdular yurdumuzdan
Gençlik bayramını,cumhuriyet bayramını
23nisan bayramını insanlarımıza niye kutlatmadınız
Otobüsleri durdunuz şehirlere o gün niye sokmadınız
Bayrakları ellerinden aldınız, utanmadınız mı?
Onlar olmasaydı eğer siz değil başbakan, cumhur başkanı
Kapıcı bile olamazdınız meclisin kapısına,
Ergenekon denen yerde niye esir onlar
Ne bu İmralı'yla muhabbet
Niye SİLİVRİYE müebbet
Yine iyice karıştı kafalar

Nevruz'u bahane ettiler, silahlar sussun dediler
"Başkan Apo "nun dev portesi asılı
"biji Apo" "seyrok Apo" çığlıkları
Her taraf PKK bayrakları
Şenlikler halaylar, zıplamalar
Sayın "Oçalan "başkan sloganları
Bir tek TÜRK BAYRAGI ORTALIKTA yok
Polisler geriden seyretmekte
Güvenliği PKK sağlamakta

Olay çıkmadı diyeceğiz öyle mi?
Ergenekon denen yerde
Savunma yapan avukatları
Yaka paça solondan dışarı atacaksınız
Buna nasıl hukuk, nasıl adalet diyeceğiz
Demokrasi nasıl bir şey
Bir otobüs mü? İstedğin yerde ineceksin
İstedğin yerde binecek misin
Beynımız iyice karışık artık
HALİL AYDIN (Sizden biri)
21/03/2013

Halil Aydın

İnsan ol;

İNSAN OL;

Öylesine evin bir köşesine çekilip
Kendini dinleme
Çık dışarıya; bak yağmur yağıyor inceden, İnce
Havanın içindeki tozu toprağı iyice temizlemiş
Temiz havayı solu ciğerlerine şöyle derin, derin
Bak okula giden çocuklara, çiçek açmış gibi
Ne güzel giyinip kuşanmışlar, onları görünce sevin,
Onlara öylesine kötü gözle bakma güzel, güzel düşün
Bunlar bizim yarınlarımız,
Yarının hakimi savcısı, avukatı, doktoru öğretmeni bu çocuklar olacak
Bizi daha mutlu güzel günlere taşıyacak
Diye bu çocukları görünce sevin
Onların önüne çıkıp;
Kimisinin okul haçlığını elinden alma
Kimini düğüp, insanlardan korkutma
Kimine kötü gözle bakma
İnsan ol; insan
Öyle insanlara düşman gözüyle bakma,
Ne var yani bir gülsene insanların yüzüne
Bir selam versen hal hatırlarını sorsan
Düğünlerde, bayramlarda insanların buluşma yerleri
Çık ortaya bir güzel oyna
Kafayı demleyip; sağa sola küfürler savurma
Tabancanı çekip havaya ateş etme,
Masayı devirip ortalığı biri birine katmakla
Kişiliğini, yiğitliğini ispat ettiğini sanma
Bak şişedeki gibi durmuyor içki
Daha çok nefretle bakarlar insanlar sana
Adam ol, insan ol; insan
Büyüklerini görünce saygıyla yüzlerine gülümse
Ne var yani ara sıra kapılarını çal
Kapıdan olsa da hal hatırlarını sor
Öylesine sorma ta yürekten sor
İşte o zaman yüreğin ısınacak
Yüzünde güller açacak, herkes seni taktir edecek, sana güvenecek seni sevecek
korkmayacak;
Ağzında küfürler, bağırip çağırma
Başkalarını rahatsız etmekle adam, insan olunmaz,
Kişiliğin insanlığın ispatlanmaz
İnsanda utanma duygusu olmalı
Kendi kendini sorgulamalı
Pişmanlık duygusu olmalı
Bunlar hata deyip bir daha yapmayacağına kendine söz vermeli, sözünü tutmalı,
Bir çeki düzene girmeli
Yani insan gibi insan olmalı
İnsanlığını böyle ispatlamalı
Anladın mı insan olmalı; insan
İnsanların arasında insanlık kuralları vardır
Bu kurallara uyarak insan olunur
İnsan olmak insanlara yakışır
Yakışanı yap senide arasına alsın inşalar

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

İnsanlık mı? kalmış

İNSANLIK MI? KALMIŞ

İnsanlık mı kalmış şu yalan dünyada
Sevgi yalan olmuş, insanlık yalan olmuş
Bütün insanlık dengeleri bozulmuş
Gözler görmez olmuş, vicdanlar kör olmuş

İnsanlar olmuşlar sanki şeytan
Boş ver; bana ne diyerek göz yummuşlar
Nefsinin esiri olup, tatmin olma yoluna düşmüşler
Sorumsuzluk vurdum duymazlığa esir olmuşlar

Bütün olup bitenler ortadayken
İnsanlık ölmüş, sevgi yok olmuş
Gözlerini kapatmışlar görmez olmuşlar
Gülen yüzler, yalandan gülmüşler

Ne oldu bu insanların vicdanlarına
Nefret tohumları ekilmiş
Kin nefret tohumları iyice büyümüş
Sevgiyi vicdanları sarıp, bürümüş

Kimisi zevk sefada; kendi nefsinin peşinde
Kimsenin umurunda değil aç susuz kalanlar
Ne yerler, ne yaparlar hiç düşünmüyor sorumlular
Kadermiş deyip sorumluluklarının üstünü kapatıyorlar

Utanmadan inkar ediyorlar atalarını
Kendilerini bu mevkilere taşıyan sisteme
Durmadan sitem edip; altını oyuyorlar
Miraslarının üstüne yatıp, satıp savıyorlar

Halkım diye yanıp tutuşanlar
Siyah olan fikirlerini beyaz gibi savunanlar
Kendilerini çok dürüst diye söyleyenler
Yaptıkları yolsuzları yazmayın diye yasak koyuyorlar

Seviyoruz diye acılan kollar
Beraber yürüdükleri yollar çamur çatlak
Çamurlar sıçrattılar; vatan severlere, ona buna
Ben yapmadım; o yaptı kavgası büyüdü
Sağır sultanlar bile duydu
HÂLİL AYDIN (Sizden biri)

28/11/ 2014

Halil Aydın

İsterim

--İSTERİM--

Hani diyorum ki
Vakti, saati gelir de
Bu dünyadan başka
Aleme göç etmek gerekirse
Vedalaşmak zamanının
Yaklaştığını his ettiğim de
Yanımda kimler olsun dense?
Hayat arkadaşımın olmasını isterim
Tabi ki oda olmak isterse

Onun avuçları
Yakalasın ellerimi
O soğuklarda titreyen bedenime
Sıcak su torbasını o koysun
Ya da yanan anlıma
Soğuk suyu o bassın
O nemli gözlerini
Gözlerimden kaçırıp
Gözlerini havaya dikip
O yaşlı gözlerini kaçıra kaçıra
Beni sevdiğini söylemesini
Ne kadar çok isterim

Ağlarsam ondan başka
Kimseler görmesin
Ölümden korktuğu mu
Kimseler bilmesin
Amma gizli bir sır gibi
Ona söylerim

Ölmek istemediğimi
Her şeyin yapılmasını
Ancak ona derim
Gizli sırlarımı takatim bitmeden
Ona derim
Son nefesimde başım
Onun kucağına düşsün isterim.

HALİL AYDIN
Sizden biri

Halil Aydın

Kağnı arabaları

KAĞNI ARABALARI

Bir zamanları kağı arabaları vardı
Kağılar bir devrin kahramanlarıydı
Bir devrin işi, aşı ekmeği umuduydu
Kağı arabaları gıcırdardı
Kimisi çataktan, kimisi çökekten
Akşam üstü köyümüze girerdi

Kimisi yaylamızdan, kimisi boz tepeden
Yüklü gelirdi, gıcırtiları biri birine karışırdı
Arabanın gıcirtısında bir ahenk varsa
Koşulu hayvanlarında zevk aldığı söylenirdi
Kağı arabası üzerine ne sohbetler kurulurdu

Nice uzaktaki dağların zirvesinden geçtiler
Nice yokuşlardan indiler, nice yokuşlara tırmandılar
Kar kış demeden buzlu yollarda tomruklar taşıdılar
Nice ahşap evlerin tomruklarını kara geriştten getirdiler
Onlar unutulmaz bir karamalarımızdı

Cephelerde savaşırken kahraman askerlerimiz
Ay altında dönen tekerleriyle kağılar
Analarımızın bacılarımızın eşliğinde
Mermi, silah ve erzak taşıdılar cephelere
Nasıl unutulur kağı arabalarının sesi
Hala o gıcırdayan sesi kulaklarımda uğuldar
Kağı arabaları bir zamanın kahramanlarıdır
Halil aydın (Sizden biri) 25/11/2016

Halil Aydın

Kapılar kapandı

KAPILAR KAPANDI

Yaralıydı yüreğim zaten
Yeni yaralar eklendi üst, üste
Sevdiklerim ayrıldı tek, tek dünyadan
Yaralı yüreğim yaralandı yeniden
Kapılar tek, tek kapandı yüzüme

Sevdiklerim çıkmaz yüreğimden
Sevdiklerimin her hali
Gözlerimin önünde
Hasretleri için, için içimde
Ama kapıları tek, tek kapandı yüzüme

Sevenler cömerttir sevdiklerinden yana
Yürekler bu ayrılıklara nasıl dayansın
Hasret yüreklerde bir ateştir; seven insana
Bu yürek nasıl dayansın bunca acıya
Tek, tek suratıma kapanan kapılar

Sevdiklerimle doyasıya bir araya gelemedik
Çil tavuk yavrusu gibi savrulduk her tarafa
Ben çok sevsem de; araya girdi bazı dedi kodular
Suratını çevirdi öbür tara, selam sabahı kesti
Kapılar yine kapandı suratıma

Bu dünyada zor günler yaşadım
Kader böyleymiş diye, çektim dünyanın
Bütün gamını kasvetini
Boyumu çoktan aştı dertlerim, artık çözemedim
Kapılar yine kapındı suratıma
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Kara bulutlar

KARA BULUTLAR

Kap kara bulutlar yüce dağların başında
Dans eder gibi süzülen, içi gözyaşları gibi
Su tanecikleri dolu kara, kara bulutlar
Yüce dağların tepesine çöreklenmiş
O dağların heybeti kara bulutlar
Bıraksanız inçi gibi göz yaşlarını
Kayaların, toprağın arasından süzülerek
Kan damarları gibi derelerden nehirlerle
Nehirlerden denizlere akarak
Denizleri gölleri dolduran
Hayatımızın kanı, canı tam da sensin

Olmasan şayet;
Toprak yarım yarım yarılr
Derelerden göllerden sular çekilir
Kırbağalar yağdır Mevla'm su der gibi
Öter, öter dururlar,
Balıklar kumsallarda çırpınarak
Ölmesinin kahredici üzüntüsü
Yüreğlerimiz nasılda yakar
Topraklar yarım, yarım yarılr,
Bütünlüğünü bozularak çöle dönüşür
Faydalı canlılar ölür
Başak tutmayan ekinler,
Çiçek açmayan meyvelerin
Damarları kesilmiş gibi bütün canların
Ölümünü seyredeceğiz
Büyük bir felaketi yaşayacağız

Ey bilim adamları!
Ey yöneticiler, siyasetçiler
Ey ben yaptım oldu diyenler
İki elinizin arasına başınızı
Alıp bir düşünsenize
Başınızı yastığa koyup daha uymadan
Bu felaketi nasıl hazırladık
Nerde yanlış yaptık da
Kara bulutlardan yağmur damlarını
Bırakıp göz yaşları gibi
Doğanın yanaklarından
Niye toprağa süzülmez
Bir zahmet edip de niye düşünmezsiniz
Gerekli tedbirleri şimdiye kadar almadınız
Sorumluluk sizde, yanlışınızı düzetsenize
HALİL AYDIN (Sizden biri)

,

Halil Aydın

Karabasan

KARABASAN

En derin uykularımda
Hayvan mı insan mı?
Tam belli değil,
Dokundu yanağıma
Birkaç kez yumuşakça,
Sonra uzunca biri
Dikildi başucuma
Avazım çıktığınca
Bağırarak istiyorum,
Ama bağırarak istiyorum;
Yatağımdan evimden git
Demek istiyorum,
Diyemiyorum, ama karşımda
Uyanmak istiyorum;
Gözlerimi açamıyorum
Gecenin sesliğinde bir ses
Uyu açma gözlerini
"Boğarım yoksa seni"
Sesini duyuyorum
Ama yataktan kalkamıyorum
Gözlerim açık
San ki görüyorum
Sonra uyanıyorum;
Yatağımda doğruluyorum
Evin sağına, soluna bakıyorum,
Kapıları kontrol ediyorum,
Kimseler yok, kapılar kitli,
Sonra düşüncelere dalıyorum
Beynimin işleyişi duruyor.
Hepsi de doğru, bizzat yaşadım
Gerçek; hiç şüphem yok
Ama izahını yapmak çok zor

Halil Aydın

Kararsızlık

KARARSIZLIK

Aklıma düşersin bazen
İşte o zaman
Üzüntülerim başlar
Kimi ağlar kimi sızlar
Doluya koyarım almaz
Boşa koyarım dolmaz
Zamana oturan hatalar
Yorgun, argın gecelerime sızar..

Teselli edemem kendimi
Takılır kalır gecelerime
Nasıl yanıldık
Nasıl düştük bu hallere
Diyerek kendimi suçlarım..
Bir suçluluk duygusu
Bir soğuk sızı gibi iner yüreğime
Makara gibi sararım düşlerimi
Cevap bulamaz, tekrar geri dönerim

Düşünceler dokurum
Gecenin tezgahında
Mekîge sararım hatalarımı
Oradan oraya ilmik atarak
Çıkan desenleri, oluşacak desenleri
Desenler arasındaki ahengi
Uyumu düşünürüm..
Beğenmem yeniden
Başka renkler, başka uyumlar içinde
Yeni fikirler düşünürüm
Mekîğime yerleştiririm
Yeniden dokurum,
Sabah olmuş, güneş doğmuş
Tezgahtan bir şey çıkmamış
Böyle daha kaç günler, kaç geceler
Gececek, bilmez kimseler

Vurulmuşum kalbimden
Çare zor bulunur derdime
Düşlerim gecelerin sesliğinden
Taşar benliğimin derinliğine
Kararsızlıklar, çözümsüzlükler
Bir kurşun gibi vurur beni
Kimseler duyup bilmez

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Karda ölüm

KARDA ÖLÜM

Kar, fırtına, bora
Hiç çıkmaz aklımdan
Serilir gözlerimin önüne
Fırtına yerden alır karı
Savurur çoluk çocuğun üstüne
Küçük çocuklar ellerinde odunlar
O kışta kıyamette büzüşerek
Karlara bata çıka; giderler okullarına

Yer kar tutmuştu lapa, lapa
Kar yağıyor yağmurla karışık
Günlerden hangi gün hatırlamıyorum
Ama aylardan ocak,
Öğretmenimiz sabah ilk derse girdi
Günaydın demeden gözleri bize odaklandı
İki kardeşe; "kitap çantanızı alın
Hadi gidin evinize" dedi

Hava soğuk, yağmurla karışık kar yağıyor
İnsanlar çoluk çocuklar sokaklarda
Kimi analar çıkmış sofalara
Kim ölmüş diye soruyorlar biri birine
Kimi insanlar çıkıyor kaşa,
Bir hareket bir karmaşa seriliyor
Gözler önüne..
İki kardeş bizde çıktık kaşın arkasına
Kimi ölmüş diyor kimi kim yapmış diyor
Kimi çoluk çocuğu var diyor
Bizde karıştık yoğun kalabalık arasına
Kar üzerine uzanmış bir baba
Akan kanlar yayılmış beyazlığın üstüne
Bütün bedenim titredi
Ayaklarım çekmedi gövdeyi
Sarılmış ağlıyorlar anam bacım biri birine

Zalim bir kıştı yaşadığımız
Hala bir mih gibi çakılı yüreğimde
Bir ölüm bitmez bir acı bırakırken geridekilere
Çekilen yokluk yoksulluk
Çekilen bitmez acılar, onca eziyet
Her birimizi savurdu bilinmezliklere
Çıktık gurbet ellere
Hasret içinde biri birimizden uzakta
Yaşadıklarımızı nasıl anlatmalı
Bu vahşet, bu barbarlık
Hala günümüzde de devam ediyor
Yazık çektirmeyin bu insanlara
Bunça acıyı
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Karışık duygular

KARIŞIK DUYGULAR

Döme dağını aşınca
Boyalı köyünden esen akşam rüzgarı
Başladı mı neşem yerine gelir
Çimenlerinden tarlalarından esen
Rüzgar köyümün kokusunu bana getirir

Bir heyecan kaplar içimi
Hemen köyüme kavuşmak isterim
Nice hayaller geçer içimden
Mazi serilir gözlerimin önüne
Acı tatlı hatıraları yaşarım yeniden

Köprülü dereyi aşınca
Çapa yapan anaların yanık türküsünü
Kulaklarım duyunca
Nasıl, nasıl etkilenirim
Anam düşer aklıma
Babamı hayallerim
İleri gitmek istemez gönlüm
Hemen geri dönmek isterim

Bir acı çığlık gelir kulaklarıma
Karlara serilir gözlerimin önüne
Bir baba yatar kanlar içinde
Göğsünden akan kanlar
Karlara nasıl eritmişler
Hiç aklımdan çıkmayan
Hayalimdeki yere
Varmadan geri dönmek isterim

Bütün neşem kaçar
Bir acı çığlık kulaklarımda uğuldar
Yıllardır hiç çıkmaz aklımdan
Bir mih gibi çakılı yüreğimde
En küçük bir etki
Derinden, derinden acıtır yüreğimi

Kimsenin yüreğinin derinliklerinde acılar olmasın

HALİL AYDIN

Sizden biri

Halil Aydın

Keşke

K E Ş K E

Yine aklıma sıra düştü
Keşke düşmez olsaydı
Vardım gördüm gözümle
Keşke görmez olsaydım

Baba ocağı viran olmuş
Onca sırlarımızı saklayan evimiz
Takla atıp ağaçları sağa sola saçılmış
Kimini eller almış, ahırına damına çakmış
Kimini kasıtlı olarak yakmış
İnsanlar arasına düşmanlıklar hala kalkmamış
Yeni düşmanlıklar eklemiş
Keşke barıştırıp geri döne bilseydim

Tarlaların sınırları bozulmuş
Kimi tarlarımızı üstüne yazdırmış
Kimileri tarlarımıza sulama kanalları açmış
Yarık, yarık yarılmış
Kimi meyve ağaçlarımızı kesip yakmış
Keşke düzeltip de gele bilseydim sıladan

Kimi dostlar göçmüş buralardan
Kimi dostlar terk etmiş bu dünyadan
Kimi dost bildiğin dostlar
Suratını çevirdi suratımdan
Keşke suratına tükürüp ayrılısaydım oradan

Kimi mezarlıkların duvarları çökmüş
Kimi mezarlıkların başındaki taşlar yıkılmış
Kimi mezarlık taşlarındaki isimler silinmiş
Kimi mezar taşlarının üzerine ağıtlar yazılmış
Kimi mezarlıkları dikenler bürümüş
Kimisinin başındaki ağaçlar kurumuş
Keşke ders alıp sevgi insanlığı öğrene bilseydi
Bu insanlar

Halil bitmez bu kaygılar acılar
Üzülme düzelmez bu insanlar
Böyle gelmiş böyle gider bu düzen
Çalan çırpınlar baş üstünde gezer
Yanlışlar doğrular karışmış
Hortumların ucu kimin cebinde bulunmaz
Keşke bula bilsem de bu ne diye
Suratına yaratana sığınıp okkalı bir
Şamar atıp da döne bilseydim sıladan
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Kimsesizlere

KİMSESİZLERE

Gökyüzünü örtmüş üzerine
Yıldızlar, ay ampul kendisine
Uyku birikir ağlamaklı yüzüne
Parklarda oturur bir bank üzerinde

Kimsesizliğine, çaresizliğine
Kötü kaderine için, için ağlar
Uzanır bir bank üzerine
Yumar gözkapaklarını

Uyku tutmaz gözlerini
Kendine sorular sorar durur
Neden bu hallere düştüğünün
Sorusunun cevabını arar durur

Çözülemez zor bir sosyal problem
Anlar kendisinin gücü yetmez
Sıla der; dönsem mi acep diye düşünür
Orası da dağılmış, eski günlere dönülmez

Sabahın ayazı iliklerine kadar işler
İyice büzüşür zavallı iki kat olur
Bir dahaki uykusuna kadar
Kim bilir zavallı ne kâbuslar görür

Kendi, kedine gezerek konuşur
Kimseler duymaz mırıldanır
Kendisine, beceriksizliğine
Kötü kaderine, anasına babasına
Kinini kuser, niye bu dünyaya
Geldim yeter diyerek çaresizliğini düşünür

Acıkmıştır zavallı ne yiyecek, ne içecek
Cepte yoktur beş kuruş, kimselerden isteyemez
Tek çare; çöp bidonlarını gezer
Bulursa atılmış ekmek, yemek
Onları etrafını gözleyerek, utanarak yer

Mekânı parklardır, boş bir bank
Bulursa oturur, göz kapaklarını kilitler
Yine düşüncelere dalar, çıkış yollarını düşünür
Bazen buldum işte bu der, o kapıda yüzüne kapanır.
Zavallı kaderimmiş, çekeceğim çilem bu benim
Der kötü kaderini kabullenir, başka çare demek yok
Diye düşünür

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Koca ahlat

KOCA AHLAT

Nice insanlar gelmiş; nice insanlar
Bu dünyayı terk edip sonsuzluğa akıp gitmiş
Yaylamız da tamda tarlamızın başında
O hırçın doğanın tam ortasında
Yaşardı yıllara meydan okurcusuna

Ne su isterdi, nede köklerini saran
Toprağını kimseler çapalamazdık
Yaz gelince varırdık yanına
Dalları çakıldak gibi, meyvelerle dolardı

Duman, duman bulutlar
Hiç eksilmemişti başından
Şimşekler çakmıştı başında
Yıldırım düşmüştü gövdesinin
Tam da yan tarafına, hiçbir şey olmamış gibi
Sarıp sarmalamıştı yarasını
Ne rüzgarlar, ne fırtınalar
Sarmıştı dalarını, yapraklarını
Yinede meydan okumuştı doğanın
Tüm hırçınlıklarına

Bazen güneş çok yakınından geçmiş
Bazen yıldız yağmurları sarmıştı başını
Çoban yıldızıyla aydınlanmıştı
Sabahların erken saatlerinde
Hırçın kışın soğuklarında
Meydan okumuştı yıllarca

Yuva yapmıştı kuşlar, gök yüzüne
Uzanan dallarının yapraklarının arasına
Nice kuşları korumuştı, kışın soğuklarından
Yıllara meydan okumuştı tarlamızın başında
Kimseler bilmez kışı nasıl geçer
Yazın varınca dalları
Yaprak meyve dolmuştu başında

Tarlamızın bir ucundaydı, tam sınırda
Kimselere zararı yoktu, çobanlar,
Davarlar; yazın sıcağında yatarlardı gölgesine
Yaşardı; kimseye zararı olmadan tek başına
Dedem, ninem, babam, anam
Daha kim bilir kaç kuşaklar tanırdı
Hatırası vardı; dost düşmanla

Cahil cani bir el; altında sarıp sarmalayan
Topraktan gelen suyundan ayırmıştı
Şimdiki İŞİT canileri gibi, kesmişti boğazından
Ödün mu yaptı yaktı, yoksa
Traktöre yükleyip satıp paramı yaptı
Ahlâtımızı; kimseler bilmez

Kesen eler inşallah onmaz
Ahlatımızı yok ettiler
Hatıralara hiç saygı duymadılar
İnsanı da üzen budur işte
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Korkuyorum

KORKUYORUM

Öylesine yalnızım ki
Kendimi sanki
Kaf dağının arkasında gibi
Yalnız ve korumasız his ediyorum

Yine yalnızım
Pencereden dışarı bakıyorum
Yağmur yağıyor rüzgarla karışık
Yağmur damları pencereme vuruyor
Ağaçların dalları rüzgar önünde
Islığını çalıyor
Gökyüzü kapkara
Şimşekler arka arkaya
Işığı gözlerimi yalıyor
Yüregimi titretiyor
Arkadan gök gürlemesi
Kulakları sağır ediyor
Doğa sessizlikte
Türküsünü söyleyip duruyor

Sessizliği dinliyorum
Pencereme vuran yağmur damlarının sesine
Sobamda yanan odunların çıkardığı fısıltı
Şeklindeki sesler kulağıma geliyor
Bir inleyiş şeklinde
Bir ağlama sesi gibi
Bir eriyişin
Bir dönüşümün
Acısını haber veriyor gibi

Anılar geliyor aklıma
Şanki bir iğnenin batışı gibi
İçimi acıtıyor.
Bazıları mih gibi
Yüreğime çakılı
Ne kadar uğraşsan
Sökülüp atılmıyor
Yağmurun dinmesini bekliyorum
Hemen sokağa çıkmayı istiyorum
Ama öylesine bir ses
öylesine bir ürkeklik
Sarıyor içimi
Arkadan gelen bir aracın çarpması gibi
Toroslardan kopup gelen çığ
Benim yada sevdiklerimin üstüne
Düşecek gibi korkular
Kaplıyor içimi

Robinson gibiyim tek başıma
Balta girmemiş bir ormanın ortasında
Kayaların dibinden kaynayan pınarlar

Ulu ulu ağaçların arasında
Binlerce kuşların türkülerini söylediği
Ortamlarda
Binlerce meyve sebzelerin arasında
Eşsiz çiçeklerin çıkardığı kokular
Ortamında yaşayan robinson gibiyim
Ama korkularım var yinede

Ya vahşi o hayatın
Vakti saati belli olmadan
Acımasızca avının üzerine
Çullanıp kan revan içinde
Avını parçalayıp yok edişi gibi
Korkular kaplıyor içimi
Uykularım kaçıyor
Acılar sarıyor içimi
Hep o korkuydu içimdeki
Ya bu yaşananlar son değilse
Sıra; ya da dalgalar kime ki
Bekliyoruz durur bel ki
18/ 01/2012
HALİ,L AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Koyun koyunken

KOYUN, KOYUNKEN
Çok yıllar önce
Bir köy varmış; çok uzaklarda
Fakir mi, fakirmiş
Toprakları sarp, kayalıkmiş
Yamaçlardan akan seller
Tarlarına ettikleri ile beraber
Toprağını da alıp sürükler
Alıp derelere göllere sürüklemiş
Çok yokluk ve kıtlık çekmişler
Köylü karar vermişler
Koyun bari besleyelim demişler
Çoban tutarız, yaylalara,
Süphan dağına çoban götürür diye
Düşünmüşler. Muhtar
Çağırılmışlar gönüllü birini;
Anlaşmışlar
İlk sene çok iyi bakmış koyunlara
Etinden, sütünden, faydalanmışlar
Peynirlerini satmışlar,
Köylülerin eline para geçmiş
Yemediklerini yemişler,
Giymediklerini giymişler
Bu fikirlerinden memnun kalmışlar

Çoban şımarmış
Koyun yününden keçe yaptırmış
Keçeden kepenek diktirmiş
Koyunların önünde yürümüş
Haydi düşün arkama demiş
Hedef Süphan dağının etekleri diye
Diye düşünmüş,
Az gitmişler, uz gitmişler
Gece gündüz aylarca yol almışlar
Kimi zaman göçmüşler, kimi zaman konmuşlar
Yollarda koyunlar çok yorulmuş
Aç susuz kalmışlar,
Kimini geçtikleri köylüler çalmış
Kimini yollarda kurtlar yemiş
kimi yollarda ölmüşler
Analar yavrularını,
Yavrular analarını kaybetmişler
Çoban hiç aldırmamış

Koyunlar toplanmak istemişler
Bir karara varalım demişler, demesine
Köpekler yok öyle şey, çobandan habersiz
Toplanamazsınız diye sürünün içine dalmışlar
Kimini ısırılmışlar, kimine önüne katıp
Dağ taş demeden kovalamışlar
Köpekler sabah uykusuna yatmışlar
Koyunlar bir araya gelmişler

Baş koyun sensin demişler
Mor koyuna;
Mor koyun benim dediğimi yapın
Beni takip edin demiş
Nedir bu eziyet bu katliam
Göz yaşlarımız aktı her zaman
Nedir bu köpeklerden çektiğimiz
Özgürlüğümüz elimizden alındı
Yaşamamız başkasının menfaatine
hani bize, eziyetten başka bir pay
Demiş, yürümüş kayalıkların üstüne
Takip edin beni deyip
Atlamış çok yüksek kayalıklardan
Mor koyunun ardından
Bütün koyunlar atlamışlar
Cansız bedenleri yığılmış üst üste
Çoban başlamış ağlamaya
Dizlerini dövmüş, saçlarını yolmuş
Kendine kızıp söylenmiş
Hor baktım koyunlarıma demesine demiş de
İş işten çoktan geçmiş
Köylüler hani koyunlar demiş
Çoban attılar kendilerini kayalıklardan
Afet işlerine baş vurun öder devlet diye akıl
Bile vermiş,
Çobana inanmamışlar, varmışlar kayalıklara
Köylüler kızmışlar söylenmişler
Çobanı yakalayıp atmışlar kayalıklardan
Çobanın ölüsü de karışmış koyunların arasına
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Koyun ve kuzuları

KOYUNLAR VE KUZULARI

Koyunlar çiçekli bayırlara
Düz ovadaki taze yeşil otlara
Bayılırlar.
Şüt birikince memelerinde
Özler taze kuzularını
Tül, tül gelir gözlerinin önüne
Meler, meler dururlar
Sesini duyurmak ister kuzusuna
Karınları doyunca
Çoban indirir bir su kenarına
Öğle sıcağında ulu bir ağacın
Gölgesine yatarlar,
Çoban çıkarır belinden kavalını
Verir belini bir ağaca
Yanık, yanık kavalını çalar da, çalar
Koyunlar huşu içinde
Yavrusu gözlerinin önünde
Kavalın sesini
Geviş getirerek dinlenirler

Akşam olunca; kaştan aşınca
İnanılmaz bir hareketlilik başlar
Analar kuzularına
Kuzular analarına
Nasıl da koşarlar
Biraz şaşkınlık, karışıklık yaşanır
Sonra ortalık yatışır
Kuzular analarına, analar kuzularına
Kavuşur, kuzular analarının
Memesinde, nasıl bir mutluluk yaşanır
Gece ana kuzuları koyun, koyuna
Sarma dolaş uyurlar,
Sabah tekrar hareketlilik yaşanır

İnsanlar koyunları itaat eden
Boyun büken olarak bilirler
Teslimiyetin söz dinleyenin
Adı olarak bilirler.
Hak bildiği davalarda
Asla boyun eğmezler
İnadına ayak direnirler
Kendilerini kayalıklardan aşağı atarlar
Kurtlara yem olmak istemezler
Ama zorbalığın, adaletsizliğin
Vahşi hayatın uygulandığı
Orman kanunlarının
Olduğu dünyada ağlayarak
Boynunu teslim ederler.
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köy dedi mi?

KÖY DEDİ Mİ?

Köy dedin mi düşüneceksin biraz

Hey gidi hey!

Hele bahar geldi mi?

Yaylar, ormanlar

Yeşillğe bakmaya doyum olmaz

Kuşlar aşk şarkılarını söylerler

Kuş sesleri karışır biri birlerine

Pınarlar kaynar, sular çağıldar

Çoban avazı karşı dağlardan yankılanır

Balta sesi gelir uzaklardan

Kağnı arabaları gıcırdar yollarda

Maniler gelir kulaklara

Bostan kazan analardan bacılardan

Çayır çimen diz boyu

Aralarında çiğdem, menekşeler ve papatyalar

Güreş tutar yiğitler, gençler

Çayır çimenler üzerinde

Kaşa çıkıp samanlıklar gölgesine

Uzanıp sohbetler kurulur,

İhtiyarlar söyler, gençler dinler

Ders çıkarırlar söz, sohbet ustalarından

At koşturulur yollarda

Benim çocukluk yıllarımda

Kamcısı, yamçısı, nakışlı heybesi

Gemi, üzengisiyle donatılırdı

Atlar kışnerlerdi yazılarda yollarda

Atlar binicisine göre çeşit, çeşit yürürler

Ata binmek yiğitlik yürek ister

Yaz olur; bağ bostan beklenir

Atlar yanlarında otlatılır

Ocaklar yakılır taze mısırlar közlenir

Sonbahara doğru, şeker pancarı pekmezi

Kızılıcak ekşisi ne zahmetlerle çıkarılır,

Yardıma koşarlar yakınların, komşular

Pazartesi günü

Boyabat pazarı kurulur

Kızlar çıkar alış verişe

Ya da pencerelere;

Gözleri kocaman pırıl, pırıl

Gençlerin yüreği onar yerinden

Kale boylarına doğru gezilir

Parklarda insanlar otururlar

Gençlerin aşkları buralarda başlar

Şöyle bakıver yazıya

Êkinler boy vermişler

Yeşilden sarıya dönmüşler

Rüzgarın önünde dalgalanır dururlar
Ekinler arasında çeşitli çiçekler
Karışır biri birine
Güzellikler serilir gözler önüne
Güzel bir ürün alırsa üreticiler
Yüzleri nasılda güler

Hayalleri vardır insanların
Kimi düşün dernek kuracak
Kimi evini tamir edip; ya da yeniden yapacak
Çoluğunu çocuğunu okutacak
Mahsulleri iyi, bol çıkarsa
Daha nice hayallerine ulaşacaklar

Gurbete gider, güzel yiğit insanlar
İş aş peşine düşerler
Kimi gurbet ellerde evlenirler
Hasret çektikleri sılayı ziyaret ederler
Kimi yabancı gelinler
Kimi yabancı damatlar
Köye gelirler
Kimi beğenir kimi bizim oralar
Daha güzel diye söylenir
Kimi hemen geri döner
Kimini toprak çeker
Basar toprak onu bağrına
Saklar bağrında sonsuza kadar
Kimi tanır, kimi kimin nesi
Kimin fesi diye sorarlar

Gençler, köylerden gurbete gider
El olur, kimseler bilmez
Çeken bilir ne sıkıntılar çeker
Ne hasret çekerler
Gurbetten hısım akrabalar gelir
Sarma dolaş olur insanlar
Evlerde şenlikler başlar
Hayvanlar kesilir sırıkta kebaplar çevirirler
Özlediğin; oyun oynadığın yerler gezilir
Bağlar bahçeler dolaşılır
Eski günler yad edilir,
Çoktan silinmiştir hatıralar
Bir hüznün çöker yüreklere
Kimi zaman ağlamaklı
Kimi zaman sönmüş umutlar
Hayalleri bitmiş olarak
Yine gurbet yollarına düşerler
Bu sarmal hiç bitmez
Yine gurbet, yine el, yine çile
Yeniden başlar,
Değişik şekillerde sürer gider
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köyde hayat

KÖYDE HAYAT

Ben köy çocuğuyum
Yaylalarımız vardı bağımız vardı
Yemyeşil yazımız vardı
Tepelere doğru koşar,koşardık
Yıldızlara degeceğiz sanırdık

Dümdüz ovalara
Yemyeşil bayırlara
Hayvanlarımızı salardık
Oyun oynar,oynar
Yumurtalarımızı çiğdem menekşeyle boyardık

Ormanlara giden yolarımız vardı
Başı karlı dumanlı dağlarımız vardı
Atlarımıza kağrı arabalarımıza biner
Yaylamıza varırdık

Balta sesi gelirdi uzaktan
Yankılanır uğuldardı ormanlardan
Kağrı arabaları gıcırdardı
Az sonra girerlerdi yaylaya
Mola verip dinlenirlerdi hayvanlar

Sabah olunca koyunlar kuzular meleşir
Koyunları kuzuları sağlar analar,bacılar
Güneş karşı yamaçlara vurmada
Ağıldan çıkar davar sığırlar
Yemyeşil ormanlara dağılırlar

Öyle olunca vadideki ağaçların koyu gölgesine
Hayvanlar yatarlar
Çoban kavalını çıkarır,
Belini dayar kalın bir ağaca
Dertli dertli, çalarda çalar

Yaprak çiçek yüklüdür dallar
Mor, kırmızı,pembe, beyaz
Bir ağaç kakan ağacı gagalar
Cıvı cıvı, kuşlar öterler
Birbirlerine ses verirler uzaktan

Tül tuldür ormanlar dağlar
Güneş ışınları süzülür, dallar arasından
İğil iğil rüzgarlar eserler
Dile gelir ağaçlar
Doğa türkülerini söyler dururlar.

Akşama doğru bir bulut çöker dağlara
İnceden inceye bir yağmur başlar,
Dağlar uzaklarda kalır

Güneş batar, gece başlar
Dalıp gidersin uykulara,
Sabah olunca
Yeni bir gün başlar..

Halil AYDIN (emekli öğretmen)
HALİL AYDIN

Halil Aydın

Köyde kadın olmak

KÖYDE KADIN OLMAK
Daha güneş doğmadan
Güneş doğar gibi avlu
Kapisından dışarı çıkarlar
Sırtlarında ya çocuk beşiği
Ya da omuzlarında çapa
Orak tırpan
Düşerler yazının yollarına
Orak biçerler,
Çapa yaparlar, tırpan biçerler
Yada deste yaparlar
O yazın kavurucu sıcağına
Hiç, ama hiç aldırılmazlar
Bazen doğrular bir of! Çekerler
Bazen anaların gurbetteki çocukları
Bazen genç kızların yavukluları
Düşer akıllarına
Yanık bir gurbet, hasret türküsü
Ya da bir ağıt
Kulaklara gelir, gelir gider
O eller var ya; o elleri
Nasırlaşmış
Çatlamış hiç akıllarının işi olmaz
O yürekleri var ya yürekleri
Sevgi yüklü
Şefkat yüklü
Hasret yüklü
Tül gibi yufka yürekli
Sevecenlerdir
Mahzundurlar
Kırılğandırılar
Hiç kimseyi üzme istemezler
Hep üzüntülerini içlerine atarlar
İki damla gözyaşı rahatlatır onları
Kışın o sert soğuna hiç aldırılmazlar
İnekleri, ya da koyunları
Sabahın erken saatinde sütlerini sağlarlar
Yayıp yayarlar, çocuklarına
Sabah kahve altısı hazırlarlar
Hiçbir of bile çekmezler
O kaytanlı allı pullu üç eteğini giyerler
Tosya kuşağını sararlar bellerine
Pullu fesleri başlarında
O güler yüzleriyle
Düğünlere pazarlara giderler
Hiç kimseye eyvallah etmezler
Eşleri ya da çocukları gurbet ellerinde
Hep ne yerler ne içerler diye merak ederler
Düğünlerde, bayramlarda, tatillerde
Yollarını gözlerler
Sofalara çıkarlar; kaşa doğru bakarlar
Gelen omu diye bakarlar

Gerçek olmayınca yıkılırlar
Rüyalarım gerçek çıkmadı diye
Söylenir dururlar
Gurbet türküleri düşmez dillerinden
Sabrederler, direnirler
Nasırlı elleri
Alnındaki hayat çizgileriyle
Hayatın bütün olumsuzluklarına direnirler
Eksilmeyen umutlarıyla
Bütün olumsuzlukların üstesinden
Sabırla gelirler
Onlar anadır, genç kızlardır
İçlerinde bitmeyen umutları
Sıkı, sıkıya bağlandıkları aşkları vardır
Sabırla, inatla
Bütün zorlukların
Üstesinden gelirler
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köyden haber var

KÖYDEN HABER VAR
Bir hoş arzudur;
Köyüme gidip görmek,
Çocukluğumu yeniden yaşayıp
Hatıralarımı tazeleyip dönmek
Gitmesem yüreğim sızlar,
Görünce yüreğim ağzıma gelir
Avazım çıkıncaya kadar bağırıp
Çağırıp ağlayansım gelir..

Yol olmuş bahçeler, tarlalar
Su kanalı açmışlar gurbet cinin tarlalarından
Meralar paylaşılmış
Seni düşünen kimseler olmamış..

Göçmüş bazı evler
Temel taşları etrafa saçılmış
Çökmüş çatılar
Tütmüyor bacalar
Yalan olmuş o yiğit insanlar
Buyur eden kimseler kalmamış

O samanlık arkasındaki
Hoş sohbetler susmuş
Çakmaklar çakılmıyor
Kavlarla sigaralar artık yakılmıyor
Bom boş evler
Pencerelerden sofalardan
Bakan kimseler yok
Kavaklar göğze uzamış
Rüzgarın önünde
Yalnızlık ıslığını çalar dururlar

Sabah olunca
Sığırlar, kuyun kuzuları
Kaştan aşıp götüren,
Akşam olunca köye meleyerek dönen
Kuyun kuzular çekilmiş..
Ağıllar bomboş,
Artık cengel boynuzlu mandalar
Çamurlarda yatmıyorlar..

Yaylalar da kalmamış
Çoban avazı,
Evlerin yerlerinde yeller esiyor
Ahlatlar, eriklerin
Elmaların, açukların
Ağaçları kesilmiş
Hatıralar baltalarla, motorla
Yerlere serilmiş
Vicdanları hiç sızlamamış
Kağnı arabalarının

Gıcırtiları artık kulaklara gelmiyor.
Tekerleri bazı evlerin duvarlarına dayanmış
Boyunduruk zelveler yok artık
Boyunduruk kayışları
Ağaçlara bağlanmış
Dirgeni yabası artık değişmiş bir hoş olmuş

Öküzlere" deh" diyerek çift süren yok artık
Müzelere kaldırmışlar kara sabanı
Meşeden tabanı yok
Takım taklafat değişmiş
Bir hoş olmuş tırpanı orağı
Traktörler ve aletleri
Yazılara girmiş
Döven. altındaki çakmak taşları
Yok artık,
Patoslar, biçerler yazıda
Toplar sapı şimdi
Her şey kolaylaşmış

Gölet yapılmış çatağa
Sular dolanmış yazıyı
Erkeç kese köye ulaşmış
Zengin olmuş çiftçiler
Gurbettekilerin gelmesini
İstemeyenler var içlerinde

Fesin yerine kadınlar türban takmışlar
Uç eteği çıkarmışlar
Buluz pantolon ve etek giymişler
İşlikler evlerden kalkmış
Aba şalvar giyen az şimdi

Sabah olunca kimse erken kalkmıyor
Muhtar bağıra çığıra ancak
Köylüyü kaldırıyor
Kuşluktan önce işe başlamıyor
Yayıkla su taşıyan analar bacılar yok artık
Evlerin musluklarından sular akıyor
Elektrikler yanıyor
İdare gaz lambasını yakan yok artık
HALİL AYDIN (Sizden biri)
03/04/12

Halil Aydın

Köyüm

Köyüme hitaben
SENİ SEVDİM BİR KERE
Sevdim seni bir kere
Sevemiyorum diyemem ki
Acılar yumak, yumak içimde
Acı çekmedim diyemem ki
Acılarla sevdim seni bir kere

Anam işlikte çul dokurken
Mekiğin geliş gidiş sesine
Karışan yanık türkülerini duydum bin kere
İşledi yüreğimin ta derinlerine
O türkülerle sevdim seni bir kere
Köyüm seni sevmiyorum diyemem ki

Ayaklarım yalın ayak
Anızların dikenlerin üstüne basarak
Ayaklarımın altı kanayarak
Yürüdüm tarlalarında
Karlarında çabuk, çabuk basarak
Koşardım evimize
O meşe korunda ısınarak
Sevdim köyüm seni

Kağnı arabaları sesi ile büyüdüm
O yürek yakan köy türkülerini tarlalarda
Çapa yapan, analardan duydum
O çamurlu yollarında
Ayak parmaklarımın arasından
Kıvrılarak çıkan çamurlarını
Anam leğenlerde yıkayarak
Tozlu yollarında yürüyerek büyüdüm
O acı tatlı hatıralar oturdu yüreğime
O hatıralarla sevdim köyüm seni

O hayvan güttüğüm kırlar, yaylalar
Atalarım buralara ayak bastılar
Tarlalarını ekip biçmişler
Köyüm ekmeğin kursağımda
Sarılmışım bir kere boynuna
Anam babam gibi sana
Seni bırakamam ki
Sevdim seni sülalem gibi
Ne kadar rahat yaşasam da
Seni bir daha bırakamam
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Köyüm düşünce aklıma

KÖYÜM DÜŞÜNCE AKLIMA

Geçmiş düşünüp şöyle bir hayal kurunca
Köyüm gelir aklıma
O cehennemler, o cennetler
O tatlı, acı hatıralar
Ve o göz yaşları düşer aklıma

O şükrederek kalktığımız sofralarımızda
Ya tarhana çorbası, ya da bulgur pilavı
Yada arasına yağ sürülmüş ekmek
Ayaklar yalın ayak
Kış günlerinde altı delik ayakkabı
Diz boyu karlar içinde ıslak çoraplar
Hep düşer aklıma

Susuz kaldık yılarca
Ta çok uzaklardan su getirirdi
Sirtında ki yayıkla..
Analar o kışta, karda, tipide bile
Ter içinde kalırlardı
O fedakar analar canlanır
Gözlerimin önün de
Hastalar ölüm döşeğinde
Doktora gidemezlerdi
O çektikleri acılar düşer aklıma

Yol yoktu köyümüzde
Diz boyu çamurlar içinde
Ayak parmakları arasından
Kırılarak çıkardı çamurlar
Bir ipliğini çeksen
Kırk yaması dökülecek olan
O üstü başı perişan
o çocuklar, o insanlar
Hiç çıkmaz aklımdan

Çamaşır yıkamak için ta
Çayın başına giderlerdi
Sırtlarında kazanlar, tavalar
Suyu ısıtmak için odunlar
Bir o kadar çamaşırlar
O anaların çektikleri
O eziyet o cefalar
Hep düşer aklıma

O ipek halı gibi uzanan
O topraklar
O topraklarda yetişen mahsuller
Onları toplamak için
Sallanan tırpanlar
O harmanlar,
O gece sabaha kadar

O som savurmalar
O elemeler, o yıkamalar
O kurutmalar
O değirmenler o ekmek yapılan tekneler
O acılar, o eziyetler
O göz yaşları hiç gitmez gözlerimin
Önünden..
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köyüm gibi güzelsin

Beşte Güne
KÖYÜM GİBİ GÜZELSİN
Giyinip kuşanıp poz vermişsin arkadaşlarınla
O ipek gibi saçlarınla
O renkli tokalarınla
Bizim köyün yamaçlarında açan
Kır çiçeklerine benzemişsin
Senden güzeli yok bir tanem
O arkadaşlarının arasında

Benim doğup büyüdüğüm köyümde
Yazımızda ekinler vardı
Binlerce çiçekler ekinler arasında açardı
Rüzgar önünde ekinler, çiçekler
Dalga, dalga süzülürdü
Renkler biri, biri ile iç içe girer
Renk cümbüşüne bürünürdü
Sende o kıyafetinle
Köyümün yazısındaki
O güzelliklere dönmüşsün

Benim doğduğum köyümde
Akşam olunca; davarlar sığırlar
Kaştan aşarlardı
Yavruları ahırı açınca
Nasıl da analarına koşarlardı
Hasret biter sarma dolaş yatarlardı
Sende okuldan gelince
Nasıl koşarsın anana
Seni böyle görünce
Köyümdeki o eski manzaralar
Serilir gözlerimin önüne

Sen akıp giden hayatta
Köyümün güzelliklerini hatırlattın bana
Sen de köyüm gibi güzelsin
Köyümün çiçekleri gibi
Kokunu ciğerime çekerim
O sinen kokunla, sen olmayınca yanımda
Hem köyümün, hem de senin
Hayalinle tekrar yaşarım
Güzel torunum benim
Seni öper koklarım
Kırlarda açan çiçeğim benim

Deden: HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Köyümde manzaralar-2

KÖYÜMDEN MANZARALAR -2

Çıkarsan kaşa
Hele bir bakiver yazıya
Buğdaylar altın sarısı
Ispatanlar, gelincikler, papatyalar
Çiçek aştı şimdi
Rüzgarlar hafif, hafif ok şarlar
Renkler biri birine kaşırlar
Dalgaların biri biter; biri başlar
Ne güzeldir köyümde manzaralar
Ufka doğru dağlar, ormanlar uzanırlar
Sular çatakta çağıl darda, çağıldar
Aşağılarda çamaşır, ekin yıkarlar Fatmalar
Gurbetteki çocuklarını düşünür Hacca analar
Bentte mandalarını yıkar delikanlılar
Hayaller kurarlar genç kızlar
Bir başkadır köyümde manzaralar
Akşam olunca sürüler döner köye
Kuzular meler, analar meler
Analar, kuzular koşarlar biri birlerine
Hasret biter, geceler analarıyla
Geceleyin bir sessizlik çöker köyüme
Bir köpek sesi, bir horoz sesi
Böler sessizliği
Bir başkadır köyümde geçeler
Sabah olunca çifte gider Ömer dayı
Hamurunu yoğurur Ayşe teyze
Ekmeğini pişirir Çal pınarlı teyze
İçi yağlısı hazırsa, otururlar çocuklar sofraya
Çocuklar yemek götürür tarlarda çalışanlarına
Dönünce koşarlar okullarına
Benim köyümde bir başkadır manzaralar
Güneş aşar Erkeç kaşından
Aydınlanır karşı dağlar yamaçlar
Çapa yapar gelin bacılar
Terleri karışır kara toprağa
Maniler, türküler uzaklardan
Yankılanır dağlardan
Bir başkadır köyümde tarlarda çalışmalar
Ne güzel dostluklar kurar insanlar buralarda
Göge değer kavaklar, dallarına yuva yapar Kuşlar,
Meyve sebze dolu her taraf
Buz gibi pınarlar kaynar yamaçlardan
Kaval sesi duyulur düz meşelikten
Avaz sesi duyulur çobanlardan
Ağılını yapmak için kazık çakar Mehmetler
Uzaklardan tokmak sesi gelir
Biri birine seslenir kaştan insanlar
Uzanırlar samanlıkların koyu gölgesine
Geçmişten, geleceklerden hoş sohbetler başlar
Ne güzeldir benim köyümde manzaralar
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köyümde manzaralar

KÖYÜMDEN MANZARALAR

Çıkarsan kaşa
Hele bir bakiver yazıya
Buğdaylar altın sarısı
Ispatanlar, gelincikler, papatyalar
Çiçek aştı şimdi
Rüzgarlar hafif, hafif okşarlar
Renkler biri birine kaşırlar
Dalgaların biri biter; biri başlar
Ne güzeldir köyümde manzaralar
Ufka doğru dağlar, ormanlar uzanırlar
Sular çatakta çağıl darda, çağıldar
Aşağılarda çamaşır, ekin yıkarlar Fatmalar
Gurbetteki çocuklarını düşünür Hacca analar
Bentte mandalarını yıkar delikanlılar
Hayaller kurarlar genç kızlar
Bir başkadır köyümde manzaralar
Akşam olunca sürüler döner köye
Kuzular meler, analar meler
Analar, kuzular koşarlar biri birlerine
Hasret biter, geceler analarıyla
Geceleyin bir sessizlik çöker köyüme
Bir köpek sesi, bir horoz sesi
Böler sessizliği
Bir başkadır köyümde geçeler
Sabah olunca çifte gider Ömer dayı
Hamurunu yoğurur Ayşe teyze
Ekmeğini pişirir Çal pınarlı teyze
İçi yağlısı hazırsa, otururlar çocuklar sofraya
Çocuklar yemek götürür tarlarda çalışanlarına
Dönünce koşarlar okullarına
Benim köyümde bir başkadır manzaralar
Güneş aşar Erkeç kaşından
Aydınlanır karşı dağlar yamaçlar
Çapa yapar gelin bacılar
Terleri karışır kara toprağa
Maniler, türküler uzaklardan
Yankılanır dağlardan
Bir başkadır köyümde tarlarda çalışmalar
Ne güzel dostluklar kurar insanlar buralarda
Göge değer kavaklar, dallarına yuva yapar Kuşlar,
Meyve sebze dolu her taraf
Buz gibi pınarlar kaynar yamaçlardan
Kaval sesi duyulur düz meşelikten
Avaz sesi duyulur çobanlardan
Ağılını yapmak için kazık çakar Mehmetler
Uzaklardan tokmak sesi gelir
Biri birine seslenir kaştan insanlar
Uzanırlar samanlıkların koyu gölgesine
Geçmişten, geleceklerden hoş sohbetler başlar
Ne güzeldir benim köyümde manzaralar
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Köyümden çıktım yola

Köyümden çıktım yola
Çocukluk aşkım pencerede
Bir gülmedi yüzüme
Elimde tahta bavul
Anamla beraber vardık kaşa
Vedalaştık anamla
Gözlerim buğulu, buğulu
Göz yaşlarım dolu, dolu
Düştüm yollara..

Düzmeşe düzlüktür; az sonra
Kese köy Begülebek göründü
Yollar yokuşlu, kıvrımlı
Yoruldu mu; Kuyucak'ta
Verilir mola..
Döme dağını aşınca
Boyabat göründü

Gölköy neresidir
Öğretmen okulu, varmış orada
Kastamonu oradan uzak mı
Gelecek gözlerimin önünde
Korkularım yüreğimin derinliklerinde
Köyüm, hatıralar serilir gözlerimin önüne
Ayrılık çok zor; aklıma geldikçe
Gözlerim yaş dolu, dolu
Gidiyorum yeni geleceğime
Endişelerim var, korkularım var
Taa yüreğimin derinliklerinde
Hele bir varabilsem şu Gölköy'üne

Gurbete çıkmak zor olurmuş
Yüreğinde bitmeyen endişelerin olur
Özlersin sevdiklerini
Mektuplarını haberlerini beklersin
Gelen mektuplar okunur
Sana yoksa mektup
Yüreğine bir acı sokulur
Gözlerin buğulu, buğulu
Endişeler sarar yüreğini

Kış olur yaz olur;
Mevsimler döner güz olur
Bir acı haber duyarsın
Anan uçmuş sonsuzluğa
Dünyan yıkılır başına
Korkuların gerçek olur
Her şey zindan olur
Tek başına anasız kalınca
Boynun bükülür
Sığmasın bir yerlere
Anamın yemeklerini artık

İsteyip yiyemesin
Kan bağı olanların yanında bile
Ananın evi gibi rahat edemesin
Tatillerde sığmasın bir yerlere
Tatillerin gelmesini istemesin
Artık yaşamak çok zor olur..
HALİL AYDIN(Sizden biri)
06/07/13 cumartesi

Halil Aydın

Köyümden çıktım yola

KÖYÜMDEN ÇIKTIM YOLA
Köyümden çıktım yola
Köyümden çıktım yola
Çocukluk aşkım pencerede
Bir gülmedi yüzüme
Elimde tahta bavul
Anamla beraber vardık kaşa
Vedalaştık anamla
Gözlerim buğulu, buğulu
Göz yaşlarım dolu, dolu
Düştüm yollara..

Düz meşe düzlüktür; az sonra
Kese köy Begülebek göründü
Yollar yokuşlu, kıvrımlı
Yoruldu mu; Kuyucak'ta
Verilir mola..
Döme dağını aşınca
Boyabat göründü

Gölköy neresidir
Öğretmen okulu, varmış orada
Kastamonu oradan uzak mı
Gelecek gözlerimin önünde
Korkularım yüreğimin derinliklerinde
Köyüm, hatıralar serilir gözlerimin önüne
Ayrılık çok zor; aklıma geldikçe
Gözlerim yaş dolu, dolu
Gidiyorum yeni geleceğime
Endişelerim var, korkularım var
Taa yüreğimin derinliklerinde
Hele bir vara bilsem şu Gölköy'üne

Gurbete çıkmak zor olurmuş
Yüreğinde bitmeyen endişelerin olur
Özlersin sevdiklerini
Mektuplarını haberlerini beklersin
Gelen mektuplar okunur
Sana yoksa mektup
Yüreğine bir acı sokulur
Gözlerin buğulu, buğulu
Endişeler sarar yüreğini

Kış olur yaz olur;
Mevsimler döner güz olur
Bir acı haber duyarsın
Anan uçmuş sonsuzluğa
Dünyan yıkılır başına
Korkuların gerçek olur
Her şey zindan olur
Tek başına anasız kalınca
Boynun bükülür

Sığmasın bir yerlere
Anamın yemeklerini artık
İsteyip yiyemesin
Kan bağı olanların yanında bile
Ananın evi gibi rahat edemesin
Tatillerde sığmasın bir yerlere
Tatillerin gelmesini istemesin
Artık yaşamak çok zor olur..
HALİL AYDIN(Sizden biri)
06/07/13 cumartesi

Halil Aydın

Köyümü gördüm

KÖYÜMÜ GÖRDÜM

Özledim de hele gideyim dedim köyüme
Toprağına ekilen tohumu, sabanı, tabanı
Mandası, öküzü, boyunduruğu, zevlesi, değişmiş

Kağnı arabası gıcırdardı çatakta, yaylamızda
Şimdi traktör sesi ve mazot kokusu yayılmış etrafa

Düğünleri vardı; günler öncesinden gelirdi çalgıcılar
Davullara vurulur, zurnalar yanık, yanı çalardı,
Gençler diz vurup Sepetçi oğlunu oynarlardı,
Analar bacılar düğün, gelin evinde toplanır, türküler yakardı

Komşu köylerden misafirler gelir, ev, ev paylaşıldı
Onlar ağırlanır, yarışircasına gelen misafirler sırayla oynardı
Davulcular o özel kıyafetleriyle oynarlardı
Kız evinde kınalar yakılır, kız anası ağlama havası içli, içli çalınırdı

Er meydanıydı harmanlar, yiğitler boy, boy güreş tutarlardı
Düğün sahibi bayağı pahalı hediyeler koyardı,
Kulaksızlar, mahirler, fethiler, kara Mehmetler, yaşarlar
Bizim köyümüzün bağrında yetişen yiğitlerdi

Gelin almaya gitmek için, hazırlıklar, telaşlar gözlenirdi
Atlar eyerlenir, heybeler terkinde, kırbaçlar ellerinde
Gem verirler atlara, binerlerdi insanlarımız o atlarına
Koşu yaparlardı boş meydanlar da, at kışnemesi,
Kağnı arabası sesine karışırdı, çok heyecan duyardı insanlar

O yiğit insanlar, o güzel insanlar kimi yaya, kimi atlarıyla
Kaşı; aşır, aşır çekip, çekip gitmişler yok o güzel insanlar
Atlar kışnemiyor artık harmanlarda, sorta çayırında
Düğünü, o güreşleri çoktan bitmiş mazi olmuş artık

Analar bacılar fes giyerlerdi, fese altın veya pullar takarlar
Alınlarına doğru düşerdi, Tosya kuşağı bellerinde
Oyalı etekleri önlerinde, kaytanlı üç etekleri sırtında yazması başlarında
O fesinden, pulundan o eteğinden bir şey kalmamış,

Geride kalan insanların hüznü bakışlar, çatılmış kaşlar
O soğuk soğuk davranışlar
Yıkılmış o ağaçtan; güzel evler,
Yıkılmış duvarlar, saçılmış taşlar
İklimini değiştirmiş bentler ve de barajlar
Ne eski karı, ne kışı, nede baharı kalmış

Hani nerede bağların bahçelerin, hani nerede senin ataların
Bağrında büyümüştü yedi kardeşin; hiç birisi toprağında değil,
Yine hüznü bu garibin, kapısına varacak kimsen kalmamış
Yine hayallerim, yine düşlerim yıkıldı, yine bana hasret, gurbet düştü
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Kumru yavrusu

KUMRU YAVRUSU

Bir kumru yavrusu cam kenarında
Ğagasını uzatarak anasını bekliyor
Üşümüş, acıkmiş ğagasını uzatıyor
Tüyleri yeni çıkıyor çırpınarak kendine geliyor
Kendi sevgi anlayışımın derinliklerinden
Beni alıp taa çok uzaklara; geçmişime götürüyor
Bazen sevgi gibi, bazen çekilen açlık gibi
Bazen hüzün gibi, mutluluk gibi
Karışık duygular serildi gözlerimin önüne

Şuurumun altında ne varsa dalga, dalga
Birden çıkıverdi şuurumun üstüne
Anam, babam, kardeşlerim
O acı tatlı hatıralar serili verdi
O puslanmış gözlerimin önüne
O genç yaşta uçup giden canlar
O yetim kalmış çocuklar
O kışta kıyamette ayakları yalın ayak
Karlar üstünde ayağının birini koyup
Öbürünü çabuk, çabuk kaldırıp indiren
O çorapsız, yalın ayak o insanlar
O acı tatlı hatıralar, serildi gözlerimin önüne
Bazen hüzünlenip, ağlatır ya insanı
Bazen de bazı komiklikler güldürür ya insanı
Hepsini de yaşattı bir anda bana

O avucumun içinden uçup giden o hayatın
Düşünceler yumağında buğulu gözlerimle
Geçmişe dalıp öylesine yaşadım bütün anları
Bir düşünce yumağı gibi, açıp, açıp bir türlü bitmedi
O acılar, o kahreden ölümler, o kalleslikler
O kurnazlıklar, o yalan dolanlar
O hiç yerine adam öldürmeler, o ağıtlar
Daha neler, neler geliverdi aklıma
O kendi sevgi anlayışımın derinlerinden
Çekip giderken o son yaz güneşi
O soğukta anasını bekleyen kumru yavrusu
Alıp getirdi beni çok eski günlere
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Küllenen yaralar

KÜLLENEN YARALAR

İçimde yaralar kllendi derken
Yanar da yanar için, için
Alevlenir birden
Yakar da yakar içimi yeniden

İnsanlar gelir aklıma
Terler boncuk, boncuk alnında
Koşarlar dolmuştan dolmuşa
Aşarlar Kaşlardan aşağıya
Yatar cansız bedeni tabutlarda
Çürür bedenleri topraklarda
Küllenen yaralar
Alevlenir birden
Yakar da yakar içimi yeniden

Sorarım kendi kendime
Neden gurbet neden hasret
Alnımızda neden kara yazı yazıldı
Mezarlarımız değişik değişik memleketlerde
Cevabını bulamam da
Küllenen alevler içimde
Yanar için, için içimde

Çocukluğum gelir aklıma
Anam kara saban arkasında
Dağ yolunda kışta kıyamette
Ekmek yapacak sabahın kuşluğunda
Çocuklarını doyuracak yağlı yavan
Üstü başı unlar içinde
Çökek yolunda sırtında yayıkla
Sıcaklarda tarlalarda orağıyla
Gelir gelir gider gözlerimin önüne
Küllenen yaralar alevlenir yeniden
Yanar içim alev, alev içimde

Daha neler, neler saklı
Bu yürekte
Hepsinin de benzin dökülmüş üstüne
İçim alev, alev
Kllenmez bu yaralar
Yanar da yanar içimde

HALİL AYDIN

Sizden biri

Halil Aydın

Masal

MASAL

Hani ya; masallar vardır ya
Yedi başlıklı korkunç canavar gibi;
Bütün köylülerin hayvanlarını
Canlı, canlı yutar ya,
Kimseler korkusundan yanına
Dahi varamaz ya..

Hani adsız diye biri var ya,
Kahramanlığını ispatlamayanlara
İsim konmazmış ya o zamanlar da
İşte o yiğitlerden biri;
Yedi başlı canavarı öldürmeyi aklına koyar ya
Hani o adsız yiğit
Kır atına binip de
Dağları kır atı ile kuş gibi uçup da
Dere, tepe dümdüz gidip de
Yedi başlı canavarın peşine düşer ya
Hani ya, atını sürünce dağlara bir dağın ardından
Dağları yırtarcasına, bir ses duyarda
Sürer ya atını dörtnala o tarafa

Balta girmemiş ormanların içine dalarda
Sarmaşıklar, dev çamlara sarılmışlar
Salkım, salkım sararmış üzümler
Ağaçların tepelerine sarmışlar
Renge renk çiçeklerden gözlerini alamamış da
Etrafın güzelliğine hayretle bakarken
Yedi başlı canavarı uyurken
O güzelim çiçekler arasında görüp de
Yavaş, yavaş yaklaşır ya
Sonra kılıcını çekip
Başlarını tek, tek koparıp da
Nakışlı heybesinin içine koyup da
Yedi başlı canavarı öldürdüğünü
Köyün korucusu ilan eder ya
Kırk gün, kırk gece o köy meydanın da
Çoluk, çocuklar bayram yaparlar ya
Sonra Dedem Korkut'u çağırırlar da
O yürekli insana dualar eşliğinde
YİĞİT imini verirlerdi ya
Ondan sonra ismini yiğit olarak çağırırlardı

Yedi başlı canavarlar ülkede çoğalmış
Yok, edecek yiğitler; yok artık
O fedakâr, cefakâr, yürekli, güzel insanlar
Al yeleli atlarına binip çoktan kaşı aşip gitmişler
Bir daha geri gelmezler, beklemeyin nafile
HALİL AYDIN

Halil Aydın

Matematiği uygula sonsuzluk çıkar yinede

MATEMATĐİ UYGULA SONSUSLUK

ÇIKAR YİNEDE

Korkularım var benim
Keşkeklerimi yok edemiyorum
Güvenim kalmadı hiçbir şeye
Söylenenlere artık inanamıyorum

Sessizlik hakim gecelerime
Geçmiş sararım içime
Eviririm, çeviririm
Tezgahta dokurum
Beğenmem tezgahtan çıkanı
Yeniden pişman olurum
Keşkekleri yok edemem yine de

Yıldızları sayarım geceleri
Yıldızlara öylesine parlak
Öylesine ferah ki
Asteroitler kayarlar
Işık saçarak
Yıldız yağmurları gözlerimin
Önün de, tükenişlerine
Hiç pişmanlık duymuyorlar

Oyun oynardık seninle
Bazen de saklan bağ
Ben hep ebe
Sen kuytu yerlere saklanırdın
Karanlıktan korktuğın halde
Sobe yapıp gittin be bilader
Bir elveda demeden
Ne sen beni, ne de ben seni
Göremedik işte
Güler yüzünle ık
Bir daha sobele beni
ık o kuytu yerden
Sobele beni her gece

Alışamadım yoluğunuza
Çok ağladım ama yokluğunuza
Sen duymasın belki
Nail olur size
Demek ki her şey boş
Bütün matematiği uygula
Sonsuzluk çıkıyor canlılara
HALİL AYDİN (Sizden biri)
12/06/13

Halil Aydın

Meleğim

MELEĞİM

Meleğim ne güzel oyuncakların vardı
İnan evin bir odasına sığmazdı,
Çoğu Barbie kızlardı
Onun elbisesinin, ona giydirir
Takıp takıştırıp, şapkalar, tokalarlar takar
Ne güzelde yakıştırıp bezerdin
Onlarla oynar, kurkular kurardın
Zamanın akıp geçtiğinin farkına bile varmazdım
Oyuncakların arasında yıldız gibi parlardın
Oyuncaklarından ihtiyar baba anneyi
Hasta yapardın, başını bağlayıp
Yatağına yatırıp yorganla kaplardın
Elinde çiçek dolu sepet
Yiyeceklerle seke, seke salondan içeri girerdin
Kurtlarla anlaşp dostluk kurar
Beraber hastayı ziyaret giderdin
Yine onlarla geri dönerdin
Ne güzel dostluklar kurardın

Sorular sorar, kurgular kurardın
Cevaplarını arar, böylemi diye sorardın
Rüzgarın önünde inleyen ağaçlara ağlardın
Yaralanan çam ağacından akan reçineye
Ağaç ağlıyor diye acırdın
Doğayı çiçekleri sever onların içinde
Kuşlar gibi koşup eğlenmeyi ne de çok severdin
Kağıt kalem isterdin, alırdın eline
Ne de güzel resimler çizerdin
Çizgiler düzgün, ölçüler yerinde
Boyardın bir güzelce
Bazıları defterimde
Bazıları bilgisayarımda
Geleceğinin resmini bilmeden çizerdin

Yaşadığın olumsuzluklar büyüttü seni
Biliyorum meleğim
Küçük yaşta ortamı yumuşatmak için
Akıllıca araya girerdin meleğim
Acın büyük olumsuzluklar etkiliyor seni
Hepsinin farkındayım meleğim
Elimden elimizden bir şey gelmemenin
Acısını hep beraber yaşıyoruz meleğim
Seni unutmam, eskisinden çok severim
Dedem diye kollarıma koşusun
Boynuma sarılıp masallar anlatarak
Uykulara dalışın, gözlerimin önünde
Unutmadım unutmadık meleğim
Her zaman seninleyiz meleğim
Acını bitir, at artık içinden
Senin suçun yok diye telkin et kendini
Ailene dön, yine onların sevgisiyle

Yüreğini büyüt, yine bizim sevgimiz
Sarsın sarmalasın ki sevgilerin büyüsün
Yanımızda ol buda yeter..
HALİL AYDIN (Deden)

Halil Aydın

Meleket türküleri

MEMLEKET TÜRKÜLERİ

Acıların, kötü kaderin feryadının
Dışa vurumudur türkülerimiz,
Yüreklerdeki yangını dile getirirler
Tarlarda, bahçelerde orak biçen
Çapa yapan analarımızın bacılarımızın
Gurbetteki oğluyla, yavuklusuyla
San ki konuşur, türkülerle
Bazen taşlama, bazen sevgisini
Haykırır konuşur türkülerle
Gurbet, hasret yüreklerden dökülür
Koyu ağaç gölgesine sürüsünü yatıran çobanın
Kavalını belinden çıkarıp, yanık, yanık çaldığı kavalı
Söylediği türküsü kendisinin sürüsünün
Dinlenmesi serinlemesi olumsuzluklara
Haksızlıklara karşı bir haykırışın ferahlanmazı olur
Kadere karşı bir karşı koyma bir çığlık
Bir boşalma ile dinlendirir insanları
Türkülerdir gönülleri rahatlan
Türkülerdir insanları keder den gamdan
Kasavetten uzaklaştırıp ferahlatan
Türkülerdir memleketinin taşını toprağını
Çiçeklerini ekinlerini, başaklarını
Pınarlarından çağıldayarak buz gibi akan sularını
Değirmenlerini, unlarını anaların ekmeğini
Tarhana çorbasını yemeklerinin, çöreklerini
Anlatan ah o yanık gurbet Türküleridir
İşlikte çul dokuyan, mekiğin gidip gelme sesine
O ilmiklere karışan ananın yanık türküsü
Yüreklerden hiç çıkmayan, bir hasrettir.
Bağrı yanık yüreği yaralı, gözü yaşlı anaların
Bacılarımızın sesi, bir güzelin yüreğindeki sevgi
Hasreti gönül nağmelerine, sazlara düşer
Dillere düşer, söylenir, çığırılır
Süzülür düşer yüreklere,
Gelir geçmişten günümüze
İçinde ne acılar, ne sevdalar saklıdır
Bize bizi anlatır bu memleket türküleri
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Mor koyun

MOR KOYUN

Köylüler toplanmış karar vermişler
Bir delikanlıya çoban sen sin demişler
Tam altı yüz koyun teslim etmişler
İlkbaharın sonu, yazın başlangıcında
Süphan dağında otlatması için yetki vermişler

Çoban koyun yününden keçe,
Keçeden kepenek diktirip giymiş
Tam zamanı diye yollara düşmüş
Gece gündüz dememişler,
Köylerden, kasabalardan geçmişler
Bir ay sonunda Süphan dağına varmışlar
Çadır kurmuşlar, köpeklerle kulübe yapmışlar

Koyunlar yollarda çok yorulup eziyet çekmişler
Aç susuz kalmışlar, kuzular, analar yollarda ölmüşler
Kimi sakat kalmış, kimi yürüyememiş, köpeklerle yem olmuş
Kimini yollarda kaybetmişler, kimini de köylüler çalmış
Köpekler hiç rahat bırakmamış, hem sağından,
Hem solundan saldırmışlar ısırp yaralamışlar
Çoban nasıl olsa köpekler var, diye hiç aldırmamış

Koyunlar toplanmak istemişler
Köpekler yok öyle şey diye, sürünün içine dalmışlar
Kimini ısırılmışlar, kimini yaralayıp: ayaklarından sürümüşler
Kimini dağ taş demeden kovalamışlar
Köpekler sabah uykusundayken; koyunlar toplanmışlar
Mor koyunu baş koyun seçmişler,
Mor koyun bizim sırtımızdan bunlar saltanat sürdürüyorlar
Bakın köpeklerin kulübesine, bakın çobanın çadırına,
Köpeklerin önünde bizim sütümüz, çobanın önünde kavrulmuş et
Hepsi de bizim sırtımızdan; bize de günlerce ot toplamak düşüyor
Adalet bu mu arkadaşlar, bizi dışarıda yatırıyorlar diye haykırmış
Koyunlar can kulağı ile dinleyip hep bir ağızdan haklısın baş koyun demişler

Mor koyun öyleyse düşün peşime deyip
En yüksek kayalıklara doğru yürümüş
Altı yüz koyun onu takip etmiş, yüksek kayalıkların
Başına kadar gelmiş, önden baş koyun atmış kendini
Arkadan bütün koyunlar atlamışlar, cansız bedenleri
Yığılmış üs üste, çoban ağlamış sızlamış, dizlerini dövmüş
Saçlarını yolup ağlayıp; sızlamış,
Ben şimdi köylülere ne diyeceğim, diye düşünmüş

Çoban köye dönmesine dönmüş ama
Köylüler koyun kuzularımız hani diye sormuş
Çoban mahcup; zor zar öldüler diyebilmiş
Köylü kızmış söylenmiş, kimi üstüne yürümüş
Kimi yakasını toplayıp, yumruk atmış
Çobanı yakasından, paçasından tutup
Haydi göster ölülerini diye beraber öldükleri yere gelmişler

O kadar çok kızmışlar ki, çobanı koyunların atladığı kayalıklardan
Atmışlar aşağı, çobanın ölüsü koyunların ölüsüne karışmış
Kimsede yazık oldu çobana dememiş, hatta çok iyi oldu,
Bundan sonra bütün çobanlara ders olsun diyenler bile olmuş
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Mutluluk yakında

MUTLULUK YAKINDA;
Bak yemyeşil bir vadi
Dolaş vadiyi boydan boya
Çiçek, çimen kokuları
Eğlensin dalga, dalga
Sağlarının arasında

Haydi, tut elimden
Gezelim vadiyi doya, doya
Karşıda kral mezarları
Geceleri gizem dolu loş ışıklar
Yayılır gece boyunca

Kayalar arasında Hazeranlar konağı
Kemanını tellerinden, o güzel sesinden
Vadiye yayılır, Türk sanat müziğinin
En güzel nameleri, karışır yeşil ırmağın
Çağıldayan sesine

Ferhat sabırla delmiş kayaları
Şirinin öldüğünü duyunca
Ferhat'ta öldü diyor efsaneler
Sular ondan sonra gürleyip akmış

Mutluluk çok yakınında
Kemanın yayının arasında
O güzel sesinden çıkan namelerinde
Vadiye Hazeranlar konağından yayılan
Sazının tellerinde,
Haydi, çok yakınında; yakalasana
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Kızım NİMET AYDIN Amasya müzik öğretmeni olarak atanmıştı

Halil Aydın

Nası olsa bir gün anlarsın

NASIL OLSA BİR GÜN ANLARSIN
Sakın bu yiğitlik, bu güzellik
Bir ömür boyu sürer sanma
Yıllar, yılları kovalayınca anlarsın
Alının yüz hatların burunca
Kaşların, saçların ağarınca anlarsın

Ömründen günler çalar yarınlara
Hazana döner yaşadığın anlar
Hilal kaş altındaki gözlerine
Sis çöküp puslanınca
Yazıları okuyamayınca, iğneyi
Telleyecek birini arayınca anlasın

Delikanlılık çağındaki o güç, o kuvvet
Yavaş, yavaş kaybolunca,
Dizlerin ağrıyıp, kolların tutmayınca
Düz yolda bile, adım başı yorulunca
Nefesin taşıp oturunca anlarsın

Gençlik çağındaki resimlerine bakınca
Hiç birisi biri birine benze-meyince
Ben miyim Allahım diye tereddüde düşünce
O eski günler, o şevk, o heyecan
Yavaş, yavaş bitip bir karamsarlık
İçine iyice çökünce anlarsın

Duymayınca kulakların
Ne olmuş diye tekrar sorunca
Eşinde, kızından, oğlundan
Of! Ah çekerek terslenince
İşte o zaman üzülmeye anlarsın

Hastane yolunu bilmezken
Yoğun bakımlarda yatarsan eğer
Poşet dolusu ilaçlarla yollara düşersen
Hayatta kalmak için verdiğin mücadele bitince
Kara toprağa canlar sarılınca
Nasıl olsa; o zaman sen de anlarsın
HALİL AYDIN (Sizden biri) 08/12/2014
Pazartesi

Halil Aydın

Nasıl kıydınız

NASIL KIYDINIZ

Beyler cumhuriyetin kazanımları olan
Fabrikaları nasıl kıyıp ta sattınız
Vatandaşımız olan işçilerimizi
İşten çıkartıp nasıl sokağa attınız
Çoluğum, çocuğum aç, bir ekmek bile
Götüremiyorum evime diye;
Sesini ilgililere duyurmak isterken
O kışın sağunda elinde yavan ekmekle
Hangi vicdanla buz gibi havuza attınız
Nasıl kıydınız insanımıza

Milleti lime, lime parçaladınız
Kutuplaştırıp biri birine düşman yaptınız
Fikrini beğenmediklerinizi hapselere attınız
Ergenekon, poyraz köy, balyoz dediniz
Bunlar camileri bombalayacaklar,
Vatana ihanet ettiler dediniz.
Kimi hasta, kimi yaşlı, yurt severleri habise
Attınız. Kimi orada öldü, kimi yıllarca yattı
Perişan ettiniz hem onları hem yakınlarını
Savcısı olduğunuz mahkemeler için
Paralel devlet kumpas kurmuş diyerek
Yine mağduru oynadınız
Nasıl kıydınız bu yurdunu seven insanlara

Demokrasi mücadelesi diyerek
Her gün, her saat verdiğiniz demeçler
O ürkütücü, o öfke dolu konuşmalar
O bitmeyen nefret, kin dolu konuşmalar
Daha da çok korkuturken insanları
Ayakkabı kutularında milyon dolarlar
Para sayma makinaları, para koyma kasaları
Çıkınca bakan çocuklarının evlerinden
Şavcıların, hakimlerin polislerin yetkileri alındı
Ellerinden o kışta kıyamette sürüldü her tarafa
Nasıl kıydınız çoluğuna çocuğuna

Bir paralel devlet diye tutturdular
Yine biz mağduruz diye bağırdılar
Hani beraber yürümüştünüz yollarda
Demek vardınız yolun sonuna
Biri birinizi attınız yardan aşağı
Şimdi ben suçlu değilim,
O diye bağırıyorsunuz
Onarılmaz yaralar açtınız insanlarımıza
Hani beraber ıslanmış tınız yağmurlarda
Demek asit yağmurlarımış
O yağmurlar o kadar kara delikle açtı ki
İnsanın yüreklerinde onaramazsınız artık
HALİL AYDIN (Sizden biri) 30/01/2014

Halil Aydın

Nazım Hikmet'ten

NAZIM HİKMET 'EN
Dörtnala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısarak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim!
Bilekler kan için de, dişler kenetli
Ayaklar çıplak
Ve ipek gibi halıya benziyen bu toprak
Bu cehennem, bu cennet bizim
Kapansın el kapıları bir daha açılmasın
Yok edin insanın, insana kulluğunu
Bu davet bizim
Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine
Bu hasret bizim..

Ben ceviz ağacıym Gülhane parkında
Yapraklarım suda balık gibi kıvıl, kıvıl
Kopariver, gözlerinin, gülüm, yaşını sil
Yapraklarım ellerimdir, tam yüz bin elim var
Yüz bin elle dokunurum sana, İstanbul'a
Yapraklarım gözlerimdir, şaşarak bakarım
Yüz bin gözle seyredirim seni, İstanbul'u
Yüz bin yürek gibi çarpar, çarpar yapraklarım

Dağlarda tek, tek
Ateşler yanıyordu
Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki
Şayak kalpaklı adam
O, saati sordu
Paşalar "ÜÇ" dediler
Sarisin bir kurda benziyordu
Mavi gözleri çakmak çakmaktı
Yürüdü uçurumun başına
Eğildi durdu
Bıraksalar
İnce uzun bacakları üzerinde yaylanarak
Ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak
Kocatepe'den Afyon ovasına atlayacaktı

Koyun gibisin kardeşim,
Gocuklu celep kaldırıncı sopasını
Sürüye katılıverirsin hemen
Ve adate mağrur koşarsın, koşarsın salhaneye
Dünyanın en tuhaf malukusun yani
Hani şu derya içere olup
Deryayı bilmeyen balıktan da tuhaf

Ve bu dünyada, bu zülüm
Senin sayan de
Ve açsak, yorgunsak alkan içindeyse eğer
Ve hala şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak

Kabahat senin,
Demeye de dilim varmıyor ama;
Kabahatin çoğu senin, canım kardeşim
Derleyen;
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ne oluyor bu bizim insanlara

NE OLUYOR BU BİZİM İNSANLARA
Akıl sır ermiyor olup bitenlere
Ömrünün en güzel çağında
İnsanlara hiç acımadan
Vahşice koparılıyor hayattan
Akıl sır ermiyor atık olup bitene
Ne oluyor bu bizim insanlara
Hayalleri vardı bu insanların
Hayallerine kavuşmak için
Gecesini gündüzüne katmışlardı
Ne zahmetlere katlanmışlardı
Daha hayallerine kavuşmadan
Nasıl hayattan koparıyorlar insanları
Ne oluyor bu bizim insanlara
Suçu ne, günahı ne hiç düşünmüyorlar
Saldırıyorlar bıçak tabancayla
Boğazından kesiyor canavarca
Hayattan koparıyorlar insanları
Bezin döküp yakıp yok etmek istiyorlar cesetleri
Parçalayıp atıyorlar çöp bidonuna
Ne geçiyor elinize bir sorsanıza kendinize
Ne oluyor bu bizim topluma
Bu analar, bu babalar nasıl baba
Ne yapıyorsun be evladım demez mi evladına
Üstelik yardım yataklık ediyor canavar evladına
Okullarda verilen eğitim mi yanlış ne
Aklının önüne geçiyorsa hayvansal duygusu
Bir noksanlık vardır mutlaka okullarda
Ne oluyor bu bizim insanlara diye
Yetkililer; artık kendilerine bir sorsalar ya
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ne Var Bunda

NE VAR BUNDA
Bu gün 19 mayıs
Bakın şöyle evlerin balkonlarına
Çıkın sokaklara
Ay yıldızlı bayraklar
Gururla dalgalanıyor he tarafta
Bu gün bağımsızlık ve gençlik günü
Kutlanırsa ne var bunda

Gençlik şarkılarını
Türkülerini söylüyorlar
Meydanlar bayrak, bayrak
Yürekler en derinden titretiyorlar
Atatürk'ün gençliğe hitabesini
Hep bir ağızdan söylüyorlar
Gençliğin atasına verdiği cevabı
Seslendiriyorlar
Ne var bunda

Ülke kuşatılmış
Düşmanlar istiklalimizi
Hürriyetimizi teslim almış
Oturmuşlar sizlerin oturduğunuz makama
Emirler yağdırmışlar her tarafa
19 mayıs 1919 da
Baş kaldırmış baş komutan
Büyük insan
İşte bunun için bu bayram
Kutlanırsa ne var bunda

Bak gözünde yaşlarla
Gözü yaşlı ihtiyar ana
Bayrağını sarmış sırtına
Yürümekte zorluk çekiyor ama
El ele gönül, gönüle tutuşmuşlar
Bağımsızlık günün
İlk başlangıcını kutluyorlar
Zulme karşı baş kaldırışın
Yedi düvele baş kaldırışın günü
Niye kutlanmasın
Daha bundan doğal
Ne var bunda..

Çağdaşlığa giden yollar açılmış
Kendimizi biz yönettik
Fabrikalarımızı kurduk
İnsanlarımıza onurlu bir yaşamı
Vermek için canla, başla çalıştık
Bütün dünyaya, ezilip sömürülen toplumlara
Örnek olup başımız dik onurlu bir millet olduk

Tüylerimiz diken, diken

İstiklal marşımızı,
Bu gururlu günü yılarca coşku ile
Yıllarca kutladık,
Yine kutlarsak ne var bunda
HALİL AYDIN(Sizden biri)
19/05/12

Halil Aydın

Neredesin ey adalet

NERDESİN EY! ADELET? ? ? ?
Polisin kolları arasında
Dik, dik, hızlı, hızlı
Sağlıklı mı, sağlıklı birisi yürüyor
Bilinmezliklere..
Sanki benim başım dik anlım açık
Bütün herkes biliyor
Sucum ne ben bilmiyorum diyor,,
Kendi, kendine

Nasıl kurutmuş onu onca geçen zaman
O yalnızlık, o ötekileşme duygusu
O geciken adalet var ya
Milim, milim eritmiş
Bir deri, bir kemik ve kocaman
Kara gözleri kalmış
Nasıl da milim, milim erimiş
Artık ümidi iyice tükenmiş

Tek başına bir hücrede
Beton yığınları arasında
Duvarlara sorup durmuş
Acaba sucum ne diye
İçin, için kendini yemiş bitirmiş
Ben suçsuzum diye bağırmış ama,
Dört duvarın ötesine sesi geçmemiş
Sevdikleri şüphe ile bakarken
Hayır, hayır öyle bir şey yok
Hepsi yalan diyesi gelmiş

En sonunda çökmüş iyice
Bir deri, bir kemik
Kocaman kara gözleri
Hem ruhen, hem bedenen çökermiş iyice
Hem yalnızlık, hem kimsesizlik hem adaletsizlik
Eritmiş zavallıyı yinede
Bir sedye bindirilmişler
Hastane odalarında gezdirilmişler de gezdirilmişler..
Yüzüne kimse bakmamış şüpheli diye
Sürüm sürünmüş hastane köşelerinde,,

Umutlar kesilmiş ölecek diye
Eşine teslim etmişler al, ne yaparsan yap diye
Bilinci kapalı tanımıyor zavallı eşini bile
Kocaman açılmış o kara gözlerini
Girmiş iyice göz çukurunun içine
Dikmiş gözlerini sabit bir noktaya
Yüzünde donmuş kalmış bütün acılar,
Sonsuzluğa bakıyor adalet nerede diye..
Allah'a bırakmış yaptıklarını
Adaletiniz bu? mu diye
Haykırmak istiyor ama nefesi kesilmiş iyice

O kin, o nefretinizle
O mağrur, mağrur tepeden bakışınızla
Sonsuz kadar yaşayacaklarınızı sansanız da
O bir deri bir kemik beden
Kefene sarılıp toprakla örtülse de
Bir taş gibi sizi bekler orada
Bu dünyada savunamadı kendini
Bu dünyada, hem de sonsuzlukta
Kocaman kara bir leke gibi
Silinmeden kalacak toplum vicdanlarında
Sakın unutmayın ha...
HALİL AYDIN(Sizden biri)
29/07/2008
İşadamı Kuğdusi Okkır ölümünün ardından

Halil Aydın

Neredesin ey huzur

NEREDESİN EY HUZUR

Ah! Ulan zalim felek
Bir gülmeyi bile çok gördün bize
Çocuk yaşımda boynu bükük
Yetim bıraktın bizi,gözyaşlarımızı
Seller gibi akıttın bizim

Kırk yılda bir gezip tozacak tık
Kardeşleri, yeğenlerimiz,
Eşimizi dostumuzu görüp
Neşemizi bulacaktık, gam kasaveti
Dağıtıp huzura erecektik
Yine çok gördün bize, akla gelmez
Felaketler verdin bize

Daha yeni varmıştık İstanbul'daki
Ağabeyimin evine
Hoş beş den sonra sarıldık biri birimize
Hasret gözyaşları düştü yüreğimize
Sohbetler koyulaştı, konuştuk hasletlerden
Gün battı karanlık çöktü dünyanın üstüne
Çektik yorganımızı üzerimize
Yol yorgunluğu uyumuşuz hemen de

Sabah seslerle uyandık
Sabah kahve altını koyu sohbet,
Muhabbetle tamamladık
Öğle oldu çıktık şöyle dışarı
Çok geçmeden döndük eve
Ağabeyim yatmış yatağına, dalmıştı uykusuna

Az sonra sesler geldi odasından
Koştum hemen yanına, ağrısı var
Tamda göğsünün üstünde
Acısı san ki yüzüne vurmuş,
Çok uzun sürmedi melekler gibi
Sonsuzluğa uçup gitti

Ortalık yazken birden güz mü geldi ne
Yedi kardeşlik, tez yaprak döküp soldu
Geride kalanları boynu bükük,
Gözyaşları sel olup sanki ummanlara döküldü

Ah! Ulan felek; ulu çınarlar gibiydik
Dallarımızı kırdın, gövdemizi yerlere serdin
Köklerimiz yeşerdi, sürgün verdi
Baharlar gibi yaprak çiçekler verdi
Kışa çevirip soldurmayın
Meyve tohuma döndür
Bari ne olur onları ağlatma hep güldür
Bizi sonsuzlukta gam kedere bırakmayın
Orada bizi huzura ulaştırın

Halil aydın(Sizden biri) 2014-10-14

Halil Aydın

Niye Ergenekon Silivri

NİYE ERKENEKON SİLİVRİ?
Kaç yıl geçti tutsaklığın üzerinden
Onlar hapse girdikten sonra
Doğan çocukları şimdi okullarına başladı
Çocukları babalarını daha görmediler
Babalarının resmine baktılar yeni doğanlar
Analarına kaç defa babam nerde diye sordular
Taş mı? Demir mi? Sizin yürekleriniz

Nerede doğru, nerede gerçek
Şahitler bulmuşsunuz çoğu PKK lı
Şikayetler isimsiz, imzasız
Çoğu telefon dinlemeleri
Ya da bilgisayar çıkmaları
Bunları delil saymışsınız
Bunlardan doğrular bulunma ki
Bunca suçlama niye
Taş mı? demir mi? sizin vicdanınız

Kaç yıl, kaç ay, kaç mevsim geçti
Bu tutsaklığın üzerinden
Kaç kez leylekler göç ettiler
Kaç kez kanatlarını çırparak
Süzülerek o beton yığınlarının üzerinden
Gelip geçtiler.
Onlar suçlarını dahi bilmediler
Demir mi? taş mı? sizdeki yürekler

Onlar taş duvarlar arasında; orası buz gibi soğuk
Su yok, banyo yapmaları zor
Kimi yaşlı, kimi hasta
Kaç kişi öldü o cehennem yerinde
Vicdanlarınız demir mi? taş mı?
Bu öfke, bu öç alma niye
Suçları ne bir güzel bu millete söylesenize

Hele Ergenekon dediniz Silivri'ye
Türklüğün bitişinin yeniden doğduğu
Bir efsanedir Ergenekon
Önlerine çıkan demir dağları körüklerle
Eritmişler çıkmışlar tutsaklığın içinden
Demir mi? taş mı? sizdeki yürekler
Bu zulüm niye?

Nice vicdanlar, nice analar babalar
Bu haksızlığa isyan ediyor
Gözler görüyor, vicdanlar sızlıyor
Vicdanları demir gibi eriyor da eriyor
Eminim sizdeki vicdanlarda eriyecek
Bir gün yaptıklarınızdan pişman olacaksınız
Fakat iş işten geçecek
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

O gözler var'ya

.

.

.

1Bildirimler

.

İnsanları, yerleri ve diğer şeyleri ara

Halil Aydın

Arkadaşlarını Bul
Ana Sayfa

Gizlilik Kısayolları

.

Hesap Ayarları

•

...

Düzenle

GÖZLER VAR YA; .

16 Eylül 2011, 12:11

GÖZLER VAR YA;
O gözler var ya;
Ağız dili yoktur ama;
Anlayan anlar;
Konuşur adeta insanlarla..
Bazen dalar kalır sonsuzlukta,
Göz kapakları hiç kıpırdamadan
Beyinle diyalog kurar,
Geçmişten geleceğe
Köprüler atılır,
Canlanır gözler önünde,
Acı tatlı hatıralar...
Bazen hey! gidi eski günler
Bazen da ah! oflarla
Çektirir insanlara..
O gözler var ya;
Bazen gözlerini alamasın
Başkalarının gözlerinden
Merceklerin odakları çakışır
Kalırsın ya öylesine,
Bir sevgi seli ışık olur,
Dolarsın ya insanın gönlüne..
İz bırakır çıkmaz, insanın beyninden

Beraber hayat yolunda
Hani yürürsünüz ya el ele
Gözler yön verir gönül merkezine..
O gözler var ya;
Bazen kaçır gözlerden,
Utanır yerlere bakar sın ya
Yaptıkların kötülüklerden...
Söylediğin yalan dolan sözlerden..
Pişman olduğunu
Karşıdaki insana yine
En doğru olarak gözler söyler...
O gözler var ya;
Görmesini bilersen eğer,
Gözlem ve deneylerle
Bilimin, ilmin bulduğu
Doğru yolu göstermiştir..
Görmesini bilen insanlarımıza
Gözler konuşur insanlarla
Bir ömür boyu hayatını paylaştığın
Hayat arkadaşına, sonsuzluğa çıkacağın anlarda
Gözlerin ferisi kesilir ya;
Hayatın bütün acıları, tatlı anları,
Hayatın bütün mutlulukları gülümsemeleri
Toplanır ya son bakışlarda..
Gözler konuşur karşıdaki
İnsanlarla...

16 09 2011

HALİL AYDIN(Sizden biri

.

.

.

1Bildirimler

.

İnsanları, yerleri ve diğer şeyleri ara

Halil Aydın

Arkadaşlarını Bul
Ana Sayfa

Gizlilik Kısayolları

.

Hesap Ayarları

.

...

Düzenle

GÖZLER VAR YA; .

16 Eylül 2011, 12:11

GÖZLER VAR YA;
O gözler var ya;
Ağız dili yoktur ama;
Anlayan anlar;
Konuşur adeta insanlarla..
Bazen dalar kalır sonsuzlukta,
Göz kapakları hiç kıpırdamadan
Beyinle diyalog kurar,
Geçmişten geleceğe
Köprüler atılır,
Canlanır gözler önünde,
Acı tatlı hatıralar...
Bazen hey! gidi eski günler
Bazen da ah! oflarla
Çektirir insanlara..

O gözler var ya;
Bazen gözlerini alamasın
Başkalarının gözlerinden
Merceklerin odakları çakışır
Kalırsın ya öylesine,
Bir sevgi seli ışık olur,
Dolarsın ya insanın gönlüne..
İz bırakır çıkmaz, insanın beyninden
Beraber hayat yolunda
Hani yürürsünüz ya el ele
Gözler yön verir gönül merkezine..
O gözler var ya;
Bazen kaçar gözlerden,
Utanır yerlere bakar sın ya
Yaptıkların kötülüklerden...
Söylediğin yalan dolan sözlerden..
Pişman olduğunu
Karşıdaki insana yine
En doğru olarak gözler söyler...
O gözler var ya;
Görmesini bilersen eğer,
Gözlem ve deneylerle
Bilimin, ilmin bulduğu
Doğru yolu göstermiştir..
Görmesini bilen insanlarımıza
Gözler konuşur insanlarla

Bir 6m6r boyu hayatını paylaştığın
Hayat arkadaşına, sonsuzluğa çıkacağın anlarda
G6zlerin ferisi kesilir ya;
Hayatın b6t6n acıları, tatlı anları,
Hayatın b6t6n mutlulukları g6l6msemeleri
Toplanır ya son bakışlarda..
G6zler konuşur karşındaki
İnsanlarla...
16 09 2011
HALİL AYDIN(Sizden biri
Halil Aydın

O Gözler Var Ya

O gözler var ya;
Ağız dili yoktur ama;
Anlayan anlar;
Konuşur adeta insanlarla..

Bazen dalar kalır sonsuzlukta,
Göz kapakları hiç kıpırdamadan
Beyinle diyalog kurar,
Geçmişten geleceğe
Köprüler atılır,
Canlanır gözler önünde,
Acı tatlı hatıralar...
Bazen hey! gidi eski günler
Bazen da ah! oflarla
Çektirir insanlara..

O gözler var ya;
Bazen gözlerini alamasın
Başkalarının gözlerinden
Merceklerin odakları çakışır
Kalırsın ya öylesine,
Bir sevgi seli ışık olur,
Dolarsın ya insanın gönlüne..
İz bırakır çıkmaz, insanın
beyninden
Beraber hayat yolunda
Hani yürürsünüz ya el ele
Gözler yön verir gönül merkezine..

O gözler var ya;
Bazen kaçır gözlerden,
Utanır yerlere bakar sın ya
Yaptıkların kötülüklerden...
Söylediğin yalan dolan sözlerden..
Pişman olduğunu
Karşıdaki insana yine
En doğru olarak gözler söyler...

O gözler var ya;
Görmesini bilersen eğer,
Gözlem ve deneylerle
Bilimin, ilmin bulduğu
Doğru yolu göstermiştir..
Görmesini bilen insanlarımıza

Gözler konuşur insanlarla
Bir ömür boyu hayatını paylaştığın
Hayat arkadaşına, sonsuzluğa
çıkacağın anlarda

Gözlerin ferisi kesilir ya;

Hayatın bütün acıları, tatlı
anları,
Hayatın bütün mutlulukları
gülümsemeleri
Toplanır ya son bakışlarda..
Gözler konuşur karşıdaki
İnsanlarla...
16 09 2011
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Organlarımın isyanı

ORGANLARIMIN İSYANI

Organlarım nedense beğenmediler beni
Tek, tek isyan ettiler
İsyanı maalesef dost bildiklerim
Bilerek.bilmeyerek sanki destekledi
Organlarım nedense beni beğenmedi
Doktorlarda bu isyanın nedenini çözemedi

Önce kalbim isyanı başlattı
Yanar dağlar gibi
Alev, alev yıllarca yandı
Volkanlar sanki patladı
Lavlar yıllarca aktı
Depremeler, artçılar
Lav püskürmeleri hiç durmadı
Balcık gibi içinden çıkılmaz
Bir hal aldı
Doktorlar stent bahçesine çevirdi
Hırsı hala bitmedi..

Ya gözlerime ne demeli
İlk önce yakını, sonrada uzağı görmem diye
Tutturdu; gözlüklerle süsledim
Doktorlar mehlemler, damlalar verdi
Durdurmadı gözlerimdeki isyanı
Sonun da aldılar organik göz merceğini
Yerine yapay mercek taktılar
O da isyana uydu, yakını görmedi
Beni nedense oda beğenmedi.

Kulaklarımla hiç sorunum bitmedi
Beni çocukluğumdan beri beğenmedi
Kimi zaman mantar yetiştirdi
Kimi zaman çaylar gibi aktı
Benliğimle dış ilişkilerimi engelledi
Kelimeler yabancılaştı
Ne diyor diye sorsam hep azar işittim
Sustu artık dillerim, kafa girdi devreye
Onaylar gibi kafayı kekip durdum..

Organlarım ister beni
Beğenin, ister beğenmeyin
İterseniz başka organları da isyana
Teşvik edin, sakın unutmayın
Bende canlısınız
Benimle birlikte sizin de
Yaşamınız biter,
Sakın unutmayın, söylemesi benden
HALİL AYDIN(Sizden biri) 17/03/2013

Halil Aydın

Osman emmi

OSMAN EMMİ

Mevla'm gör diye iki göz vermiş
Duy diye iki kulak vermiş
Düşün diye akıl vermiş
Niye aç susuzun ele güne muhtaçsın
Şu zavallı perişan hale niye düştün
Bir sorsana Osman emmi?

Cumhuriyetin bütün kazanımlarını
Babalar gibi sattılar,
Cumhuriyeti kuranlar "şimdiye ne yaptılar"
Diye gubabara,, gubara bağırdılar
"siz ne yaptınız borçlara niye borç kattınız"
Diye bir sorsanıza Osman emmi?

Kimine asfalt mühendisi,
Kimine tarikat lideri
Kimine bizden
Demişler de demişler
Devletin işlerini bunlara taksim etmişler
İhale yasasını defalarca değiştirmişler
Bunların yaptıkları işlerle
Meslekleri arasındaki bağı;
Bir sorsana Osman emmi?

Son model arabalar
Son model jeepler
Müstakil evler,
Kilolarca altınlar,
Dönüm,dönüm arsalar, araziler
Gemicikler daha neler, neler
Nereden buldun be birader diye
Bir sorsana Osman emmi

İşten atılmış analar babalar
Aç susuz kalmış çoluk çocuklar
Akşama evine ekmek
Götüremeyen insanlar,
Kimi ağlıyor, kimi göz yaşını siliyor
Ciğerler pare, pare yürekler sızlıyor
Bu insanları kim düşürdü bu hallere
Bir sorsana Osman emmi?

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Ölümün arkasından

ÖLÜMÜN ARKASINDAN

Bu gün alabildiğince deli, deli esiyor rüzgâr
Yapraksız ağaç dallarında hüzünlü
Bir şarkıya dönüşüyor rüzgâr
Kar yağıyor lapa, lapa
Diz boyu her taraf kar
Sabahın erken saatinde
Bir baba çocukları uyurken
Eşine elveda deyip çıkıyor evinden

Üşüyen yüreğinde bir kaygı düşüyor içine
Bilemezdi ama belki son çıkışıydı evinden
Öpmemişti çocuklarını uykuları bölünmesin diye
Tekrar dönecekti, öperim demişti belki de
Ana hamurunu yoğurmuştu teknede
İçi yağlı, katmerli hazırlıyordu;
Dönecek baba ve çocuklarına

Çocuklar okullarına gidiyorlardı
Diz boyu karlara bata çıka
İki kardeş oyunlarımız elimizde
Bütün öğrenciler gibi toplandık
Okula giriş yerinde
Hüzünlü, hüzünlü bakıyordu
Arkadaşlar bize
Kimisi soru soruyordu; babanız evde mi diye
Kimisi nasıl kestiniz bu oyunları diye

Sınıflarımıza girdik, sıralara oturduk
Öğretmenimiz girdi içeri
Daha oturun demeden alın çantanızı
"Haydi, gidin" dedi bize evinize
Bir farklılık vardı her gün kinden bize
Bir şeyler his edip ateşler düştü yüreğimize
Bir hüzün bir merak düştü içimize

Bir babanın kanı akmıştı karla örtülü
Toprak üzerine
Bir sıcak kan akıyordu karlar içine
Karlari çizik, çizik eritmiş
Karlari kırmızıya dönmüştü
Bir ana çökmüştü üzerine
Sarılmıştı son gez bedenine
Halam kardeşlerim çığlık çığlığa
Hüzünlü aç bir manzara
Mıh gibi çakılı yüreğimde
Yıllar geçse de canlanır
Gözlerimin önünde
Tüm gülüşler unuturum
Genç yaşta bir babanın onca
Çoluk çocuğunu düşünmeden
Hangi hastalıklı bir düşünce

Bir babanın yaşam hakkını alır elinden
Bu zihniyet; çeşitli kanallarla beslendikçe
Bu acı, bu figan, bu gözyaşı
Yılar geçse de, dinmez anaların gözyaşı
Yetim kalır çocuklar, acılar çıkmaz kalır
Yüreğinin derinliklerinde
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Öyle bir dert ki

Ö Y L E B İ R D E R T K İ
Fırtınalar hiç eksilmedi başımdan
Dört mevsimden yalnız kış bende ki
İnat etti güldürmedi felek beni
Öyle bir dertki, bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni

Aşmak istedim bütün engelleri
Yol bulup geçemedim ki
Çaresizlik öylesine kötü bir şey ki
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yakar beni

Elim kolum öyle bağlı
Oturdum kaldım
Çorak topraklardaki ot gibi
Sıcaklarda kavurdu beni,
Taş gibiydim,
Erim erim, eridim
Ufalayıp toz etti beni...
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni..

HALİL AYDIN 12/02/2913

Halil Aydın

Öyle bir dert ki

Ö Y L E B İ R D E R T K İ
Fırtınalar hiç eksilmedi başımdan
Dört mevsimden yalnız kış bende ki
İnat etti güldürmedi felek beni
Öyle bir dertki, bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni

Aşmak istedim bütün engelleri
Yol bulup geçemedim ki
Çaresizlik öylesine kötü bir şey ki
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yakar beni

Elim kolum öyle bağlı
Oturdum kaldım
Çorak topraklardaki ot gibi
Sıcaklarda kavurdu beni,
Taş gibiydim,
Erim erim, eridim
Ufalayıp toz etti beni...
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni..
12/02/2013

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Öyle bir şey ki

ÖYLE BİR ŞEY Kİ
Fırtınalar hiç eksilmedi başımdan
Dört mevsimden yalnız kış bende ki
İnat etti güldürmedi felek beni
Öyle bir dertki, bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni

Aşmak istedim bütün engelleri
Yol bulup geçemedim ki
Çaresizlik öylesine kötü bir şey ki
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yakar beni

Elim kolum öyle bağlı
Oturdum kaldım
Çorak topraklardaki ot gibi
Sıcaklarda kavurdu beni,
Taş gibiydim,
Erim erim, eridim
Ufalayıp toz etti beni...
Öyle bir dert ki bende ki
Küllenen göz gibi
İçin için yaktı beni..

HALİL AYDIN 16/02/13

Halil Aydın

Öyle geçer ki zaman

ÖYLE GEÇER Kİ ZAMAN
Öyle geçer ki zaman
Kimine düş gibi
Kimine kurşun gibi
Kimine güle oynaya
Kimine ağlaya, ağlaya
Geçer gider zaman

Bir çam gibi devrilir
Ailenin direği
Bir ana, çocukları yetim
Kalır tek başlarına
Kimi eşikte, kimi beşikte
Yokluk, yoksulluk diz boyu
İş yok, aş yok
Sefalet, perişanlık
Çırpınır durur anne
Çaresizce..
Öyle geçer ki zaman
San ki bir kurşun gibi

Evin damı akar
Kapısı penceresi yok
Kandiller arasında elin sığacak boşluk
Rüzgar bir baştan girer
Bir baştan çıkar..
Buz gibi ev
Kışta kıyamette çocuklar
Tir, tir, titrerler,
Önden ateşin ısısı
Arkadan soğuk vurur
Öyle geçer ki zaman
Titrer gibi, soğuk vurmuş
Büzüşüp bir köşeye sınımış gibi,
Ellerine üfürerek,acı içinde
geçer gider zaman..

Öyle bir zaman geçer ki
Kocaman aile çil yavrusu gibi dağılır
Düşer gurbetin yollarına
Ekmek arar, aş arar
Kimi sokaklarda
Kimi köprü altlarında
Kimi ağlayarak
Kimi gülerek
Kimi hapislerde
Kimi yuvalarda
Aç susuz perişan
Sürünür sokaklarda
El açıp dilenir,
Onur diye bir şey kalmadan
Her şeyi ayaklar altına alarak

Bir şekilde geçer gider zaman

Öyle geçer zaman ki
Ana yatağına yatar
Gözlerinin önünde çocukları
A mı, susuz mu,diyerek kendine sorar
İçi içine sığmaz, uyku gözlerine girmez
Mektup bekler, haber bekler
Gözleri yollarda, kaştan aşar,
Belki gelir diye çocuklarının yollarını gözler
Bir taraftan hasta,
Söylene, söylene sokaklarda yürür
Gördüğü rüyalarını komşularına anlatır
Ağrıları sızısıyla, elinde sopasıyla
Yavrularım; kızım oğlum diye,diye
Söyleye, söylene
İşte öyle geçer zaman
Gamla, kederle yüklü olarak
Sonsuzluğa gözlerini kapar..
Salından tutan yavruları yanında olmadan
Çeker sonsuzluğa akıp gider
Sonra yanık bir türküler başlar
Şiirler yazılır., pişmanlıklar söylenir
Yüreklere işlenir, silinmez bir daha

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Pabuç bir defa ayaktan çıkarsa

PUÇ BİR DEFA ÇIKARSA AYAKTAN
Arkasına basılsa da
Kapı eşiğinde çıkarılsa da
Ayağa giyilip sokağa çıkılsa da
Ele alınıp bazen fırlansa da sokağa
Giymez ezilmiş insanlar bir daha ayağına

Cephanesidir masunun
Ezilmiş, hor görülmüşün
İtilmiş kakılmışın
Hakkı yenmiş
Sesini soluğunu çıkarmamış
Hep ya sabır çekmiş insanların

Cephanesidir ezilmişin
Top tüfek gibi de etkilidir
Öfkeler taşmışsa bir defa
Şel gibi deprem gibi
Önüne kimseler duramaz
Yıkar geçer fırtına gibi
Önüne geleni çığner atar
Akıl fırlamıştır,
Kafanın taşı atmıştır,
Gözler görmez,
Kulaklar işitmez,
İşte o zaman felaket;
Kaç durma sakın önünde
Hatır, gönül dinlemez
Çığner tepeler bir köşeye atar
Ne yaptığını bilmez çeker gider

Çatlak tabanlı ayakkabı çıkmışa ayaktan
Çatlamıştır bir defa, toplumsal çatlak
Artık kader falan çoktan bitmiştir
Sabır son noktaya dayanmıştır
Kafasının taşı atmıştır bir defa
çünkü akıl yoktur ortada
Göz görmez, kulak işitmez
İşin sonuncunu düşünmez
Akıl tutulmuştur bir defa
Bilesin ki böyle bir öfkenin
Önüne geçilmez..

Pabuç çıkmaya görsün ayaktan
Eline de almışsa eğer
Yaratana sığınıp
Bütün gücü ile
Kim olursan ol, tam suratının ortasına
Anlının çatına fırlatır.
İnanın hiç korkmadan
Saddam'ın heykelini döven,
Bush'a fırlatılan,

Saddam'ın heykelinin kafasını döven,
Kafasını bozan densizlere fırlatılan,
Aklını başına toplamasını sağlayan,
Bir ilaçtır aslında; anlayana...

Zalim olursan, eğer
Dünyayı ben yarattım
Der gibi havalara girersen
Hak, hukuk neymiş ben tanımam dersen
Ekmeğini elinden alıp sokağa salarsan
Düşenin dostu olmaz
Bir tekme de benden dersen
İşte o zaman ayaktan çıkar pabuç
Senin kafana iner iner kalkar
Kudurmuş tokmak gibi
Gözler bile takip edilemez

Ama aklın başına gelse de
İş işten çoktan geçmiştir artık
Toplumsal bilinç kayıp olmuştur
Yerine gelmesi çok zor artık

HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Paralel devlet

PARALEL DEVLET

Paralellik hiçbir zaman kesişmez
Her zaman mesafe aralığı değişmez
Siz üçgen oldunuz, yamuk oldunuz
İç içe girdiniz, yumak oldunuz,
Çözülmez çetin düğüm gibi oldunuz

Hani beraber yürümüştünüz yollarda
Hani beraber ıslanmıştınız yağmurlarda
Size her şey biri birinizi hatırlatmıştı
Unutmuşunuz halkı, yalnız siz vardınız
Beraber tutunuz kazı, yoldunuz tüylerini
Pişirdiniz kazanda, yerken sofrada
Uzaktakini düşünmediniz mi
O da sonradan geldi; hani bana, hani bana
Diye bağırıp çağırdı, masaya vurunca tekme
Dağıldı sofradaki yiyecekleri
Kirlilikler pislikler çıktı ortaya
Kutu, kutu paralar, içi para dolu kasalar
Hediyeler pahalı saatler. Bedava umreler
İşte bunlar diye ortaya saçıldı
Sonra biri birinin boğazına sarıldılar

Ne kanun ne nizam kaldı, çağırdılar
Bağırdılar bunlar haşhaşı diye
Düğüş kavga hiç bitmedi
Ortalığı darman duman ettiler
Bitti hukuk mukuk, her şey enkaza döndü
Tüyü yetmemiş yetimler, şehitler
Çoktan unutulup gitti,
Ben sana yapacağımı bilirim kavgası ile
Millet unutulup gitti
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Sarıl saydın o insana

SARIL SAYDIN O İNSANA
Elinde tabanca, ateş ediyorsun sağa sola
Senden başkası yok mu orada,
En akıllısı sen misin be adam;
Adamı öldürdün bir hiç yüzünden
Elinde bir şey yok ki
Kendini koruyacak..
Sonra kaçıyorsun suçlu edasıyla
Kim verdi sana bu silahı
Aklın yerinde mi diye seni
Ruh doktoruna götürmediler mi
İraden nerede, aklın nerede
Başkasının iradesi
Senin iraden mi, o zaman suç senin
Be ahmak kardeşim..
En akıllı sen misin orada?
Düşün bir kere; düşman değil karşındaki
Kaçmayı becerdiğin gibi;
İradeni kullansan da
Sarıl saydın öldürdüğün insana
Kardeşim diye bilseydin ona
Bu canlar sönmesedi
Ey benim polisim, ey benim kardeşim
Acılar yaşanmasaydı..
Keşke diyorum ama, keşkekler olmasaydı
İyi olmaz mıydı be kardeşim
HALİL AYDIN (Sizden

Halil Aydın

Savaştan kaçarken

SAVAŞTAN KAÇARKEN

Can havliyle savaştan kaçıyorlar
Suriyeli analar, babalar ve çocuklar
Bota binecekler onca insanlar
Çocuklar ihtiyarlar uzaklardan gelmişler
Yorgun argınlar,
Bir anne çocuğunu almış kucağına
Çocuk yaslanmış anasının omzuna
Çocuk uyuya kalmış anasının omzunda

Akdeniz'e doğru açılmışlar
Ana endişeli, korkuyor, onca
İnsan boğulmuş ak denizin sularında
Dalgalar pırpıplar gibi
Onca çoluk çocuğu karaya atmış
Ana endişeli korkular kaplamış yüreğini

Rüzgâr estikçe soğuklar artıyor
Dalgalar botları beşik gibi sallıyor
Güneş; suları kızılığa boğarak ufuktan aşıyor
Bir endişe, bir korku yürekleri hoplatıyor
Açılmış kocaman kara gözler
Dalgaların botlardan aşmasına bakıyor

Kaygılar endişeler artıyor
Deniz bizleri yutar diye korkuyorlar
Bir bağırıtı, imdat sesi yırtıyor sanki ortamı
Gözlerden yanaklara süzülüyor gözyaşları
Ana iyice sarılıyor çocuğuna
Endişeler, çırpınışlar artıyor
İnsanlar biri birine iyice sarılıyor

Bot azgın dalgalara dayanamıyor
İnsanlar azgın dalgalarla sanki boğuşuyor
Denize batıp çıkıyorlar, imdat sesleri yayılıyor
Ana çocuğuna sıkıca sarılmış
Çocuğunu dalgalar üstünde tutmaya çalışıyor
Azgın dalgalarla boğuşmak tan yorgun düşüyorlar
Çocuğun cansız bedeni sahile vuruyor
Ana karanlık sularda kayboluyor
San ki hala çocuğunu arıyor
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Seçen ve seçilen

SEÇENLER VE SEÇİLENLER

Bizim seçtiklerimiz; seçildikten sonra
Unuttular seçmenlerini
Kimi fakir Anadolu insanı
Hani delikti ayakkabısının tabanı
Tarlasını, ineğini satmıştı
Öyle siyasete girmişti
Ne sözler vermişlerdi
Kendilerini değil
Halkı düşüneceklerdi
Seçildikten sonra kendilerini
Düşündüler, her dönem böyleydi
Şimdi de böyle olacak önceden belli
Hep yandaşlarını, Candaşlarını düşündüler
İhale kanunlarını defalarca değiştirdiler
Bütün kamu işlerini ucuz fiyata onlara verdiler
Kendileri, yandaşlar köşeyi döndüler
En lüks arabalara, ciplere bindiler
Eşini, kızını oğlu da düşündüler
Onlara da son model arabalar aldılar
Gözlerinde siyah gözlükler, arabaya yan oturup;
Yayaların yanından korna çalıp
Tepeden bakarak, çekip, çekip geçtiler
Kendilerine de devlet kesesinden
Son model arabalar, kırmızı plakalar
Vatandaşlar trafikte beklerken
Onlar o kadar aracın yayanın arasından
Vızır, vızır çekip gittiler
Halk toplu taşıma araçlarına
Binecek parası olmadığı için
Yaya yollara düştüler hiç düşünmediler
Halkın çocukları, terörle mücadele ediyor
Dağ taş demeden, karda kışta kıyamette
Teröristleri kovalarken, şehit düşüyorlar
Tabutlar geliyor sıra, sıra
Hani nerede sizin çocuklarınız
Kimi evlerinin karşısında
Kimi parayı bastırdı gitmedi askere
Fakirin bağı yandı analar hıçkırıklara boğuldu
Ateş düştüğü yeri yakarken
Siz hiç farkına bile varmadınız
Halk saçlarını yoldu, boynunu büktü
Vatan dedi, kader dedi, vatan sağ olsun dedi
Seçilen bakanlar; var olan uçaklarının yanına
Yeni uçaklar helikopter aldılar,
Halkım fakir; iş imkanları sağlayıp
Çalışınlar diye düşünmediler
Cumhuriyetin bütün kazanımlarını
Babalar gibi istedikleri fiyata
İstediklerine sattılar, çalışanları
İşten çıkarıp devletin kucağına attılar
Adamına göre adaletin terazisini ayarladılar

Bizden sizden diye adaleti ayarladılar
Ergenekon dediler, paralel dediler
Askerleri, yazarları, bilim adamlarını
Bir dipsiz kuyuya atar gibi attılar
Adaleti öç almak için kullandılar
Bütün bu olanları bizim seçtiklerimiz
Ne çabuk unuttular
Daha seçilip seçilmez 51 milyon TL
Ceplerine attılar, halk hiçbir zaman
Bu kadar parayı bir arada görmedi
Halk 30-40 yılda emekli olurken
İki yılda emekliliği hak olarak gördüler
Yetmedi sağlık giderlerinde
Bedava yurt içi ve dışında ailecek
Faydalanmak için kanun çıkartırlar
Halka pirim ödeyeceksin,
Katkı payı vereceksin fakir fukarayı
Sağlıktan yararlanmasını zorlaştırdılar
Verdikleri sözleri; halkı unuttular
Seçenler kim, seçilenler kim
Onlar la uçurumlar var aramızda
HALİL YADIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Selam olsun Filisti'ne

SELAM OLSUN FİLİSTİN'NE
Gökten bombalar yağıyor
Gazze de bir okula
Mahsum bebekler kalıyor
O yıkıntılar altında
Çocuklar ölmemiş gibi bakıyorlar
O yıkıntılar altından acımasızlığa
Yıkıntılar arasından o güzel yüzü; dalga, dalga saçlarıyla
Anaların dizlerini düğüşünden,
Göz yaşlarının akışından
Biliyorum bir güneş doğacak..
Onlarda ATATÜK'Ü rehber alacaklar
Özgür bir FİLİSTİN devletini kuracaklar
Onlarında yüzleri gülecek,analar ağlamayacak
Göz yaşları denecek
Biliyorum bu böyle gitmeyecek
Biliyorum ...

Saçları çanak yaprak gibi
Yüzleri taç yaprak gibi
Çiçek tablası kırmızı,kırmızı kan lekeli
Şanki güller açmış suratlarında
İşte bu görüntüler arasından
Biliyorum bir gün güneş doğacak
Filistin devletini kuracaklar
Analar ağlamayacak, çocuklar oynayacak
Onlarında yaşama hakkı var; yaşayacak
Biliyorum

Yıkıntılar arasından namlusunu çevirmiş dev bir tank
Bir asker bakıyor o çocuklara acımadan
Mermisini gönderecek ağlayan, çırpınan analar üstüne
Biliyorum bir gün çekip gidecekler
Bu görüntülerden tarihlerinden utanacaklar
Kara bir leke olarak tarih yazacak,
Yeni nesilleri analarından, babalarından
Dedelerinden insanlıklarından utanacaklar
Onlarda özgür, anaların ağlamayacağı
Özgür bir FİLİSTİN devletini kuracaklar
Biliyorum..

Kendilerini dev aynasında görüyorlar
Bir vatandaşları için, bir ırkı boğazlıyorlar
Ölen insanlara ağlamıyorlar, bir kara taşın arkasında ağlıyorlar
Üstün ırk diye kendilerini öğünüyorlar
Başka ırklara hor görüyorlar
FİLİSTİNİ bağışlanmış topraklar diye
Dünyayı kandırmaya çalışıyorlar
Albert AYNTAYN'a sorsaydınız
Ne derdi acaba?
Kaşlarını çatar git şuradan derdi sana
Çöllerin ortasına onca kanları akıtıyorlar

Çoluk çocuğun akan kanına hiç acımıyorlar
Ö acımama duygusu, o akan kanların arasından
Bir gün özgür FİLİSTİN DEVLETİ kurulacak
Yeni bir FİLİSTİN bayrağı doğacak
O kara gözlü çocuklar da annelerde gülecek
Hem de yakında
Biliyorum
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Sen artık bir evrensin

_____SEN ARTIK BİR EVRENSİN_____

Su gibidir çocukluk
Doğasında akarda, akar
Hep öğrenmektir çabası
Neden nasılları düşünmeden
Hep öğrenmek için
Okullarımızın yollarına düşeriz

Hayat bir dağa tırmanış gibidir
Aileden, arkadaşlarından ve okullardan
Ne kadar çok yardım alabilirsek
O kadar yüksek doruklara çıkabiliriz
Asla sorgulamadan
Neden, nasıl, niçin diye hiç düşünmeden
Vermeden hep alırız,
Hem de sömürücesine alırız
Hedef zirvedir..
O hayat dağının tepesidir
Korkunç bir uçurum mu?
Yoksa dik bir yamaç mı
Yoksa görünmez bilinmez
Ölümcül bir yolculuk mu
Yoksa düşüp yuvarlanacak mıyız
Hiç fark etmez
Çıkmak isteriz düşünmeden

Uçurumdan düşerken
İnanılmaz bir şok yaşarız
Uzunca düşeriz bütün gözlerden
Düşmek ölüme yaklaşmak ve ölmekse
Bir ömür boyu ölürsün üzülerken
Düşmek yaşamaksa, kabul edeceksin
Hayat buyumuş diyerek,
Kimseye eyvallah demeden
Kimsenin insafını, yardımını beklemeden
Daha önce zirveye çıkarken kullandığın taktikleri
Yaşama geçirerek, çektiklerin zahmetleri düşüneceksin
Buna da eyvallah diyerek
Yaşamaya devam edeceksin

Dünya ölüm korkusu ile yaşamaksa
En zor anlardasın,
Canlının doğumu gibi düşüneceksin
Kendi toprağın sonsuzluktadır
Değişimi uçmayı kabul edeceksin
Yenileneceksin zor da olsa kabul edeceksin
Uçmasını bilersen yavaş, yavaş güçlenir kanatların
Doğdun yeni bir hayat başladı
Öğrenmek hayattan sana geçti
Kendi toprağına yöneldin
Gök yüzüne, zirveye varınca
Daha uçup zirveden bakacaksın

Mutluluğun sonsuzlukta
Zamanı, mekanı olmayan
Sen artık sensin
Sen artık bir evrensin

HALİL AYDIN (Sizden biri)
20/10/12

Halil Aydın

Sen işin sonuna bak

SEN İŞİN SONUNA BAK
Biri yer, biri bakar
Kıyamet ondan kopar.
Döner, döner;
Dünya döner, evren döner
Keser döner sap döner
Bir gün olur sıra bakanlara da gelir
Bu defa onlar kurulur sofraya
Belki seni oturturmazlar
Sen olursun belki de bakar
Sen işin sonuna bak

Döner, döner
Dünya döner, evren döner
Keser döner sap döner
Gün olur hesap döner
Dün bunlar ayak dedikleriniz
Bir gün başa geçer
Senin saltanatın biter
Dün selam duranlar
Hiç belli olmaz
Haydi Silivri'ye der
Ne bürü tüsler türer
Bu dünya Sultan Süleyman'a kalmamış
Sana da hiç kalmaz
Sen işin sonuna bak

Döner. Döner
Dünya döner, evren döner
Keser döner sap döner
Ben neymişim öf be, diye böbürlenme
İnsanlara tepeden bakıp hor görme
Ne oldum ben deme
Ne olacağına bak
Her gecenin ardından
Mutlaka güneş doğar
Ağlayan yüzü bir gün olsun güler
Sen ağlarken onlar yüzünü döner
Gelecek kuşaklar arkandan neler söyler
Sen işin sonuna bak
HALİL AYDIN (Sizden biri) 22/05/12

Halil Aydın

Sevdimi

SEVDİMİ

Sevdi mi sonuna kadar, sevmelisin
Günler aylar ve yıllar akıp geçsin ne çıkar
İnsan sevdi mi biri birini sonsuza kadar sevmeli
Benimsemeli, benim olmalı demeli
Sevdi mi bilesin ki ruhun değişir
İçine ılık bir duygu seni rahatlatacak kadar yerleşir
Sesin değişir, gülüşün değişir,
Hatta ses tonun, sözlerin muhabbetlerin değişir
Gözlerinden ayıramasın gözlerini,
O gözlerdeki pırıltı rahatlatmalı seni
Göremesen o gözleri uyku girmemeli gözlerine
Yanında olmasa da üzülsen eğer
Sapına kadar seviyorsun demek ki

Paylaşıyorsanız dertlerinizi
Zorlukları omuz omuza aşıyorsanız eğer
Beraber el ele hayata yürüye bilerseniz eğer
İyi günde beraber gülebilerseniz
Kötü günlerde de biri birinizin omzuna yaslanıp
Beraber ağlarsanız, ortaksa duygular
Beraber mutluluklar sürer gider,

Sevdi mi insanlar muhabbetler,sohbetler bitmez
Akşam olunca birbiri ile beraber olmak için
Yolunu gözler, merak eder, gelmese
Gözlerine uykular girmez
O bir çekyatta.sen bir çekyata uykulara dalarsanız
Yada biri birinin yüzüne bakmayıp
Duvarla konuşuyor, televizyondan gözlerini ayrılmasa
Çok yazık emişsiniz arkadaş hayatınıza
Oysa sevdiğinle konuşmalısın
Sözler sohbetler bitmemeli
Zaman birlikte su gibi akıp gitmeli
Zamanın nasıl geçtiğini insan bilmemeli
Kavga, inatlaşma olmamalı
Zehir etmemeli insan biri birine üç günlük hayatı
Yaşamaktan mutluluk duyarsan eğer
Beraber el ele tutuşup hayata yürürsen
Sağlıklı yaşamaktan mutluluk duyarsın
Hayattan ayrılmayı hiç istemesin, yaşamak istersin

Kısıtlama yorsa eğer biri birimizi
Yemek yok diye bahaneler arayıp kızma yorsak
Gerekirse hiç söylenmeden
Kalkıp iki yumurta kırıp yiye biliyorsak
Yanıdayken güven duyarak yaşaya biliyorsak
Samanlık seyran oluyorsa eğer
Hayat çiçek olur insana
Saçlarına düşünce aklar
Biri birine daha muhtaçlık duyarsa insan
Hastalanınca çekip gitmiyorsan

Gerektiği gibi elinden tutuyorsan
Doktorlara götürüp, bıktım senden artık demiyorsa
Arkandan Oh be kurtuldum demiyorsa
Hatırana göz yaşı döküp saygı duyuyorsa
Sevgi bir erdemliktir insan olana

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Sinirlenince ne güzel oluyorsun Türkiye'm

SİNİRLENİNCE NE GÜZEL OLUYORSUN
TÜRKİYEM,
Sabredersin,sabredersin
Sonra da sinirlenirsin
Şarkılarla türkülerle
Öfkelerini dökersin
Sinirlenince ne güzel
Oluyorsun Türkiye'm

Bıraksanız Atatürk kültür merkezini
Yıkarlardı
Oraya topçu kışlasını da yaparlardı
Cumhuriyeti kazanımlarının
Geri kalanlarını da yıkarlardı

Odun olmadın, sobalarda yanmadın
Çiçek oldun parklarda
Türkü oldun, mizah oldun
Enerji oldun, ışık oldun
Yıkmadın, yakmadın
Bütün dünyaya örnek oldun
Ne güzel oldun Türkiye'm

Türk gençliği Atatürk'ün
Gençliğe vasiyetini yerine getiriyor
Hepimiz Mustafa Kemal diyor
Şuurumuz onurumuzunuz
Türkülerle şarkılarla
Gelecek bizim diyorsunuz
Ne güzel oluyorsun Türkiye'm

Biber gazına aldırmadınız
Tam da gözünüze sıktılar
Eyvallah dediniz
Su sıktılar bilmem kaç barla
Yerlere yuvarlandınız bilmem
Metrelerce, bayrağınızı bırakmadınız
Türkü oldunuz,destan oldunuzt
Türk halkını mizaha boğdunuz
Vatan bizim,bayrak bizim
Bazılarının babalarının
Bu vatan çiftliği değil dediniz
Akıllarını başlarına getirdiniz

Helal olsun gençlik sana
Türküm oldun şarkım oldun
Onurum oldun, gururum oldun
Türküm oldun, şarkım oldun
Yıkılan onurum, gururum oldun
Gururumsusunuz Türkiye'm
Onurumuz Atatürk'ümüz
Arkadaşlarını unutmayacağız

Yanındayız gencimizin, unutmadık
T.C ayağı kaldırdınız bitti demiştik
Helal olsun, selam olsun
Atatürk gençliğine
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Sonbahar geldi

SONBAHAR GELDİ;
Yavaş, yavaş sonbahar geldi
Hatice'm;
Göçmen kuşlar geçtiler;
Gökyüzüne doğru uzanmış
Çamlar üzerinden Hatice'm,
Öncüler dönüyorlar arkalara
Bakıyorlar arkada kalanlarına
Kalanları bekliyorlar onları da
Alıyorlar aralarına
Sen gittin tek başına
Hatice'm

Bizde göçtük yıllar önce
Gurbet ellere Hatice'm
Öncüler arkalarına bile bakmadılar
Hatice'm; biz mücadele ettik
Hırçın doğa ile tek başımıza, Hatice'm
Arkada kalan anam, bacım, kardeşim
Arayıp buldular öncüleri Hatice'm
Gurbet geldi aklıma, dağılıp, saçılmamız
Sen geldin aklıma; eski günler, hatıralar
Bir bir geçti gözlerimin önünden
Çok duygulandım gözlerim yaşardı

Sonbahar geldi Hatice'm
Gece yağmur sesi geldi çinkolar dan
Kalktım baktım evin penceresinden
Her tarafı sis kaplamış Hatice'm
Gökten yer san ki birleşmiş
Öylesine güzel bir manzara Hatice'm,
Sokak lambalarından yayılan ışınlar
Sisler arasından geçerken
Işınlar değişerek uzanmış bulutlar arasında ki,
Su damları ışığı kırmış
Loş bir ışık uzanmış sisler arasına
Öylesine güzel bir manzaraya doyasıya baktım
Hatice'm sende olsaydın keşke yanımda

Gündüz de devam etti yağmur Hatice'm
Baktım da toprak çok susamış
Sünger gibi emmiş suyu toprak
Sonbahar güzel olur yaylalarda
Hele sende varsan yanımda,
Sonbahar çiçekleri aştı mavi, mavi
Çocukluğunda koşardın kelebek gibi
Çiçeklere; şimdi yine çiçeklerin var,
Renge renk açan çiçeklerin okul bahçelerinde;
Sonbahar güzel olur yaylalarda
Ama ayrılıklar olmasa

Yağmurdan sora güzel olur yaylar

Kırmızı bir ışık çıkar dazın arkasından
Kantaronlar, mantarlar fışkırır topraktan
Yayılır toprak kokusu,
Çamların reçine kokusu
Çocukluğunuzdan kalan evlat kokusu gibi
Götürür beni yılar ötesine
Yükseklerde uçuşur yırtıcı kuşlar
Bir güzeldir yaylalar.
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Sonbahar Geldi Hatice'm

Yavaş, yavaş sonbahar geldi
Hatice'm;
Göçmen kuşlar geçtiler
Gökyüzüne doğru uzanmış
Çamlar üzerinden Hatice'm;
Öncüler dönüyorlar arkalara
Bakıyorlar arkada kalanlarına
Kalanları bekliyorlar onları da
Alıyorlar aralarına
Sen gittin tek başına
Hatice'm,

Bizde göçtük yıllar önce;
Gurbet ellere Hatice'm
Öncüler arkalarına bile bakmadılar
Hatice'm; biz mücadele ettik
Hırçın doğa ile tek başımıza, Hatice'm
Arkada kalan anam, bacım
Arayıp buldular öncülerini Hatice'm
Gurbet geldi aklıma, dağılıp, saçılmamız
Sen geldin aklıma; eski günler, hatıralar
Bir bir geçti gözlerimin önünden
Çok duygulandım gözlerim yaşardı

Sonbahar geldi Hatice'm
Gece yağmur sesi geldi çinkolardan
Kalktım baktım evin penceresinden
Her tarafı sis kaplamış Hatice'm
Gökten yer san ki birleşmiş
Öylesine güzel bir manzara Hatice'm,
Sokak lambalarından yayılan ışınlar
Sisler arasından geçerken
Işınlar değişerek uzanmış bulutlar arasına,
Su damları ışığı kırmış
Loş bir ışık uzanmış sisler arasına
Öylesine güzel bir manzaraya doyasıya baktım
Hatice'm sende olsaydın keşke yanımda

Gündüzde devam etti yağmur Hatice'm
Baktım da toprak çok susamış
Sünger gibi emmiş suyu toprak
Sonbahar güzel olur yaylalarda
Hele sende varsan yanımda,
Sonbahar çiçekleri aştı mavi, mavi
Çocukluğunda koşardın kelebek gibi
Çiçeklere; şimdi yine çiçeklerin var,
Renge renk açan çiçeklerin okul bahçelerinde
Sonbahar güzel olur yaylalarda
Ama ayrılıklar olmasa

Yağmurdan sora güzel olur yaylar
Kırmızı bir ışık çıkar dazın arkasından

Kantaronlar, mantarlar fışkırır topraktan
Yayılır toprak kokusu,
Çamların reçine kokusu
Çocukluğunuzdan kalan evlat kokusu gibi
Götürür beni yılar ötesine
Yükseklerde uçuşur yırtıcı kuşlar
Bir güzeldir yaylalar.

(Sizden biri)

Halil Aydın

Sonbahar geldi mi?

SONBAHAR GELDİ Mİ?
Sonbahar geldi mi
Yapraklar sapsarı
Yerlere serildi mi
Ayaklar altında
Çıtır, çıtır ezildi mi
Kimi rüzgarların önünde
Kimi sularla
Binmezliklere doğru
Çekip gitti mi
İçimi bir üzüntü
Kaplar,
Hüzünlü bir öykü
Gözlerimin önüne gelir

Anadan,babadan
Kardeşlerinden,sevdiklerinden
Kendi benliği ile bütünleşmiş
Çocukluğundan beri
Yaşadığı evinden,
İstemeyerek ayrılış gibi
Pılsını pırtısını toplayıp
İstemeye, istemeye
Gurbet ellere gidiş gibi
Gelir bana..
Sonbaharda inanılmaz
Bir acı sarar içimi

Telli duvaklı kızımın
Gidiş gibi,
Yatağının, eşyalarının
Konduğu yerlerinin boş
Kalması gibi,
Solgun bir fotoğrafın
Beynimde bıraktığı
Hüzünlü izi gibi
Gelir bana.

Aslında sonbahar;
Bir dağılışın
Bir ayrılışın
Bir değişimin
Bir başkalaşımın
Hazin ve üzüntü verici
Bir gidişin öyküsüdür
Onun için acıları
Hüzünleri hatırlatır insanlarımıza...
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Süleymaniye'den İstanbul'a Bakış

SÜLEYMANİYE'DEN İSTANBUL'A BAKIŞ
Bütün ihtişamıyla oturmuş yüksek bir tepeye
Bütün İstanbul sanki gözetiminde
Galata kulesi,Haliç köprüsü
Marmara denizi,
Diz çökmüş
O muhteşemliğinin önünün de...

Boğaz köprüsü karşısında
Değişen ışık huzmeleri
Yansıyor Marmara'nın sularında
Işık ışınları giriyor biri birine
Oluşuyor şahane bir renk cümbüşü
Renkler oynuyor sularda
Bütün renkler seriliyor gözler önüne
Süleymaniye camii
Giriyor renkten renge
Ne kadar insan duygulanıyor
Bu mübarek muhteşem yerde

Karşısında Topkapı sarayı
Asırların ötesinden
Muhteşem Süleyman,
Göğsüne başını dayamış
Sanki Hürrem sultan..
Sarayın avlusundan
Seyrediyorlar
Mimar Sina'nın
Ustalarına verdiği emiri
Muhteşem caminin
Göğe doğru yükselişini..

İnsanlar fani
Hani nerede
Muhteşem Süleyman'lar,
Güzelliğiyle dillere destan
Hürrem sultanlar..
Ya o dev eseri yaratan
Mimar Sinanlar..
Yarattıkları o dev eserlerinin
Hemen yanı başına uzanmışlar,,
Ne söylerler, nede konuşurlar
Mezar taşlarına isimlerini yazmışlar..

Nedir bu öfke, bu hiddet
Bak muhteşem Süleyman'a
Dünyayı titretmiş ama,
Şimdi toprağı çekmiş kucağına
Bak yatıyor yarattığı eserinin ayak ucunda
Sizin yok bir eseriniz
Unutulmayacak bu öfke ve kibriniz

HALİL AYDIN (Sizden biri) 03/05/2012

Halil Aydın

Şehit anasının ardından

ŞEHİT ANASININ ARDINDAN

Her zaman yüzüne baktığımda
Bir acı serilmiş gibi gözlerinin önüne
Dalıp giderdin hiç yüreğinden çıkmayan
Acının peşine,
Mimiklerin değişir dururdu yüzünde
Belli bu acı taa yüreğinin derinliklerinde..

Gözlerin buğulu, buğulu
Gözyaşların sessizce akıyor içine
Acın büyük biliyorum,
Elden bir şey gelmiyor
Acını paylaşmaktan başka

Şehit oğlunun mezarı başına giderdin
Onunla sanki konuşuyordun
Hem de ağlıyordun
Mezar taşını oğlunun saçları gibi
Severek okşuyordun
Elinde bahçenden söktüğün
Çiçek fidelerini mezarına dikip dururdun

Sana göre uzakta çeşme, su diyordun
Yürümekte zorluk çekiyordun
Ben gidiyordum çeşmeye
Suyu döküyordun diktığın çiçeklere
Sen kanarak içmiş gibi bir oh çekiyordun
Ana yüreği biliyorum
Kalbinde hasret ateşi hiç sönmedi
İçin, için yaktı seni
Ne kadar su döksen, ne kadar oh çeksen de
Bu ateş sönmez, su yanar buharlaşır
Yine yüreğindeki yangın sönmez

Hep pencerelerde bekledin
Oğlum gelir diye yıllarca
Buğulu gözlerinle hep
Yollarını gözledin..
En sonunda sen de gittin yanına
Aynı toprağı paylaştın oğlunla
Bilmem hasret bittimi?
Yoksa yeniden mi başladı
Oraşını kimseler bilmez...
HALİL AYDIN(Sizden biri)
07/02/13 perşembe

Halil Aydın

Şehit lerimize

Ş E H İ T L E R İ M İ Z E
Hayalleri geliyor gözlerimin önüne
Sarsılıyorum ta derinden
Aniden korkunç bir patlama
Geceyi gündüze çeviriyor
Şimşekler çakıyor sanki gözlerinin önünde
Gök gürlemesi gibi patlamalar
Sonra acı bir çığlık
Kulaklarımın zarını sanki patlatıyor

Toprağa düşerken
Şimşekler gibi beyinlerinde oluşan
O son fikirler
O gözlerini hayretle içinde
Korku ile karışık o bakışlar
Tam canlanıyor saki dikiliyor
Gözlerimin önüne

Bağıransım geliyor
Ateş etmeyin diye
Koşup silahlarını
Ellerinden alansım geliyor
Ne yapıyorsunuz onlarda ana kuzusu
Hem de genç genç
Yazık diyensim geliyor
Aklım tutuluyor
Hayretler içinde
Bunlar aklını yitirmiş vatan düşmanı
Diye bağıransım geliyor

Yaralıyım, ölüyorum
Hakkını helal et, helal et
Ah kader arkadaşım
Silah arkadaşım helal et
Sesleri uğultu şeklinde
Sanki kulaklarımın zarımı titretiyor

Kırmızı çiçekler gibi savrulduklar
Yurdumun dört bir yanına
Analar babalar
Ciğerlerine çekercesine
Kokladılar da, kokladılar
Yürekleri volkanlar gibi
Vücutları depremler gibi
Göz yaşlarını akıttılar
Dişlerini sıkarak, biri birine vurarak

Ah! Benim gencecik kardeşim
Ah! Benim biricik fidanım
Sen kalles kurşunlarla
Vurulup toprağa düştüğün an
O yıkılışın geldikçe gözlerimin önüne

İçime bastırmaya çalıştığım
Öfkemi
İçine düştüğümüz bu kısır döngü
İçin,için kemiriyor içimi
Bir şeyler yapmak
Bir şeyler söylemek istiyorum
Amama
İşte o amada bilseniz neler var
Bir sandık gibi amma açamıyorum
Açıp da içine bakamıyorum
Kahrımdan bunları yazıyorum

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Şeytanı bile kandırırlar

Şeytana bile pabucunu ters giydirirler
Bunu bir marifet, akıllılık gibi görürler
Doğrulara; yemin billah ederler
Yanlış bunlar diyerek
Bin bir dereden su getirirler.
Yetimin, şehidimizin, başkasının
Malına göz dikerler.
Menfaat için ne yalanlar söylerler,
Yalancı şahit bile gösterirler.
Sulu dereye götürürüz susuz getirirler,
Bunu bir marifet sanırlar
Kendileriyle öğünürler
Ne büyüklük bu diyerek taktir
Bile görürüler..

Haram mahram demezler
Hatıra nedir bilmezler
Evini bağını bahçeni sökerler
Ağaçlarını keserler,
Nasıl olsa bunlar gelmez derler
Ağız birliği ederler,
Tarlalarını ekip biçerler
Gelirinden hak mak vermezler.
Tarlalarınıza bile bizim derler,
Hiç kimse, utan be adam bile demezler
Bana ne deyip çekip giderler
Ayıbı utanmayı bilmezler

Dilleri tutulmuş pepe olmuş
Allahtan geldi diye acırız
Kolu kopmuş çok yazık deriz
İçimiz acır, yardımına bile koşarız
O acıma duygusunu iyi sömürür
Anlatmak için; kimi zaman ağlar
Göz yaşı döker,
Eğilir doğrulur etrafında döner
Salya sümük etrafa sıçratır
Kalem elinde bir şeyler yazar çizer
Kimse bir anlam veremez
Öyle mağduru oyna ki kara göz
Hacivat'ı bile taş çıkartır
Tarlamızı çevirmiş ama hay Allah deyip
Çekip gidesin gelir.
İstanbul'da da kocaman
Devletin arazini çevirmiş
Kim bilir ne marifetlerini sergilemiştir
Üstüne gece kondu yapmış
Çoluğunu çocuğunu doldurmuş
Kentsel dönüşüm programı ile
Milyarların hayalini kafasında kurmuş,
Şimdi de o hayaline kavuşmayı bekliyor,
Milyonların hayalini düşünüyor

Bilesin ki;
Ağlayanın malı g lene yaramaz
Sen Şimdiye değil, geleceğine bak
Kimse bu dünyadan öbür tarafa
Bir mal mülk götürmedi, seni
Allah'a havale ediyorum sen işin sonuna bak...
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Şimdi gelir yanımıza

ŞİMDİ GELİR YANIMIZA

Sabah sporuna gidemedim bu sabah,
Pencereden baktım dışarı
Sicim gibi yağmur her taraf..
Sokaklar göl, sular akıyor
Ne yalan söyleyim biraz da sevindim,
Kendimi yağmur sayesinde izinli gibi his ettim.

Birazdan tıpış, tıpış torunum gelir yanıma
Şili de toprak altından atmış altı gün sonra
Çıkarılan madencilerin yakınlarının
Heyecanı içinde gözlerim kapıda,
Bekliyorum.

Uyanması yakın,
Gün ışığı gibi; şimdi doğar odamıza..

Ağzında memesi,
Gözlerinde pırıl, pırıl bir ışıltı,
Yüzünde tatlımı, tatlı, bir gülümseme
Şili de atmış altı gün sonra yerin yedi yüz metre
Derinliğindeki maden ocağından çıkarılan
Madencilerin sevinci içinde..
Şimdi girer kapıdan içeri,
İşaret parmağı ile gösterir
Anneanne dede, dede diye, diye

Yatar aramızda yatakta
Kimi zaman memesini
Kimi zaman saatimi
Saklar..
Elerini yanlara açar,
Yâda çırpıp yok diye, diye

Yorganı çeker başına
Ece der durur bize..
Bütün ihtiyaçlarını unutur
Oyun sevinci içinde
O çocuk, ekmek su gibi
İhtiyacı var oyuna
Deden (HALİL AYDIN)
14.10.2010 perşembe
Şili de yerin 700 m derinliğinde
66 gün sonra sağ çıkarılan maden
İşçileri sağ çıkarılmıştı yakınları sevincini
Ben de torunumun çıkıp gelme sevincine, benzettim

Halil Aydın

Toprak kokusu

TOPRAK KOKUSU

Sabahları erken uyanırsan
Hele birde ortam hafif nemliyse
Toprak kokar buram, buram
Hele birde hafif, hafif yağmur çiselerse
Ağaçtaki çiçekleri, yeşil yaprakları
Rüzgar hafif, hafif okşar gibi sallarsa
Doğaya toprak çiçek kokusu yayılınca
Bir huzur, bir rahatlama sağlar insanlara

Bazen insan sıcak havalarda
Hafif, hafif ıslanmak ister
Sıcakların etkisinden kurtulup
Derin bir nefes alıp, bir oh! Çekmek ister
Çayır, çimenler ve çiçeklerin üstü
Boncuk, boncuk su damları varsa
Çimlerin, çiçeklerin kokusuna
Toprak kokusu da karışınca
O serin havalarda dolaşmak
Bir rahatlama huzur verir insanlara

Bazen hatıralar canlanır gözlerinin önünde
Toprağı çapalayan belleyen anan baban
Gelir toprak kokusuyla
Alıp götürür seni çok eski günlerine
Bazen özlemler canlanır
Arzuların yeşerir gönüllerde
Orak tırpan biçen ananın, babanın
Eski günlerde sevgileri hatıraları
Toprak kokusuna karışır
Başak, sap kokusuyla
Gelir gibi olur burnuna
Mazi canlanır gözlerin önünde
Boram, boram annenin kokusu gelir
Dolar gibi olur ciğerlerine
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Unutulmaz acı

UNUTULMAZ ACI

Acısı yüzünü bürümüş
Buğulu, buğulu, çakmak, çakmak gözleri
Gözyaşları gözünü bürümüş
"Oy" diyebilirdi; eğdi başını yere

"Şey" diye bildi amire, yutkundu
Sözleri boğazına düzüldü
"vay" dedi başımıza gelenler
Eğdi başını sustu

Eli bezle sargılı, süzölmüş kanı bezden dışarı
Damlıyor yerlere; yanındaki yağız delikanlı girdi söze
"Elini hıza kaptırmış hıza; yardım et beyim bize"

Aylardan şubat, her taraf adam boyu kar
"Akşam olunca buralarda taşıtlar çalışmaz
Olduğu yerde kalırlar, yola çıkmazlar
Hastane ta Bitlis'te beyim bir araç verseniz de
Hastamızı götürsek hastaneye
Bak kan kaybediyor" diyerek arz'ı hal eyledi amire

Öyle bir azar duydu ki amirden
Söylenmez gardaş; "teknolojiyi kullanmak akıl ister
Be adam; madem kullanamıyorsun ne işin var senin orada
Haydi dışarı" diyerek amir kükredi birden yerinden

Şamar yemişe döndü; yüzü pancar gibi kızardı
Kapıya kadar geri, geri gitti
Amire başını kaldırdı kızgın, kızgın şöyle bir baktı
Ağına küfür doldu, söylemedi yutkundu
Şey dedi başını yere eğdi, makama saygı diyebilirdi

Dışarı çıktı merdivene oturdu
İki elinin arsına aldı başını, yere doğru eğildi
Hıçkırıklara boğularak gözyaşları yanağından
Aşağı süzöldü; başını kaldırdı kapıya şöyle bir baktı
"Vay" gardaş felek,kader işte diyebilirdi

İçime düştü acıdan bir ateş; o kadar yıl geçti
Hala sönmez için, için yana da, yanar
Hiçbir şey yapamamanın huzursuzluğu
Şuur altımın derinliklerinde
Zaman,zaman çıkar şuurumun üstüne
Bu yaşanan trajedi hep beni rahatsız eder

HALİL AYDIN (Sizden biri) 01/05/13

Halil Aydın

Unutup Gidermiydiniz

UTNUTUP GİDERMİSİNİZ

Bir sis çökmüş ağlayan gözlerime
Karla bora vurmuş
Sanki hasta yüreğime

Hayal olsam bu dünyada
Kapımı açmasam bir daha
Göz yaşı dökmediysen şayet arkamdan
Arayıp sormadıysan bir daha
Kısa zamanda unuttur muydunuz acaba

Bilmem gelimiydiniz mezarıma
Bir çiçek olsun diler miydiniz toprağıma
Bir garip yatıyor şurada der gibi
Yoksa bir yolcu mu sulardı solan çiçeğimi

Keder olsam dilleriniz de
Rüya olsam gecelerinize
Türkü, şarkı olsam sözlerinize
Acep beni çalıp söyleyermiydiniz
Yoksa çoktan unutup gidermiydiniz

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Utan

UTAN

Eskiden denizler kirlenir
Balıklar vururdu kıyıya
Şimdi insanlık kirlenmiş
Çocuklar insan vuruyor kıyıya

Düşün biraz ey insanlık
Bu vicdansızlığın sorgulamasını
Yap biraz
Nerede hata yaptık diye düşünsene
Neden sahile vuruyor cesetler
Neden Ege denizi insanlara mezar
Neden kumlar yatağı oldu cesetlerin
Neden köpüklü sularda
İner çıkar insanların cesetleri
Hep insanların hırsları yüzünüzden
Paralarını alıp denizin ortasında
Botları delip denize döken insanlık
Biraz utan, utan

Denizin tuzlu suyunda boğuldular
Çocuklar, insanlar
Deniz kirlendiğinde
Ölü balıklar vururdu kıyıya
Şimdi insanlık kirlenmiş, vicdanlar kirlenmiş
Hırs, para her şeyin önüne geçmiş
Çocuklar, insanlar ölü vuruyor sahile

Çocuklar şarkılarını söylemeliydi
Uçurmalarını bulutlar doğru göndermeliydi
Okulda arkadaşları öğretmenleriyle
Şarkı türkülerini söylemeliydi
Okuyup insanlığa hizmet edebilecek
Bilgi ve becerilerle donatılmalıydı
Umuda yürüyorlardı, umutları vardı
Kimisi yalın ayak, kimisi ayakkabısız
İnsanlar kapılarını kapattılar dikenli
Teller çekip önlerini kapattı
Deniz utandı da sahile bıraktı cesetleri
İnsanlık utanmadı
Olup bitenlere çirkin oyunlara yüzünü kapattı

Hani nerede anneler, kardeşler babalar
Bazıları sağ çıktı denizden
İnsanlar çaresiz, şaşkın, şaşkın bakıyor
Olup bitene, sahile vuran cesetlere
Onarılmaz yaralar açtı benliklerinde
Tarih bir belge gibi sunacak bu insanlık ayıbını
O kuşaklar utanacak bu yaptıklarınızdan

Bitmek tükenmek bilmeyen
Hıçkırıklarımız, param parça olmuş umutların

Yarım kalmış sevdalarımızı
Nasıl bir araya getireceksin
Namuslu insanlara göre değil bu dünya
Hele günahsız çocuklara göre hiç değil
Gördünüz Ege denizde yatan ölü çocukları
Vcdansızlığın yaşandığı orta doğu toprakları
İnsanlığa hizmet ettiğini sanan
Kafa kesen yakıp yıkan cani gaddar insanlar
Dön de bir bak yaptıklarına, sahile vuran
Ölmüş çoluk çocuklara, bu senin eserin
Ey gözü dönmüş insanlık
Hiç mi utanma yok, biraz utan, utan
HALİL AYDIN (Sizden biri)
09. 01 2016

Halil Aydın

Utaniyorum Şehdim

Utaniyorum şehidim
Utaniyorum
O kadar ithamlardan, senin hakkında
Söylenen yalan dolanlardan
O ekran karşısına geçip
Boyun kıra, kıra seni
Suçlayan sözde proflardan
Yazarlardan, çizerlerden
Utaniyorum şehidim

...
Senin anan ağlarken,
Senin çocuğun, çocuğun
Boynu bükük babasız kalırken
Sen yanarken, hasret kalırken
Eller çocuğunun, çocuğunun
Geçmişini geleceğini düşünerek
Yaptıkları yolsuzluklardan,
Giydikleri giyim kuşamlarından,
Taktıkları pırlantalardan
Utaniyorum şehidim
Utaniyorum..
Sen düşündün ülkeni
Sen kovdun bu ülkeden düşmanı
Ayakların yalın ayak
Sen koştun cepheden ,cepheye
Şimdi fırsat buldular,
Öç alıyorlar senden
Utaniyorum, utaniyoruz
Senin yaptıklarını unutanlardan
Kimi ulusalcı, Kimi darbeci
Kimi ihtilalci, kimi KEMALİST
Attılar özel ceza evlerine
Çok suçlu yargılansın dediler
Bu suçlamalardan utaniyorum
Şehidim ..
Vatanı böldürmem demiştiniz
Göğsünüzü siper ettiniz
Kar demediniz kış demediniz
Boyunuza kadar karlara batarak
Derelerde mağaralarda bölücüleri aradınız
Kimini sağ, kimini ölü yakaladınız
Şimdi gizli tanık size
Kimi örgüt yöneticisi, kimi katil
Kimi örgüt başı, öç alıyor senden
Bütün bunlardan, olanlardan
Vallahi utaniyorum şehidim..

(Sizden biri)

Halil Aydın

Utaniyorum Şehidim

UTANIYORUM ŞEHİDİM

Utaniyorum şehidim

Utaniyorum

O kadar ithamlardan, senin hakkında

Söylenen yalan dolanlardan

O ekran karşısına geçip

Boyun kıra, kıra seni

Suçlayan sözde proflardan

Yazarlardan, çizerlerden

Utaniyorum şehidim

Senin anan ağlarken,

Senin çocuğun, çocuğun

Boynu bükük babasız kalırken

Sen yanarken, hasret kalırken

Eller çocuğunun, çocuğunun

Geçmişini geleceğini düşünerek

Yaptıkları yolsuzluklardan,

Giydikleri giyim kuşamlardan,

Taktıkları pırlantalardan

Utaniyorum şehidim

Utaniyorum..

Sen düşündün ülkeni

Sen kovdun bu ülkeden düşmanı

Ayakların yalın ayak

Sen koştun çepeden, çepeye

Şimdi fırsat buldular,

Öç alıyorlar senden

Utaniyorum, utaniyoruz

Senin yaptıklarını unutanlardan

Kimi ulusalcı, Kimi darbeci

Kimi ihtilalcı, kimi KEMALİST

Attılar özel ceza evlerine

Çok suçlu yargılansın dediler

Bu suçlamalardan utaniyorum

Şehidim,,

Vatani böldürmem demiştiniz

Göğsünüzü siper ettiniz

Kar demediniz kış demediniz

Boyunuza kadar karlara batarak

Derelerde mağaralarda bölücüleri aradınız

Kimini sağ, kimini ölü yakaladınız

Şimdi gizli tanık size

Kimi örgüt yöneticisi, kimi katil

Kimi örgüt başı, öç alıyor senden

Bütün bunlardan, olanlardan

Vallahi utaniyorum şehidim..

Halil aydın (Sizden biri)

Halil Aydın

Uyanırsın gaflet uykusundan

UYANIRSIN GAFLET

UYKUSUNDAN

Ey uykuya dalıp, tatlı, tatlı uyuyanlar,
Ömrünün bütün gelmiş geçmişini
Bir şey olmaz diye avunanlar,
Beğendikleri, sevdikleri bir şeyi
Hiç bitmez tükenmez sananlar,
Gördüklerinin ezeli kalıcı sananlar,
Her yılın yazında esen rüzgâr başka,
Her yılın kışın yağın karı başka,
Bülbülden, gülden eğlenceden
Feryatlar yükselmez,
Gül niçin solduğunu
Geceler niçin uzayıp kısaldığını
Bilemez.
Gök kubbe bütün gözlere
Her zaman masmavi görünmez
Kimi zaman kara bulutlar kaplar
Göz, gözü görmez.
Zengini fakiri yok;
Cennette herkes müsavi
Makam mevki sahibi olanlar
İnsanlara tepeden bakıp hor görenler
Her şeyi kendi malı gibi görenler
Bir yolculuktur bilene hayat;
Sonsuzluğa akıp giden zaman içinde
Sen ne dersen de, seni değerlendirir hayat
İnsanlar yaptıkları iyi ya da kötü
Eserleriyle unutulmaz.
O eserler bir çiçek bahçesi gibi
Ruhlarda açmışsa eğer;
Sevmekteki o gizemi duyarsa insan
Bir mucize gibi kalacaktır sevgilerde
Bir yıldız gibi gözdedir artık
Unutmaz artık onu insanlık.
Kendini Allah'ın bir lütfu gibi görenler,
Kendisinden başkasını düşünmeyenler,
Ben yaptım oldu kimse karışamaz diyenler,
Bir eli yağda bir eli balda başkasını Düşünmeyenler.
Bu hayatın hep böyle devam edeceğini Sananlar.
Bir zaman o makam ve mevki bitiğinde
O yanından hiç ayrılmayanlar
Uzaklaşınca arkandan
Arkandaki yaslandığın dağlar yıkılınca
Suçlamaya başladıklarında
"Ben yapmadım o yaptı" demeye başlayınca
Günden güne, bir hicran üzüntü kaplayınca Yüreğini
Ölümden de beter gelir insana
Tek başına kalırsın, o kameralar
O fotoğraf makinaları
O flaşlar çıkmayınca artık
O övgü o hürmetler ters döner artık

İşte o zaman ben ne yaptım,
Bu insanlara diye düşünürsün
Belki o zaman uyanırsın gaflet uykusundan
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Üşüyor

Ü Ş Ü Y O R

Her taraf da kar var, yağıyor pul pul
Tipi ve rüzgar her tarafa karı savuruyor
Rüzgarda acı acı sesler veriyor ağaçlar
Buz tutmuş yollar, kimileri kayıp düşüyor
Çok soğuk var, yavrucaklar üşümüş

Okulla gidiyorlar gurup gurup çocuklar
Tir tir titriyor yavrucaklar
Kimi eline üfürüyor
Kimi ellerini uğuşluyor
Çok soğuk var, her taraf kar
Üşümüş yavrucaklar

Kiminin ayağında terlik
Kiminin ayağında lastik
Kiminin ayağında kocaman postal
Kiminin ayakkabısının ucu acık
Kiminin ayakları çorapsız
Her taraf kar tipi
Kar yağıyor kar, pul pul
Her taraf da buz var
Hava çok soğuk, üşümüş yavrucak

Ellerini cebine sokmuş
İyice büzüşmüş
Burnu, yüzü kızarmış
Verdiği nefes buz kesmiş
Çok soğuk var, ortalık buz kesmiş
Yavrucak üşümüş

Ayağında büyük ayakkabı
Etrafından kar girmiş
Çoraplar sırlıklam ıslak
Çok soğuk, her taraf
Yavrucak nasıl gülsün, nasıl konuşsun
Nasıl oynasın, nasıl koşsun
Ortalık buz kesmiş, yazık, çok yazık
Üşümüş yavrucak, çok üşümüş

Akşama kadar okulda
Hele birde arka sıralarda oturursa
Nasıl ders dinleyip ödevlerini yapacak,
Ne yapsın öğretmen sobaları, yakacakları yoksa
Etraf buz gibi,
Yazık, çok yazık, üşümüş yavrucak

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Van depremi

VAN DEPREMİ

Van'dan bir haber geldi
7.8 şiddetinde deprem oldu dendi
İnsanlarımızın yüreği sanki ağzına geldi
Sanki deprem beynimizi salladı
Gönlümüzün fay hattı kırıldı
Yüreğimizi acılar dağladı
Endişelere kapıldı insanlarımız
Şimdi ne olacak diye düşüncelere daldı
Ya çocuklar, yada insanlar
Şu kışta kıyamette evsiz barksız
Ne yaparlar diye kara kara düşünmeye başladı

Görüntüler yansıdı ekranlara
Feryat figan sokaklar
Üst üste katlamış katlar
Arasında sağ, yada ölmüş insanlar
Dizlerini döven analar
Oradan oraya koşan insanlar
Enkaz başında kurtarıcılar
Tırnaklarıyla sanki betonları kırıyorlar
İnsanlarımızı sağ çıkartmak için
Bütün özeni gösteriyorlar,

Bir baba şaşkın
Yıkık enkazın önünde
Boğazı yırtılmasına
Kızına bağırıyor
"Kızım ses ver bana diyor"
çaresizler çaresiz
gücü yetse katları devirecek
altından yavrusunu çekip çıkaracak

kimi YUNUS gibi; tonlarca yük altında
O kara gözleri kocaman, endişe ile
Olup bitene bakıyor
Çektiği acı yüzünü kaplamış
Feryadı figanı yok dayanıyor onca acıya
Sol omzuna uzanmış
Bir ölünün soğuk eli, YUNUSA sanki
Ben ölüyorum sen yaşa demiş
YUNUS tonlarca yük altından
"Saat kaç demiş"
"Geç kaldım da anam merak eder" demiş
Kim bilir annesi nerede
Sağ mı selamet mi; o curcuna içinde kim bilir

YUNUS tonlarca basınç arasından
sağ selim olarak çıkarılıyor
insanlarımız nasıl sevindi
yunusu kucaklayıp ihtimamla
Ambulansa bindirdi

YUNUSA sevincimiz uzun sürmedi
Dayanamadı o minik yürek
Maalesef yolda söndü

Hepsinin acısı bizi yasa boğdu
Kimi AZRA bebek gibi yeniden doğdu
Sevindik oh! be sağ kurtuldu dedik
Bu dünyadan göçüp gidenlerin
Yasını tutuk, yakınlarının acılarını
Paylaştık
Suç bizim günah bizim
Kadere, alın yazısına ne diyelim ki
Belkide kendimiz kendi alımıza
Kendi kaderimizi ellerimiz ile
Kendimiz yazdık..
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Vicdan sizlar

işsiz kalan babasının
gözyaşlarını sildi
VIDAN SIZLAR
Parti mirdi bilmemem ben
Şu kışta kıyamette onca işçinin
Niye ekmeğini aldınız elinden
5 yaşındaki nur topu gibi kızıyla
Gelmiş Antalya belediyesinin önüne
Kızını almış kucağına, sicim gibi gözyaşı döküyor
Yanağından, yavrucak bakıyor babanın suratına
Oda ağlayacak ama; metanetini korudu,
O babasının gözyaşlarını sildi
Sarıldı babasına, kapaklandı suratına
Sarıldı tekrar, tekrar babasına
Okşadı; kapadı gözlerini, göz yaşlarını
Görünce dayanamam diye
Siz insan değil misiniz? nasıl
Kilit vurdunuz vicdanlarınıza
Mıh gibi çakıldı benim yüreğime
Unutamam o göz yaşını, o çocuğun
Mahsun, Mahsun çaresiz bakışını,
Hiç vicdanınız sızlamadı mı? yazılar olsun size
Taş mı, kesildi vicdanlarınız
Nasıl ruhsuz acımasız bir vicdan
Bir mega manyak, rüşdünü ispata çalışıyor
Ben kudretliyim aç susuz bırakırım
Tapın bana, yoksa atarım sizi sokağa
Haa! diye bütün çalışanlarını
San ki tehdit ediyor; sakın ha der gibi
Merak etme sende inersin o makamdan
Sap gibi kalırsın ortalıkta
Unutma vicdanlar çığlık, çığlık
Bir sor kendine ben ne yaptım
Niye sokağa atım bu işçileri diye,
Bunun neresinde vicdan
Bunun neresinde hak, hukuk, insanlık
Eğer buysa vicdan erdem;
Eğer buysa, parti, buysa; siyaset
Batsın sizin gibi düşünen, bizden sizden diyen kafalar
Bunun adı vicdansızlık, ekmeğini çalmaktır
Unutma bir gün sizin de başınıza gelir,
O zaman anlarsınız yaptığımız insanlık değilmiş
Meğer dersiniz belki de, kendi, kendinize
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Vicdanlardaki yangın

VİCDANLARDAKİ YANGIN

Şiirler okunuyor
Taa yüreklerden süzülerek
Fon müziği çalıyor
Hüzzam makamında
Gözyaşları süzülüyor
Yüreğin en derinliklerinden

Sazlar semah çalıyor
Kadın erkek semah dönüyor
Tek yürek olmuşlar biri biriyle
Üzüntülerden, kederlerden uzak
Ulaşmak istiyorlar
İnsanlığın en yüce erdemlerine

Birden sesler geliyor kulaklara
Mahşeri bir kalabalık
Bağırıp çağırarak
Sel gibi akarak
Gözü dönmüş, kandırılmış
Zavallı insanlar, bunlar

Şaşıyorlar birden
Sözler bitiyor,
Semahlar duruyor
Sazlar susuyor
Bir an duruyorlar
İnsanlar otele doğru geliyorlar
Kimi yangın tüpünü
Kimi süpürge sapını
Almış eline
Kiminin yüzünü kaplamış
Korkunç bir endişe
Kaderlerini bekliyorlar
Çaresizce..

Saldırganlar otele camlardan
Pencerelerden tırmanıyorlar
Benzin döküyorlar,
Perdeleri halıları tutuşturuyorlar
Alevler, dumanlar
Can veren, boğulan insanlar
Ortalık sanki bir mahşer

Yılar geçse de
Zaman aşımına uğradı dense de
Silemesiniz hafzalardan
Gitmez alevler gözler önünden
Dinmiyor kulaklarda o acı çığlıklar
Burunlarında hala sinen yanık kokuları
Onarılmaz yaralar açtı yüreklerde
Biliniz ki yüz yılar geçse de iyileşmez

Acı içinde acılar
Utanç içinde utançlar
Unutuldu deseniz de
İnsan vicdanında
Bu yangınlar yüz
Yılar geçse de sönmez

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Vicdanları sızlamadı

VİCDANLARI SIZLAMADI

İşinden atıldı
Kucağında çocuğu ile sokağa çıktı
Çaresizliğine yoksulluğuna ağladı da, ağladı
Kucağındaki kızının vicdanı sızladı
Babasının boynuna sarıldı da, sarıldı
Gözyaşlarını silip, gözlerini kapattı
Yüzünü, saçlarını okşadı
Tekrar sarılıp sanki teselli etti
Sorumluların vicdanları kilitli
Vicdanları taş san ki
Ne bir söz söylediler, ağızları kilitlendi
Ne de beş yaşındaki, kız çocuğunun
İnsanlık erdemini anlaya bildiler
Ne de vicdanları sızlamadı
Yine de tekrar işe almadılar
Şu kışta kıyamette çoluk çocuğunla
Aç kalırsan kal, bini hiç sallamaz
Sen üç çocuk yap, Allah verir rızkını
Hiç düşünme sen gerisini;
Diye öğüt üstüne öğüt verdiler
Hatta ödül de vereceklerini söylediler
HALİL AYDIN(Sizden biri)

Halil Aydın

Yakışan bu size

YAKIŞAN BU SİZE;
Sizi ah bir anlaya bilsem
Sizi bir anlata bilsem
Çözümü zor bir cebir problemi gibisiniz
Veriler yetersiz, bir anlaşılabilse
Sizin yaptıklarınızın nedenlerini
Bu mahzun,günahsız insanlara
Ah bir anlaya bilsem,bir anlata bilsem
İçim içimi yemeyecek, bir bilebilsem
İnsanlar o kadar uğraşmışlar
İyi kötü bir yuva yapmışlar
Soğuktan sıcaktan korunmak için
Yuvalarına sığınmışlar
Ne sevinçler yaşamışlar
Ne kahkahalar atmışlar
Ne acılar yaşamışlar
Kaç bahar gelmiş, kaç bahar geçmiş
Doğanlar olmuş, ölenler olmuş
Gelenler olmuş, gidenler olmuş
Acılar seviler iç içe girmiş
Sırlarını evlerinin dört duvarı arasına
Saklamışlar
Şimdi kör bir inanç uğruna
Kurşunlarla delik deşik evleri
Bombalar patlamış sokaklarında
Kolonları kalmış yalnız ayakta
Moloz yığınının dönmüş duvarları
Eşyaları salım saçak, anne turşu kurmuş
Zeytin hazırlamış çocuklarına
Görünüyor yıkıntılar arasında
Kaç defa çamaşır yıkadığı naylon
Mavi leğeni; şimdi sokağın ortasında
Sana bağırasım geliyor,
En kötü sözler dilimin ucunda
Niçin neden diye sorasım geliyor
Cevabını bulamıyorum
Utanın, utanın diyesim geliyor
Ekmeğini yediğin suyunu içtiğin
Bu vatana, kardeş ve analara yaptıklarınıza
Şu kışta kıyamette; düşmüş yollara
Kimisi tenceresi tavası kucağında
Kimisinin çocuğu kucağında
Kimisinin sırtında birkaç eşyası
İhtiyarlar, hastalar düşmüş yollara
Yıkıntılar arasından
Kurşun vızıltıları arasından
Canlarını ortaya koyarak
Gidiyorlar, gidiyorlar bilinmezliklere
Bunlar sizin ananız, hısıminız, akrabanız
Kardeşiniz, bacınız hiç vicdan yok mu? Sizde
İnsanın bağırısı geliyor size
En kötü sözler dilimin uçun da

Sizde hiç insaf, acıma yok mu?
Allah aşkına
Her şey olması mümkün olmayan hayal uğruna
Yakıp yıktığınız; o evlerde sizin insanların yaşadığı
Yıktığınız okullarda sizle, kardeşleriniz okudu
Hastanelerde ananız, babanız tedavi olmuyor muydu?
Sizin gözleriniz görmüyor
Aklınız vicdanınız tutulmuş
Taş mı bastınız bağrınıza
Bağırasım geliyor size
İnsan hısıminin akrabasının
Anasının babasının oturduğu
Yerleri, evleri yakıp yıkar mı?
Şu kışta kıyamette
Bunca olanlardan, ölenlerden
Bunca şehitlerden sonra
Zil takip oynayın çılgın deliler gibi
Yakışan; bu size
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yanar yüreğim en derinden

YANAR YÜREĞİM EN DERİNDEN
Kimseler tanıyamaz beni
Zor bir cebir problemi gibiyim
İçimde duygular karma karışık
Çözmek çok zor beni

Bazen gözlerimin içi güler
Bazen kahkaha atarak
Yeri göğü inletirim
Bazen gülme kırızına girerim
Hop hop eder yüreğim
Bekliden çıkar oynarım
Bazen bir üzüntü çöker içime
Denizlerde gemilerim batmış gibi
Bir sis bular gözlerimi
Kimseleri görmez gözlerim
Kimseleri duymaz oluveririm

Umutlarım oluşur içimde
Yakalamak için, koşmak
Çok çalışmak gerektiğini düşünürüm
Bir engel çıkarsa karşıma
Umutlarım bir köpük gibi
Aniden söner içimde

Sel gibidir bendeki duygular
Bir üşüyen çocuk görsem
Bir ağlayan ana görsem
Filistin de, Güngören de
Bombalarla vücutları parçalanan
Depremlerde malını mülkünü
Bir anda kaybeden
Dünyanın neresinde olursa olsun
Bir acı çeken, gözü yaşlı birini
Yanar yüreğim en derinden

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yanıyor yürekler

YANIYOR YÜREKLER
Üzülüyor insan olanlar
Soma ve Ermenek'te
Maden ocağı kazasında
Ölen canlarımızın yakınları
Anaları, eşleri ve de çocukları
"Yanıyor yüreğim, yanıyor
Söndürün şu yangını adaletinizle"
Diye
Feryat figan içinde bağıyorlar
İnsan olan dayanamıyor bu figana
Bir tarafta onca ölen evlat, eş ve babalar
Bir tarafta yanan, isyan eden yürekler
Bu yüreklerle su serperek soğutacak kararları
Heyecan içinde yürekleri yanıp tutuşan
İnsanlar sabırsızlıkla bekliyorlar..

İnsanların akıllarına eski günleri geliyor
Ramazan günlerinde kurulmuş sofralarında
Sabırsızlıkla bekledikleri insanlar, babalar
Elinden tutup beraber dolaştıkları çarşılar, pazarlar
Beraber yürüdükleri sokaklar
Bağlarda bahçelerde beraber topladıkları
Beraber yedikleri sebze ve meyveler
Bayramlarda alıp giydikleri kıyafetler
O unutulmaz mutlulalar serilir insanın
Gözlerinin önüne
Silip atamasın yer etmiş beyinlerden

İnsanların dudakları kurumuş
Öfkelerinden, bedenleri
Zangır, zangır titriyorlar
Ayakları çekmiyor vücut ağırlıklarını
Hıçkırıklara boğulmuşlar
Yanan yüreklerine su serperek
Söndürecek kararlar bekliyorlar
Hiçbir şey teselli etmiyor insanları
Teselli edenlere işte budur gerçekler
Der gibiler;
Yürekler yanıyor, gözler buğulu, buğulu
Gözyaşları akıyor yanaklarından
Sönüyor yüreklerdeki yangını
Su serpin söndürün adaletinizle şu yangını
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yeni yıla girerken

YENİ YILA GİRERKEN

Silahlar, kalaşnikoflar, Molotoflar
Sokak çatışmaları, kaçışmalar, koşmalar
Polisler, yakılan polis arabaları
Tomalar, biber gazları, hada kaybolan uçaklar
Yanan feribotlar, akan gözyaşları
Şoma, Ermenek'te göçük altında kalan
İnsanlarımız, yetim kalan çocuklar
Dul kalan anaların gözyaşları, figanları
Yeni Aksaray tartışmaları, paralel yapı
Sırtımızdan hançerlendik, haşışiler diye
Bağırtılar, çağırtılar yeni bir yıla giriyoruz

Yeni yıl sancılı, doğdu doğacak
Ebeler geldiler doğum yaptıracak
Her biri ayrı, ayrı düşüncede
Elleri dolaşırken yeni doğacak
Yılın karnı üstünde
Eller birbirine karıştı
İlimin, bilimin ve teknolojinin
Ellerini yakaladı bazı ebeler
Sancılar, sancılara karıştı
Feryatlar, feryatlara
Suçlamalar, suçlamalara
Biri birine karıştı
Ebeler sancılar içindeki
Yeni yılın, gözlerini bağladılar
Üstüne kara çarşaf örtüler
Ayaklarından tutup
Baş aşağı çevirdiler
Salladıkça, salladılar,
Şars-tıkça sarstılar,
İşte doğum böyle olur dediler
Yeni yıl doğmadan öldü
Allah rahmet eylesin diye;
Hep beraber dua ettiler...
HALİL AYDIN (Sizden biri)
29/12/2014

Halil Aydın

Yeter artık-2

YETER ARTIK 2

Bu kadar acı gözyaşı
Hıçkırıklara boğdu vicdanı olan insanı
Bu yaşananlar; küllenen köz gibi
İçin, için yakıyor insan olanı
Yeter artık çekemez olduk bunca acıyı
Fidan gibi genç askerlerimiz
Toprağa düşen, düşene
Çocuklarımız, kızlarımız analarımız
Çığlık, çığlığa yeter artık
Anaların kalbi dayanmıyor artık
Bunca çekilen acıya

Kimi öksüz büyümüştü
Kimi anasız; kimi babasız
Yetiştirme yurdunda
Büyümüştü bazıları
Kiminin evi yıkık, yâda sıvasız
Fakir insanların çocuklarıydı
Sözleşmeli asker, özel hareket polisi
Olmuşlardı
Şimdi çocukları kaldı öksüz
Nasıl dayanır insan olanın yüreği
Kader yeter artık
Gelme üstümüze, üstümüze

Yetim kalan çocukların başları öne eğilmesin
Onlar isteyerek gelmediler bu dünyaya
Şu küçük yaşta onlar bu kadar acı çekmesinler
Ne yapacaklarını, çaresizliklerini
Gelecek günlerini düşünerek
Başları eller arasında
O yetimler gelecek günlerini
Çaresizliklerini bari düşünmesinler
Hayat onları sorgu üstüne
Sorguya bari çekmesin

Tekrar acı çekeceklerse
O çocukları hemen öldür
Yetmez mi çektikleri bunca acı
Bu yaşananlar volkan gibi
Krater acıyor yüreklerde
Söylenecek çok sözler var ama
Ne çok küfürler geçiyor içimden
Tam da dilimin uçun da
Vaz geçiyorum kendi kendime
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yeter artık

YETER ARTIK

Korkularımız var bizim
Tükenip giden onca umutlarımız var
Hayat param parça
Bir, bir sönüyor hayallerimiz
Her yerden gelen şehitler
Yetişmiş fidan gibi vatan evlatları
Bir, bir düşüyor kara toprağa
Anaların, eşlerin, çocuklarının
Feryat figanları; sel olup akan
Gözyaşları yüreklere kor gibi düşüyor
Küllenen köz gibi; yakar yürekleri
Her yerde patlayan bombalar
Param parça olmuş cesetler
Artık bitmeyen korkularımız var
Sönen ocaklar; kilit vurulan kapılar
Bir, bir sönen umutlarımız var
Korkular, korkular üst üste
Kabus gibi bir. Hayat
Beni yalnız bırakıp gitmeyin
Diye yalvaran analar, eşler çocuklar
Artık yeter, yeter diye
Çığlık, çığlığa bağırان insanlar
Umutla bekliyor; bizi bu kabustan
Kurtaracak, ATATÜRK gibi
Öngörüsü yüksek bir liderini
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yeter Artık Diyen Bulunur

Gözlerin fır fır dönüyor
Dışarı fırlayacak gibi,
Yüzün kara bulutlar gibi
Şimşekler çakıyor..
Bağırtıların gök gürlemesi gibi
Boğazın yırtılıyor...
Elektrik çarpması gibi
Tir, tir titriyorsun..
Ellerine, kendine hakim olamıyorsun,
Boğazımda ellerin,
Sıkıyorsun düşman gibi..
Haberin yok mu...
Senin de çoluk çocuğun var,
Senin de boğazını sıkın bulunur..
Yaptığın fedakarlıkların karşılığı bu olur..
Bir zamanlar olur sen de anlarsın,
Belki pişman olursun,
Ama iş, işten geçer..
Yıkılan kalp bir daha yerine gelmez..
Dişlerini sıkıp duruyorsun,
Yumrukları da sıkıp, hazır bekliyorsun.
Başını iki tarafa sallayıp duruyorsun,
Yumruklar kaldırıldı havaya,
San ki suratımıza patlayacak..
Belki kendini kaybettin sen bilmiyorsun..
Senin de dişlerini söken,

Sana da yumruk sıkan bulunur..
Bir zamanlar gelir;
Yaptıklarının acısıyla,
Senin de toplanır yakan..
Yatsıya kadar sürmez fiyakan,
Yaptığın bütün iyilikler, fedakarlıklar
İnkâr edilir..
Senin de gözünü yaşlı, hüznü,
Bırakan bulunur..
Merhameti yoksa, iyilik bilmese insan,
Hiçbir şeyi umursamadan..
Sen kim olursan ol deyip kalbini kırarsa,
Aşağılayıp etkileştirmeye, ötelemeye kalkarsan,
Onu da ne tacı, ne tahtı kurtaramaz..
O havalar, o pozlar, o böbürlenmeler
Bir gün olur biter...
Dut yemiş bülbüle döner..
Ona da otur oturduğun yerde
Elbet diyen bulunur...
HALİL AYDIN(Sizden bir
Halil Aydın

Yine hüznün geldi

YİNE HÜZÜN GELDİ

Yine kara bulutlar çöktü ülkemin tepesine
Bir buğulu sis kapladı insanlarımızın gözlerini
Gözler buğulu, buğulu yaşlı
Kimi babasını, kimi abisini, kimi kocasını
Kimi bir yakınını kaybetti
Kimi insanlığını kaybetti
Göz yaşları sel oldu aktı
Yine hüznün geldi, yüreklere oturdu
Gönüllerin fay hatları kırıldı
Doğanın fay hatlarına karıştı
Sallandı gönüller yerinden
Yer sallandı duvarlar çatladı, kimi yıkıldı
Gönül fayları yer fayları biri birine karıştı
Kara bulutlar çöktü tepemize
Bir hüznün çöktü yüreklere
Hiç gitmeyecek gibi baş köşeye kuruldu
Türküler sustu, halaylar durdu
Felek bizi hızlı, hızlı kovaladı
Yetiştği yerde coplarını neremize gelirse
Rast gele yerlerimize vurdukça vurdu,
Kimi öldü, kimi yaralı, Allahtan geldi dendi
Sıra, sıra mezarlar ağıtlar yürekleri dağladı
Babasının cebinden bir çıkmak
İki lira para diye çocuklar mektup yazıp,
Babasının mezarına bırakıp göz yaşlarını akıttı
Gardaş yine hüznün geldi baş köşeye kuruldu
Hiç gitmeyecek gibi iyice yerleşti
Evlerinin duvarları çatlayan insanlar
Kırılıp savrulan eşyalar
Yerin derinliklerinde ölen çanlar
Acılı ana, baba, eşler evlatlar ve çocuklar
Yine hüznün geldi baş köşe hiç gitmemek üzere kuruldu,
Doğanın fay hatları ile yüreklerin fay hatları
Biri birine karıştı
Hüznün yine baş köşeye hiç gitmeyecek gibi
Kuruldu...

HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yine karlı dağlar gibi başım

YİNE KARLI DAĞLAR GİBİ BAŞIM
Yine karlı dağlar gibi başım
Kar, fırtına, bora ve şimşekler çakar
Bulut, bulut gözlerim
Eriyen buzlar gibi, san ki gözyaşlarım akacak

Yine başım duman, duman
Yüce dağların başı gibi
Fırtınalar, boralar, hortumlar içimde
Sanki beni sarp kayalara çarpacak

Gözlerimin önünde bütün hatalarım
Yüreğime bir acı sokulur
Yaptığım bütün olumsuzluklar
San ki için, için yüreğimi yakar

Yavaş, yavaş eriyen karlar gibiyim
Yüce dağların karı buzu gibi
Dokunsalar ağlayacağım
Ağlayan bir ana gördüğüm gibi

Gülümsemek dudaklarımla
San ki güneşin batışı gibi
Yüreğimi bir korku kaplar
San ki bir dağın kayışı gibi

Hep hasretlik, gurbet
Sevdiklerimden uzaklarda
Hasretlik ve yalnızlık duygusu
Kaygılarımı uykularımı hep kaçıtır durur.
HALİL AYDIN(Sizden biri) 18/05/ 2013

Halil Aydın

Yine köyüm düştü aklıma

YİNE KÖYÜM DÜŞTÜ AKLIMA

Geçmişimi düşünüp şöyle bir hayal kurunca
O cehennemler. O cennetler
O acı, tatlı hatıralar
O iyi günler, acı hatıralar
O göz yaşları düşer aklıma

Şükrederek kalktığımız soframızda
Ya tarhana çorbası
Ya da bir kesek çörek var elimizde
Ya da bir dürüm yazım ekmeği
Ayaklar yalın ayak
Dikenler, anızlar batar
Kış günlerinde giyilen çarıklar
Ya da altı delik ayak kaplar
Diz boyu karlar içinde
O çıplak ayaklar,
O ıslak çoraplar
O cehennem, o cennet
O kan revan içindeki hayat
O acı hatıralar
Düşünce aklıma
Kahrolur insan

Su getirir analar
Sırtlarında kocaman yayıklar
Ta çok uzaklardan,
O karda, o tipide ter içinde
Kalır analar
Suyumu içtikçe o analar
O bacılar düşer aklıma
O cehennem, o cennet
Yaşam serilir gözlerimin önüne

Yolu yok, iz yok
Diz boyu çamurlar
Ayak parmakları arasından
Kıvrılarak çıkan çamurlar
Bir ipliğini çeksen kırk
Yaması dökülen
Üstü başı perişan insanlar
O çocuklar,o insanlar
O cehennem o cennet
Serilir gözlerimin önüne

Çamaşır yıkamak için
Ta çay başına giden analar
Sırtlarında kazan, tavalar
Su ısıtmak için sırtlanan odunlar
Sırtlarına yüklenmiş çamaşırlar
O çoluk çocuğu perişan
O analar o bacılar

O cennet ve cehennem yaşamlar
Hep gelir aklıma

O ipek halı gibi ayaklar altına
Serilip uzayan o topraklar
O topraklarda yetişen mahsuller
Onları toplamak için sallanan tırpanlar
O deste yığın yapan eller,
Örsler, o çekiçler
O harmanlar, o som savurmalar
O elemeler, o yıkamalar
O kurutmalar, o değirmenler
O tekneler, ondan çıkan ekmekler
O acılar,o eziyetler
Yemek yerken hep aklıma düşer
O cehennem, o cennet
O ananalar, o çocuklar
O insanlar,o yaşam hiç
Çıkamaz aklımdan
HALİL AYDIN(Sizden biri) 21/06/13

Halil Aydın

Yok öyle şeyler gülüm

YOK ÖYLE ŞEYLER GÜLÜM
Gelinliğini giydiğin an da
Düğün salonuna prensler gibi
Işık pırıltıları arasında
Alkışlar eşliğinde
En güzel benim edasıyla
En mutlu belki benim
Duygularıyla girdiğin zaman
Hakkındı be gülüm
Hem de sapına kadar
Hakkın be gülüm,,
Dans ettin damatla
Mutluluktan belki göklere uçtun
Damadın gözlerinin ta içinde
Mutluğunu keşfeder gibi
En derinden gülerek bakıp
Bekliden artık hasret bitti
Umutlarıma kavuştum
Ne mutlu bana diye düşünüp
Hayaller kurup dalıp gittin
Hakkın be gülüm,,
Hayat düğün salonundan
Çok farklı be gülüm
O şakşaklar, o danslar
O şakşukalar, Konya havaları
Artık gerilerde kaldı
Hayat şakşukalara benzemez
Oralarda takılıp kalmamalı
Ciddiyet, sorumluluk ister
Evlilik fedakarlık ister
Tek taraflı olmaz
Ucundan başından
Tutmak ister
Anladın mı be gülüm
Yok öyle nazlanmalar mazlanmalar
Ağlamalar sızlanmalar
Bir takım uydurmalar
O akan göz yaşları
Yok öyle huzur bozmalar
Yatmak uymaktan
İbaret değil hayat
Sorumluluk ister
Zamanı iyi kullanmak ister
Kimi okuluna kimi işine yetişecek
Çoluk çocuğuna
Aş ekmek getirecek
Yiyecekler içecekler
Herkez görevini bilecek
Anladın mı be gülüm
Sevgiler karşılıklıdır
Bir imzaya hayat sığmaz
Çoluk çocuğuna karşı insan

Sorumluluk duyar
Çekip, çekip hiç gitmez
Hayat mücadeledir
Başarmak ister,
Duymak,düşünmek ister
Anlayıp problemleri çözmek ister
Pes etmek yok be gülüm
Bilinçli mücadele etmek ister
Araba diye tutturacaksınız
Belki haklı sebeplerin var
Dümenin başına geçince
Daha gaz pedalına basmadan
Benzinin düşüneceksin
Dünyayı pembe gözlükle
Değil gerçek gözlerinle göreceksin
Değirmenin suyunu düşüneceksin
Ayağını yorganına göre uzatacaksın
Çok naz ayrılık getirir be gülüm
Bunları bilip öyle hareket edeceksin
Benden söylemesi
Hayatın gerçekleri
Aklını başına toplayıp
Ben nerede hata yaptım
Ya da yapıyorum diye
Tek taraflı değil çift taraflı
Düşünmelisiniz be gülüm
HALİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Yol ayrımı

YOL AYRIMI

Astronotlar güneş sistemini dolaştılar
Toprağını madenlerini araştırdılar
Su buldular mars gezegeninde
Başka yıldızlar gezegenlerine
İnsansız uydular yolladılar
Fotoğraflarını yayınladılar
Biz ulamaya soralım diyen zihniyet ile
Hayatta en haki mürşit ilim
Diyen zihniyetle yol ayrımında

Çanakkale’de binler ölüp
Düşmanı geldikleri yere kovaladılar
“Yeşil bereliler sağanak; sağanak
Bir karabulut gibi gökten indiler”
Düşmanı onlar yendiler diye
İnsanın aklığı ile oynayanlarla
Hayatta en haki mürşit ilim diyen
Zihniyetle yol ayrımında

Şıhlar şerhler evlerinde otururken
Yedi kat gökyüzünü dolandılar
Diyerek milleti nasıl uyuttular
Kendileri son model uçaklara bindiler
Dünyayı dolandılar
Hayatta en haki mürşit ilimdir
Diyen zihniyetle yol ayrımında

Kara sakallar bıraktılar
Başlarına maske taktılar
Tarihin derinliklerinden gelen
İslama aykırı diye yakıp yıktılar
Ellerinde palalar, insanların kafalarını
Kesip; top gibi oynayanlar
Yüreğinde sevgi olan yüreğindeki
Sevgiyi büyüten, hayatta en hakiki mürşit
İlimdir diyen zihniyetle yol ayrımında

Sanatı, teknolojiyi, modern bilim adamlarını
Yetiştirip alın teriyle çalışıp başkalarına
İhtiyacın olmadan yaşayacak insanları
Yetiştirecek okular kuracak
Yüreğindeki Müslümanlık duygusuyla
İnsanlığın iyiliğine uygun insanlar yetiştiren
İnsanlarla, Allah adına kafa kesenlerle
Yol ayrımında

Zorunlu matematik, zorunlu fizik, zorunlu kimya
Yanında zorunlu din dersi diyenlerle
Araştırmasını ABD yapan Türk profesör
Kimya dalında Nobel ödülü kazandı
Hayatta en hakiki mürşit

İlimdir diyen düşünceyle; ulamaya
Soralım diyen zihniyetle
Yol ayrımında; tercih Türk halkında
Saña güle, güle bizim yolumuz ilim yolunda
HAİL AYDIN (Sizden biri)

Halil Aydın

Zaman Bir Değirmem Sanki

Hani nerede o Hürrem'ler, o Sultanlar
Her türlü komplo yalan dolanlar
İnsanlara neler, neler yaptılar
Şimdi kemikleri bile kalmadı
Zaman denen değirmen nasılda öğüdü

Nerede o ağalar paşalar
Kırmızı halıda karşılananlar
O geliyor diye yollar tutulup
Saatlerce trafikte insanları bekletenler
Şimdi bir parkta,yada gazinoda
Selamını bile esirgeyen insanlarla
Birlikte oturuyorlar
İnsan olduklarını çok geç anladılar

Hani nerede Saddamlar
Oğulları harem kurmuşlardı
Haraları, sarayları vardı
Haremlerini,atlarını, haralarını
Acı bir sonra bırakıp
Çekip, çekip gittiler
Zaman denen değirmen
Onları da nasıl öğüttü

Ya Saddamlar,Hüsnüler,Mübarekler
Hani nerede Kaddafi ler, İdamin ler
Sanki insan kanı içtiler
Çığlıklar duyulurdu, cellatlar idam ederken
Şaddam'ın ipini çektiler
Ölüme giderken yüzüne tükürdüler
Ayağının atından sürgüyü çektiler
Boynu koptu aşağı düşürdüler
Önünde temana duranlar
Öldü diye sevinçten oyun oynadılar
İnsanlar nasıl da değiştiler

Kimisi; hakim savcı karşısında,
Kafese koymuşlar, kimisi tilki gibi
İnine girmişler, dışarı bile çıkamıyorlar
O koruma ordusu, o şakşaklar
Altında ayaklarına kırmızı halı serilip
Törenle karşılayan ülkeler
Şimdi sığınma hakkını bile çok görüyorlar

Hani nerede o görkemli heykeller
Kimini dozerler, kimini balyozla yıktılar
Kafalarını kopardılar iple gezdirdiler
Kimisi terlik pabuçla dövdüler
Kiminin sarayına, kiminin çadırına girdiler
Kiminin gelinin, kızının takılarını takıp
Şapkasını giyip poz verdiler
Nasıl fakir fukarayı düşünmeden

Nasıl zevk sefa içinde yaşadıklarını sergilediler

Zaman bir değirmen gibi
Neleri un gibi öğütüp geçip gitti
Bütün yaşananlar, hafızamızdan
Nasıl silinip unutulup uçup gitti
Hiç ders alamadık yaşananlardan
Tarih olan bitenleri sanki hipo ile
Yıkadı, duruladı durdu
Aşır çamaşır gibi kuruttu
Ütüledik tekrar üstümüze giydik
Hep yaşananları tekrar yaşayıp durduk
Hiçbir ders çıkarmadık, hiç tedbir almadık

Halil Aydın